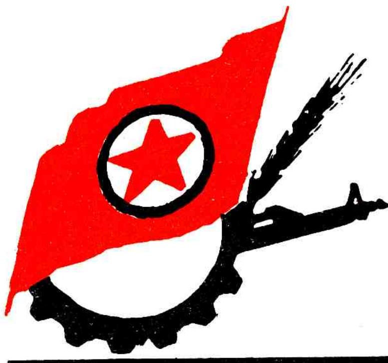

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı: 24 / Temmuz 1986 / 1.50.-DM

Tüm Kürdistan Eylemlerle Çalkalanıyor

KUKM, YAZ ATILIMI İLE DAHA GÜÇLÜ

Ulusal kurtuluşçu-direnişçi mücadelemizin tarihinde yeni ve şanlı bir sayfa açan 15 Ağustos Atılımının ikinci yıldönümüne yaklaştığımız şu günlerde tüm Kürdistan peşpeşe patlak veren devrimci intikam eylemlerimizle çalkalanıyor. Yaklaşık iki yıldır yaygınlaşarak ve derinleşerek gelişmesini sürdüren ulusal kurtuluş savaşımız en başarılı dönemlerinden birini yaşıyor. Sömürgeci-faşist düşmanın uykularını kaçıran, halkımızın soylu başkaldırısını ezme umutlarını bir kez daha yerle bir eden başarılı Bahar Atılımımızın hemen ardından daha da güçlü eylemlerle Yaz Atılımı dönemine girildi. Yaz Atılımı, Bahar Atılımının başarılı eylemlerinin yarattığı olumlu zemin üzerinde güçlenerek sürüyor. Mücadelemizin bu kesintisiz gelişmesi düşmanın aczini derinleştirir ve yeni arayışlar içerisine girmesine yol açarken, Kürdistan halkı artık kesinlikle kök salmış olan ve giderek boyutlanan bir ulusal kurtuluş mücadelesi gerçekliğine kavuşmuş olmanın sevinciyle geleceğe daha umutla bakıyor ve eskisinden daha güvenli olarak mücadele saflarına koşuyor.

Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşın, şehadetiyle, Partimize ve halkımıza dayattığı, nicelik ve nitelik yönünden daha da güçlenmiş HRK birlikleri yaratma; ERNK örgütlerini Kürdistan halkının en ücra derinliklerine kadar yayarak, halkımızı halk savaşı yolunda örgütlü mücadeleye kaldırma emrinin gerekleri

Devamı Syf: 2'de

SÖMÜRGECİLER, İDAM CEZALARINA YENİDEN HIZ VERDİ

Ulusal kurtuluş mücadelemizin Bahar ve Yaz atılımları ile iyice köşeye sıkışan sömürgeci-faşist Türk devleti, gözüdönmüş bir kudurganlıkla yeniden cezaevlerindeki savunmasız savaş esirlerine yönelmeye başladı. Atılımlarımızın kaydettiği gelişmelerle her geçen gün biraz daha kaçınılmaz sonuna yaklaşan, peşpeşe yediği darbelerle maddi ve manevi çöküntüye uğrayan sömürgeciler, dışarıda savaşan partizanlara hiçbir şekilde zarar verememenin, aksine kendileri ağır darbeler yemenin intikamını savaş esirlerine yönelerek almak istemektedir.

Bu amaçla sömürgeciler, uzun süredir sürüncemede bıraktıkları davaları birer birer sonuçlandırırken, yeni yeni davalar da açmaktadırlar. Haziran ayı ortalarından başlayarak, Adana'da yeni bir PKK davası açılırken, Kars ve Ömerli PKK davaları da ağır hapis cezaları ile sonuçlandırıldı.

48 İdam İstemli Yeni Toplu Dava

20 Haziran'da Adana Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nce 638 kişilik yeni bir toplu PKK davası açıldı. Bugüne kadar açılan en büyük davalardan birisini teşkil eden PKK-Adana davasında 48 devrimci hakkında idam, 340 kişi için beraat ve diğer devrimciler için de 20 ila 3 yıl arasında değişen hapis cezaları istenmektedir.

Yıllardır bekletilen ve bir türlü açılmayan mahkemenin, mücadelemizin patlama kaydettiği ve Türkiye'ye sınır alanlarda da gelişmeye başladığı bir dönemde açılması ve çok sayıda devrimci için idam cezası istenmesi, sömürgecilerin devrimci-

Devamı Syf: 19'da

Hilpişkîna Havînê bi Serbilindî Didome

Nivîst Rûpel 27'an De

EMEKÇİLERİN DİLİNDEN:

"OĞLUMUN HRK SAFLARINDA SAVAŞMASINDAN GURUR DUYUYORUM. TORUNLARIMI DA KÜRDİSTAN BİLİNCİYLE BÜYÜTECEĞİM!"

Kürdistan'daki geçmiş isyanları da yaşamış olan yaşlı bir yurtsever, 15 Ağustos Atılımı ile ülkemizde açılan yeni onurlu dönemi değerlendiriyor ve tüm Kürdistan halkını bu kutsal savaşta saf tutmaya çağırıyor.

YAZISI SAYFA 8'DE

Yeni Rayberler İşbaşında

"KELLE AVCILARI" TARİHSEL SUÇLARININ HESABINI ÖDEMEKTEN KAÇAMAYACAKLARDIR

YAZISI SAYFA 6'DA

Tüm Kürdistan Eylemlerle Çalkalanıyor

KUKM, YAZ ATILIMI İLE DAHA GÜÇLÜ

Baştarafı Syf: 1'de

adım adım yerine getiriliyor. Kürdistan'ı boydan boya saran ulusal kurtuluşçu eylemlerimiz her gün yeni yeni çevreleri uyararak, mücadelemize karşı duyarlı hale getirirken; ilişkide olunan çevrelerle bağlar ise daha da güçleniyor. Kürdistan gençliği, Agit yoldaşın çağrısına kulak vererek HRK saflarına koşuyor; düşmana askerlik yapmayı reddederek artık kendi halkının öz askeri oluyor. Yaşlı-genç Kürdistan köylülüğü ulusal kurtuluş bayrağına sahip çıkıyor; onu yükseltme savaşında gücünü her zamankinden daha çok seferber ediyor. Düşmanın oyunlarına körü körüne boyun eğmeyi reddederek bu oyunları bir bir bozuyor. Düşman, halkımızı stratejik köylerin dikenli telleri arkasına kapatma girişiminin daha ilk adımında kararlı bir direnişle yüzyüze geldi. Kürdistan köylüsü toprağından koparılmayı kabul etmedi, dağlara çıktı, direndi. Onlarcası HRK saflarına koşarak, düşmana karşı silahlı direnişin birer neferi haline geldi. Halkımız siyasal bilinçlenmesi yolunda da önemli adımlar attı. Düşmanın alçakça propagandalarını boşa çıkardı. Kürdistan'ın bir başından diğer başına yüzlerce köyde üst üste toplantılar yapılıyor. Halkımız yüzleri aşan sayı ile bu toplantılarda yaralıyor, bilinçleniyor, tartışıyor, düşmanın oyunlarını boşa çıkarmanın planlarını yapıyor. Kürdistan'ın kentlerinde giderek artan sayıda gösteri, afişleme, bildiri dağıtımı ve silahlı eylemler gerçekleştiriliyor. Evet, halkımız her geçen gün daha fazla mücadele saflarına akın ediyor. Ulusal kurtuluş mücadelemiz artık bir avuç öncünün savaşı olmaktan çoktan çıktı ve halka maloldu. Öncü bugün eskisinden daha bilinçli, daha yaratıcı, daha güçlü ve o gücünü en çok da Kürdistan halkının sıcak desteğinden alıyor. Eylemlerimizin nicelik ve nitelikçe giderek güçlenmesi, düşmana vurulan darbeler artarken öncümüzün kayıplarının azalması, bu gerçeği en açık biçimde ortaya koyuyor.

Yaz Atılımının tüm hızıyla sürdüğü içinde bulunduğumuz dönem bu gelişmelerin bir kez daha en açık kanıtı oldu. Yaz Atılımının başlamasından bu yana Kürdistan'ın birçok kenti, kasabası ve köyünde başarılı eylemler gerçekleştirildi. Bu eylemlerde düşmana her yönden ağır darbeler indirilirken, Kürdistan halkının öncüleri her seferinde kayıp vermeden üslerine dönmeyi başardılar. Halen tüm hızıyla süren eylemlerden, öğrenebildiğimiz bazıları şunlardır:

1-) Dersim'in Pülümür ve Çemişgezek kazalarında yaz başlarında çeşitli tarihlerde pusuya düşürülen sömürgeci askerlerin 10'dan fazlası öldürülürken, 15'i aşkın asker de yaralanmıştır

2-) Dersim'in Pertek kazasındaki bir pusu eyleminde çok sayıda düşman askeri öldürülmüş veya yaralanmıştır. Ancak ölü ve yaralı sayısı kesin olarak belirlenememiştir.

3-) Haziran başlarında Dersim merkezinde 100 kişilik bir HRK birliği kitlelerin de katıldığı bir gösteri düzenlemiştir. Coşkun sloganlarla sürdürülen eylem sırasında afişleme yapılmış, çok sayıda bildiri dağıtılmıştır.

4-) Cezaevinden salıverilen ihanetçilerden Yıldırım Merkit ve Şahin Dönmez hainlerinin evleri basılmış, ancak hainler evde bulunmadıkları için şerefsiz bir ölümden şimdilik kurtulmuşlardır.

5-) Ulusal kurtuluşçu eylemlerimizin peşpeşe geliştirildiği alanlardan biri olan Batman'da düşmanın ekonomik tesislerine yönelik sabotaj eylemleri geliştirilmiş; çıkan yangınlarda düşmana yüzmilyonlarca liralık maddi hasar verdirilmiştir.

Ayrıca, bu alanda 17 Haziran'da sömürgeci ordu birimine karşı düzenlenen bir pusu eyleminde 3 asker ölümle cezalandırılmıştır.

6-) Mayıs sonları ve haziran başlarında Bingöl'de HRK birlikleri ile sömürgeci ordu arasında meydana gelen iki ayrı çatışmada 10'u aşkın sömürgeci asker öldürülürken birçoğu da yaralanmıştır.

7-) Haziran başlarında Karakoçan'da meydana gelen bir çatışmada 3 sömürgeci asker ölümle cezalandırılmıştır.

8-) Aynı tarihlerde, Kiğı'nın Hergepte Köyü yakınlarında bir grup asker HRK birliğinin pususuna düşmüş; ölü ve yaralı sayısının tam belirlenemediği eylemde düşman ağır kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kalmıştır.

9-) Midyat'ta hain köy korucularına karşı peşpeşe sindirme ve cezalandırma eylemleri geliştirilerek bu yapı önemli oranda işlemez kılınmıştır. Onlarca milisin silahına el konularak, bir daha ihanet içinde yer almamaları şartıyla salıverilirlerken; ihanette ısrar eden 6 köy korucusu da ölümle cezalandırılmıştır.

10-) Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği'ne karşı gerçekleştirilen bir sabotaj eyleminde, halkımızın elinden zorla alınarak ya da çok ucuz bir fiyat karşılığında gaspedilerek sömürgeci kapitalizmin hizmetine sunulmak istenen yüzlerce tonluk tahıl yakılmış ve bu eylem sömürgecilere yüzlerce milyon liralık maddi hasara malolmuştur.

11-) Mayıs ayında Kiğı'da düşman askeri dolu bir cemse HRK birliklerince taranmış; çok sayıda asker öldürülürken, birçoğu da yaralanmıştır. Ancak ölü ve yaralı sayısı kesin olarak belirlenememiştir.

12-) Kozluk'ta 1 işkenceci polis ölümle cezalandırılmış 2 polis ise yaralanmıştır.

13-) Nazimiye-Karakoçan arasındaki alanda bir ihbarcı köy muhtarı ölümle cezalandırılmıştır.

14-) Şırnak'ın Geçitboyu köyünde bir ihbarcı hainin evine yapılan saldırıda 6 kişi öldürülmüş, 3 kişi de yaralanmıştır.

15-) Kiğı'da, temmuz ayı başlarında bir köyde bildiri dağıtan HRK partizanlarına engel olmak isteyen sömürgecilerin bir uşağı ölümle cezalandırılmıştır.

Bugüne kadar öğrenebildiğimiz bu eylemler dışında, ayrıntılarını bilemediğimiz ve sömürgecilerce ısrarla gizlenen çok sayıda eylem vardır. Yaz Atılımı her gün yeni yeni eylemlerle güçlenerek sürmektedir. Önümüzdeki günler, Kürdistan'da HRK namlularının daha çok konuşturulmasına tanık olacaktır.

HUNERKOM 4. Olağan Kongresi'nde Ulusal Önderliğe ve Şehitlere Bağlılığın Militan Örneği Sergilendi

Kürdistan Yurtsever Sanatçılar Birliği (HUNERKOM) 21-22 Haziran 1986 tarihlerinde, çok sayıda delege ve misafirin katılımıyla 4. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi.

Kongre, dünya ve Kürdistan devrim şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Divan ve toplantı gündeminin oluşturulmasından sonra, **ERNK-Avrupa Temsilciliği** Kongre'ye sözlü bir mesaj sundu. Mesajda, mevcut siyasal gelişmeler öz olarak değerlendirildikten sonra, kültür-sanat faaliyetlerinin mücadelemiz açısından artan önemi üzerinde durularak **Kongre**'ye başarı dileğinde bulunuldu. Coşkun alkış ve sloganlarla selamlanan **ERNK-Avrupa Temsiciliğinin** mesajından sonra, Kongre'de görüşülecek temel konuları kapsayacak karar tasarılarını hazırlayacak komisyonlar oluşturuldu.

Kongre'ye sunulan, **HUNERKOM**'un bir yıllık faaliyetlerini değerlendiren çalışma raporunun görüşülmesi sırasında ise, örgütsel çalışmalarda ortaya çıkan yanlış eğilimler üzerinde duruldu. Eğitici ve geliştirici tartışmalarla rapor daha da güçlendirilerek delegeler tarafından oy birliği ile kabul edildi.

Karar tasarılarına geçilmeden önce, **Kongre**'ye katılan bütün delegeler adına hazırlanmış bulunan **Ulusal Önderliğe Bağlılık Mesajı** sunuldu. Mesajda kısaca şöyle denilmekteydi: **"Yüce Önder Abdullah ÖCALAN, Kongre'ye katılan bütün delegeler adına sizi saygı ile selamlıyoruz... Düşman, Ulusal Önderliğimize yönelik çok yönlü saldırılar içerisine girmektedir. Ancak düşmanlarımız şunu iyi bilmelidirler ki, Kürdistan halkı yüzyıllardır özlemini çekip, kavuştuğu Önderliğini kimseye lekeletmeyecektir. Yüce Önder Abdullah ÖCALAN, bir damla kanımız, bir nebze nefesimiz kalana kadar, bütün güç ve enerjimiz ile yanınızda olacak ve yüce emirlerinizi kayıtsız şartsız yerine getireceğiz."** Kongre'ye sunulan bu mesajla, Ulusal Önderliğe bağlılığın militan bir örneği sergilendi.

Bundan sonra, komisyonlarca oluşturulan karar tasarılarının görüşülmesi maddesine geçildi. Karar tasarılarından biri olarak, **Ulusal Direniş Marşı** haline getirilmek üzere hazırlanmış olan bir şiir Kongre'de bulunan tüm yurtsever-demokrat sanatçılara dağıtılarak bestelenmesi için tüm yeteneklerini konuşturmaları istendi. Aynı maddenin görüşülmesi sırasında **Ulusal Direniş şehidimiz Mahsum KORKMAZ (Agit)** yoldaşın anısına özel bir kasetin çıkarılması da coşkun alkışlarla karar altına alınarak, bu konudaki öneriler, şiir, türkü vb.'lerinin kısa bir süre içerisinde HUNERKOM'da merkezileştirilmesi çağrısında bulunuldu. Ayrıca yayın, müzik, tiyatro, folklor, dış ilişkiler, teknik, maliye vb. konularda olmak üzere, toplam 11 konuda yetkin kararlar alındı.

Daha sonra, 1979'da PKK'li olduğu gerekçesiyle yakalanıp yoğun işkencelere tabi tutulan ve altı yıla yaklaşan tutukluluğu sürecinde Diyarbakır zindan direnişinin önderlerinden **Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Ferhat KURTAY** ve daha birçok savaş esirinin direnişlerine tanık olan bir devrimci, Diyarbakır zindanlarında yaşadığı ve tanık olduğu insanlıkdışı uygulamalar ve tarihsel direnişleri anlattı. Direnişçi devrimcinin anlattıkları ile birlikte, **Kongre**'ye katılan kültür çalışanlarının düşmana olan kin ve öfkeleri daha da artarak, sömürgeciliğe karşı soylu intikam yeminimiz bir kez daha yinelenmiş oldu. Konuşmacının, **"Biz Diyarbakır cezaevinde bütün işkencelere rağmen moralimizi üstün tutuyorduk. HUNERKOM'un birinci şubesi, asıl olarak Diyarbakır'da kuruldu. Tüm direnişçiler, azgın uygulamalara rağmen, türkü ve şiirlerle morallerini üstün tutuyorlardı."** şeklindeki sözleri üzerine, coşkun alkışlarla, **"Yaşasın Diyarbakır Direnişimiz"** sloganı hep bir ağızdan atıldı.

Kongre'ye çok sayıda örgüt, kuruluş ve kişinin gönderdiği yazılı mesajların okunmasının yanısıra, birçok kuruluş temsilcisi, ozan ve şair de **Kongre**'ye bizzat katılarak sözlü mesajlarını sundular ve **HUNERKOM** çalışanlarına çalışmalarında başarı dileğinde bulundular.

Eleştiri-özeleştiri maddesinden sonra, yeni dönem organlarının seçimine gidildi. Yeni seçilen **HUNERKOM** yönetim kurulu, delegelerle birlikte **"Cepheye Bağlılık Andı"**'nı içerek, yeni dönem faaliyetlerine resmen başlamış oldu. **HUNERKOM 4. Olağan Kongresi,** yapılan kapanış konuşmasından sonra kültür programıyla sona erdi.

HUNERKOM 4. Olağan **Kongresi,** düşmanın yoz kültür anlayışına karşı kararlılıkla savaşacağını ortaya koymanın yanısıra, reformist-teslimiyetçi kültür anlayışına karşı da azimle savaşacağını tekrar göstermiş ve **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi**'ne bağlılığın ifadesi olmuştur.

"Tüm Yurtseverleri, «İntikam Mermilerini Çoğalt Kampanyası»*na* *Katılmaya Çağırıyoruz"*

Berxwedan'a;

Bugün ülkemiz Kürdistan'da, barbar Türk sömürgeciliğine karşı PKK önderliğinde ERNK bayrağına sarılan Kürdistan halkı, HRK silahı ile kahramanca savaşıyor, direniyor ve ulusal kurtuluş yolunda hızla ilerliyor.

Kahraman HRK savaşçıları, sömürgecileri ülkemizden söküp atmak için her gün yeni yeni cepheler açıp savaşı başarıyla yükseltirken; emperyalizm, sömürgecilik ve uşakları da halkımıza ve öncüleri PKK-ERNK-HRK'ye daha da azgınca "özel savaşı" dayatmakta, her gün yeni yeni karşı-devrimci yöntemlerini gündeme koymaktadırlar. Ülkede ve uluslararası alanda, iğrenç komplolar ve entrikalarla ulusal direniş savaşımızın önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

İşte, sömürgecilerin en son uygulamaya koydukları "özel savaş" taktiklerinden birisi de, HRK savaşçılarını ihbar eden ya da öldürenlere verilecek 2,5 milyon liralık "ödül"dür. Ama nafile! Yiğit Kürdistan halkı, kanlarıyla bağımsızlık ve özgürlük yolumuzu açan HRK savaşçılarının yanında, her geçen gün daha da fazla yer almış, teslimiyete prim vermemiştir. Ruhunu ve kişiliğini satılığa çıkaran bir avuçluk uşaklar takımı ise, HRK'nin devrimci intikam mermilerine hedef olup dağılmayla yüz yüze kalmıştır.

Kürdistan'da, devrimci intikam birliklerimiz olan HRK birliklerine sahip çıkarak düşmanın "özel savaş" taktiklerini DİRENİŞ temelinde bir bir boşa çıkaran yiğit Kürdistan halkı, gelişen ulusal direniş mücadelesine yurtdışı alanlarda da sahip çıkmayı ve "özel savaş" taktiklerini boşa çıkarmayı bilmiştir. Bunun en son örneklerinden birini İsviçre alanındaki Kürdistanlı yurtseverler sergilediler.

Sömürgeci TC'nin, HRK savaşçılarını ihbar etme karşılığında koyduğu 2,5 milyon liralık "ödül"e karşı, İsviçre alanında yaşayan ERNK taraftarları da "DEVRİMCİ İNTİKAM MERMİLERİNİ ÇOĞALT" kampanyasını başlatarak ve DİRENİŞE SAHİP ÇIKARAK, TC'ye anlamlı bir cevap verdiler. Kampanyayı başlatan yurtseverler; TC'nin bu "özel savaş" taktiğine karşılık, HRK'nin devrimci intikam eylemlerinin aylık listesini çıkararak; HRK'nin intikam mermileriyle imha ettiği her SUBAY-ASSUBAY vd. için 2; her AJAN-MUHBİR-İŞBİRLİKÇİ vd. için 5; ve havaya uçurulan, imha edilen KÖPRÜ-BARAJ-PETROL KUYULARI vd. için ise 10 İsviçre Frank'ı değerinde "**İNTİKAM MERMİSİ PARASI**" toplamayı kararlaştırdılar. Böylece, SÖMÜRGECİLİĞE SIKILAN HER MERMİNİN YERİNİ DOLDURMAK ve özelde de son "özel savaş" taktiğinin Kürdistan halkı tarafından boşa çıkarılacağını tüm dünyaya duyurmak için, "**DEVRİMCİ İNTİKAM MERMİLERİNİ ÇOĞALT**" kampanyasını başlatan yurtseverler, topladıkları ilk mermi paralarını HRK birliklerine ulaştırılmak üzere göndermişlerdir.

Biz, İsviçre alanında yaşayan Kürdistanlı yurtseverler olarak, TÜM YURTSEVERLERİ, "**DEVRİMCİ İNTİKAM MERMİLERİNİ ÇOĞALT**" kampanyasını kendi alanlarında da başlatmaya; halkımızın yiğit öncüleri PKK-ERNK-HRK'ye sahip çıkmaya; TC'nin dayattığı her türlü "özel savaş" yöntemini boşa çıkarmaya ve ulusal direniş savaşımızı tüm gücümüzle desteklemeye çağırıyoruz...

Selam olsun halkımızın 3000 yıllık tarihinin hesabını, devrimci intikam eylemleriyle düşmandan soran HRK birliklerine!..

Selam olsun şanlı önderimiz PKK ve Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'ye!..

Özel savaş boşa çıkacak, Kürdistan halkı kazanacak!..

İSVİÇRE ERNK TARAFTARLARI...

Kürdistanlı Emekçiler ERNK ile Dayanışma Bayrağını Avusturya'da da Yükselttiler

Avrupa'da bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin mayıs ayında Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde gerçekleştirdikleri ve büyük bir başarı ile sonuçlanan, "**ERNK ile Dayanışma Yürüyüş ve Mitingleri**"ne bir yenisi eklendi. Avusturya'daki Kürdistanlı emekçiler, 14 Haziran günü yaptıkları, "**ERNK ile Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi**"yle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesini bu alanda da güçlü bir şekilde kamuoyuna duyurdular.

Bu alanda faaliyet yürüten Kürdistanlı yurtseverler, yürüyüş öncesi dönemi, kitlelere daha çok açılma; onlarla genişliğine ve derinliğine bağ kurarak ulusal kurtuluşçu bilinç ve duyarlılıklarını artırma; Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini daha geniş çevrelere tanıtarak, sömürgeci düşmanın karşı-devrimci çabalarını teşhir ve tecrit etme; uluslararası ilerici güçlerin dikkatini KUKM'ne çekerek desteklerini sağlama yönünde başarıyla değerlendirip, bu alanda yeni yeni gelişmekte olan örgütlenme faaliyetlerinde

bir sıçrama tahtası olarak kullanmasını bildiler. Bunun sonucunda, Kürdistanlı yurtsever emekçiler ile daha sıkı bağlar kurarken, çeşitli yabancı örgütlerin de mücadelemizle dayanışma içerisine girmelerini sağladılar. Çeşitli dillerden yaygın bildiri ve yayın dağıtımı ile, KUKM'nin gelişmesi konusunda kamuoyunu bilgilendirerek dikkatleri bir kez daha Kürdistan'da gelişen mücadeleye çektiler.

Yürüyüş öncesinde çeşitli ülkelerin devrimci örgütleri ve öğrenci birlikleri ile görüşülerek kendileri Kürdistan'daki mücadele konusunda bilgilendirilirken, yürüyüşü desteklemeleri de sağlandı. Bunlardan, **Longo Mai**, yürüyüşün gerçekleştirilmesi konusunda aktif çabalarda bulunurken, **KSSE**, **SOKSE** ve **Solidarität Komitee Kurdistan** ise yürüyüş bildirisini eylemin destekçileri olarak imzaladılar. Daha sonra yapılan yürüyüş eylemine aktif olarak da katılan dayanışmacı örgütler desteklerini böylece daha üst bir noktaya çıkardılar.

Bu çalışmalar, 14 Haziran günü Avusturya'nın başkenti Viyana'da yapılan yürüyüş ve miting esnasında doruk noktasına çıkarıldı. Yürüyüş güzergahı boyunca dizilmiş ve miting alanına toplanmış olan çeşitli milliyetlerden yüzlerce kişiye Kürdistan ve buradaki mücadele tanıtılarak, onların geniş sempatisi toplanırken, maddi ve manevi olarak da bu mücadeleyi desteklemeleri sağlandı.

Kürdistanlı yurtseverler ve onları desteklemeye gelmiş enternasyonalist dayanışmacılar saat 10.00'dan itibaren yürüyüş başlangıç noktasına akın etmeye

Devamı Syf: 19'da

Kürdistanlı Emekçiler Alman Halkının Faşizme Karşı Mücadelesine Aktif Desteklerini Sundular

Kürdistanlı yurtseverler bulundukları alanlarda KUKM'ne karşı görevlerini yerine getirmenin yanısıra, diğer halkların mücadeleleri ile de enternasyonalist dayanışmalarını yükseltmektedirler. Bunun bir örneği de geçtiğimiz günlerde Duisburg'da yaşandı. Bu alanda bulunan Kürdistanlı yurtseverler, 21 Haziran 1986 günü, Alman ilerici-demokrat kişi ve kuruluşların önderliğinde ve faşist FAP (Freiheitliche Arbeiter Partei)'nin kapatılması istemiyle gerçekleştirilen yürüyüşe aktif olarak katılarak faşizme karşı Alman halkının mücadelesine güç verdiler.

Ruhr eyaleti düzeyinde yapılan ve uzun süredir hazırlıkları sürdürülmekte olan bu yürüyüşe, Kürdistanlı emekçilerin katılımını engellemek için sosyal-şoven Türkiyeli güçler ile Kürt küçük-burjuva reformistleri eliyle çeşitli engelleme çabalarına girişilmiş ve böylesi bir eylemin yapılacağı uzun süre gizlenmeye çalışılmıştı. Ancak yürüyüşten kısa bir süre önce eylemden haberdar olan Kürdistanlı yurtseverler, hemen hazırlıklarını yoğunlaştırarak eylemin sorumluları ile ilişkiye geçip, eylemde yer alma kararını onlara da onaylattılar. Çok kısa bir zaman içinde bir araya toplanan 80'i aşkın Kürdistanlı emekçi yürüyüşte ulusal bayrağımız ve Feyka-Kurdistan pankartı ardında yer alarak faşizme karşı nefretini ve KUKM'ne bağlılığını haykırdı. Kürdistanlı yurtseverlerin korteji, gerek katılım ve gerekse coşku ve disiplini ile en çok dikkati üzerinde toplayan kortej oldu. Çalışmalarının temeline yabancı düşmanlığı vb. konuları koyup tüm faaliyetlerini bu çerçevede geliştiren ve ülke sorunlarına kulaklarını tıkayan Kürt ve Türk küçük-burjuva örgütleri aylardır böylesi bir eylemin hazırlığı içinde olmalarına rağmen, gerek katılım açısından ve gerekse diğer yönlerden silik kalmaktan kurtulamadılar. Eylem bu yönüyle de Kürdistanlı yurtseverlerin ülke mücadelesini desteklemek açısından olduğu kadar enternasyonalist dayanışma açısından da daha güçlü, tutarlı bir konumda olduklarını açıkça gözler önüne serdi.

Eylem sırasında Kürdistan'ı ve KUKM'ni tanıtan Almanca yayınlar en geniş çevrelere ulaştırılarak, mücadelemizin tanıtılması doğrultusunda önemli adımlar atıldı. Aynı zamanda, bu eylem, Kürdistanlı yurtseverler ile Alman ilerici-demokratlar arasındaki bağların güçlenmesi, Türk ve Kürt küçük-burjuvalarının mücadelemiz etrafında örmeye çalıştıkları tecrit çemberinin parçalanması açısından da önemli bir zemin oluşturdu. Bu olumlu zeminde gelecekte halkımız ile Alman halkının ilerici güçleri arasındaki dayanışma daha da güçlenecektir.

Yeni Rayberler İşbaşında

"Kelle Avcıları" Tarihsel Suçlarının Hesabını Ödemekten Kaçamayacaklardır

Tarihten günümüze sayısız savaş yaşanmıştır ve halen de yaşanmaktadır. Savaşlar, tarafların konumu ve hedeflerine göre, haklı veya haksız, ilerici veya gerici savaşlar olarak ortaya çıkarlar. Yine, savaşın taraflarının sınıfsal karakterleri ve tarih karşısındaki konumları onların savaş araçları ve yöntemlerinin niteliğini de önemli ölçüde belirler. Mazlum sınıf ve halkların savaşları doğrudan sömürücü sınıfları ve uzantılarını hedefler ve bu savaşın öncüleri savaş kurallarına riayet edip, tutarlı, sağduyulu ve sağlam ahlaklarını kullandıkları yöntemlere de yansıtırlarken; buna karşılık, çürüyen, kokuşan ve çağdışı düzenlerini zorla ayakta tutmaya çalışan sömürücü sınıflar ise, bu kokuşmuş ve çağdışı durumlarını savaş yöntemleri ve araçlarında da açıkça sergilerler. Bunun sonucu olarak da, insanlıkdışı, vahşi ve barbar yöntemleri savaşlarının temeli haline getirir, kendilerinden olmayan tüm mazlumlara, kadın-erkek, çocuk-yaşlı, suçlu-suçsuz demeden kurdurmuşçasına saldırırlar. Tarih karşısında suçlu ve haksız oldukları için kendilerine güvensizdirler ve bu durum savaşlarında, sinsi, kalleş ve alçakça davranmalarına yolaçar. Savaş yöntemleri çoğu kez, sinsice arkadan vurma, hile ve düzenbazlığa bel bağlama ve ihanetten medet umma üzerine kuruludur. Bu nedenle, karşıdaki gücün üzerine yürümede her türlü ahlakdışılığı ve barbarlığı mübah sayarlar. Bu, tarihten bugüne, her türlü sömürücü egemen gücün belirgin karakteri olmuştur.

Türk egemen güçleri sözkonusu olduğunda, başvurulan savaş yöntemlerinin her türlü savaş kuralını ayaklar altına alan, uluslararası değer ölçülerini bir yana iten barbar karakteri çok daha belirgin olarak kendisini ortaya koyar. Hiçbir dönemde, ortaya çıkışı sağlam ekonomik bir temele dayanmayan; kaba kuvvetle ve talan, gasp, katliam, hile, komplo gibi yollarla kendi halkı ve diğer halklar üzerinde zorbalığını tesis eden bu gücün başvurduğu savaş yöntemleri de bu konumu gereği son derece insanlıkdışıdır. Kürdistan halkının tarihinin belli dönemlerinde peşpeşe geliştirdiği isyanların bastırılış biçimi; katliamlar, mecburi iskanlar, sürgünler, Hamidiye Alayları ve bin bir türlü düzenbazlık gözönüne getirildiğinde ve yine, Ermeni halkının bir halk olarak topyekun katliama tabi tutulması düşünüldüğünde ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

Bugün de sömürgeci-faşist Türk devleti ile Kürdistan halkı arasında her alanda ve eşitsiz koşullarda süren bir savaş var. Kürdistan halkı bu savaşta çeşitli olanaksızlıklar içinde bulunmasına; barbar bir güce karşı çeşitli yetmezliklerle mücadele içerisinde varlık-yokluk kavgası vermesine; gerek sömürgecilikten, gerek çeşitli maskeler ardındaki uşaklarından ve gerekse dost olması gereken güçlerden kaynaklanan birçok zorlukla yüz yüze bulunmasına rağmen, savaşı kurallarınca geliştirmeye çalışmakta ve bu yolda önemli gelişmeler sağlamaktadır. Buna karşılık, sömürgeci-faşist Türk devleti, onca olanağına, yılların deneyimine ve arkasındaki ulusal ve uluslararası güçlü desteğe rağmen, çürüyen ve yokoluşa mahkum çağdışı bir güç olması nedeniyle, üst üste darbeler yemekte; sonunu geciktirmek için de her türlü uluslararası savaş kurallarını ayaklar altına alarak, vahşet düzeyine varan uygulamalar içerisine girmektedir. Onun yürüttüğü savaşın bu insanlıkdışı karakteri, kaynağını bizzat Türk egemen güçlerinin sınıfsal karakteri ve tarihsel oluşum özelliklerinden ve savaşının haksız oluşundan almaktadır. Türk sömürgecilerinin nasıl bir savaş yürüttükleri, en açık olarak, Diyarbakır zindanlarındaki PKK'li savaş esirleri üzerinde uygulamaya konulan insanlıkdışı baskı ve zulüm politikalarında; köy meydanlarında toplu işkencelere tabi tutulan Kürdistanlı ihtiyarların, kadınların ve çocukların cansız bedenlerinde; cemseler arkasında çırılçıplak sürüklenen şehit partizanların kutsal bedenlerinde; dağda-ovada rasgele kurşunlanan, köyünden zorla koparılıp sürgüne tabi tutulan ve açlığa mahkum edilen Kürdistan köylüsünün içler acısı durumunda ve buna benzer birçok çağdışı uygulamada kendisini ortaya koymaktadır.

Aynı şekilde, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkartılan diğer karşı-devrim yöntemleri de sömürgecilerin bu çürümüş karakterlerini en iyi yansıtan yöntemlerdir. Kişileri özüne karşı suç işler hale getirmeyi, ahlaksızlık ve ihanet girdabında boğmayı hedefleyen "Pişmanlık Yasası" ve yine, Kürdistanlıları Kürdistanlılara karşı kullanmayı hedefleyen ve bunu başarmak için de zor ve baskı yöntemlerinden para vaadlerine kadar her türlü yöntemin uygulandığı "Köy Korucuları Yasası" bu çağdışı karakterin en üst boyutlardaki örnekleri arasındadır. Ancak sömürgecilerin başvurduğu alçakça yöntemler bunlarla sınırlı değildir. Mücadelemiz geliştikçe ve sonlarını yakınlaştırdıkça yeni yeni yöntemler geliştirmektedirler. Geliştirilen her yeni yöntem ise, daha öncekileri çağdışılıkta ve vahşette kat kat aşar niteliktedir. İşte bu yeni yöntemlerden birisi de "kelle avcılığıdır." Sömürgeciler, Amerika'nın keşfinden sonra yerli siyah halka karşı beyazlarca kullanılmış olan ve yine Vietnam'da, ABD saldırganlarının belli başlı yöntemlerinden birisini oluşturan bu yöntemi şimdi Kürdistan'da uygulamaktadırlar. Bu yeni yöntem gereğince, devrimcilerin başına "para ödülü" koyan sömürgeciler, devrimcilerin kafasını kesip getirenlere veya onları katleden ya da yakalanmalarını sağlayanlara milyonlarca lira para vermektedirler. Bir süre önce, gazeteler bu "para ödülü"nün miktarının kişi başına bir milyon olarak belirlendiğini ve her altı ayda bir "katsayı" sistemine göre artırılacağını yaymaktaydılar. Aynı şekilde, "Yeni Gündem"de yeralan bir yazıda, Siirt'te bir devrimcinin başını kesip şehre götüren bir köy korucusunun bir milyon lira ile "mükafatlandırıldığı" belirtilmekteydi. Ancak, "kelle avcıları" için öngörülen "ödül" yalnızca bununla da sınırlı değil, çeşitli nedenlerle "mahkum" olmuş ve hapis cezasına çarptırılmış olanlar da, en az iki devrimcinin katledilmesi karşılığı "affedilmektedirler." Nasıl ki, cezaevlerinde bulunan ihanetçiler, ihanetleri karşılığında idam cezasından muaf tutuluyor ve hatta salıveriliyorlarsa, dışarıdaki "mahkum"lar da aynı şekilde ihanet karşılığında tutuklanmaktan kurtuluyorlar. Bunun örneklerinden biri Ocak 1986'da Şırnak'ta meydana gelen insanlıkdışı bir olayda yaşandı. Olay, sömürgecilerin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı ne tür alçakça planlar geliştirdiğini gözler önüne seren ibret verici bir olaydı. Sömürgecilerin bu alçakça yöntemlerini kavramak ve gerekli dikkatliliğe ulaşmak açısından olayın gelişimini anlatmayı yararlı görüyoruz:

Bir başçavuş ve iki köylüyü öldürme suçundan giyabında müebbet hapse mahkum edilen Şükrü (Ahmet) isimli bir "mahkum, Şırnak'taki çete reislerinden Ahmet Biryan ile görüşerek, TC'nin çıkardığı "af"tan yararlanmak istediğini bildirir. Çete reisi ise kendisine, bunun için PKK'nin en az iki sorumlusunu ya da kadrosunu öldürmesi gerektiğini söyler. Mahkumiyetinin kaldırılması için bu ihanet uzlaşmasını kabul eden Şükrü isimli hain, bizzat düşmanın planladığı üzere, HRK güçlerine başvurarak saflarında savaşmak istediğini belirtir. HRK'nin bu alandaki birimi, Kürdistan'daki aşiretsel, kabilesel vb. çatışmalar

Devamı Syf. 18'de

Burjuvazi Korku İçinde

TÜRKİYE HALKI SUSKUNLUK DUVARINI AŞIYOR

Türkiye'de yaşanan gelişmelere şöyle bir göz atan herkes, Bizans İmparatorluğunun son dönemlerini ya da Osmanlı İmparatorluğunun şatafatlı Lale Devrini hatırlamadan edemeyecektir. Her üçünde de yaşanan ortak bir tablo var; tıpkı devrim öncesi dönemlerde diğer ülkelerin de yaşadığı bir tablo bu. Yüzeysel bir bakışta tablo alabildiğine parlak görünüyor göze, ya da daha doğru bir deyişle, parlak görünmesi için her türlü hüner gösterilip canlı renkler ve cilalarla göz aldatılıyor. Ama biraz daha derine inildiğinde ve parlak cilanın ardındaki esas görünüme bakıldığında, karşı karşıya gelinen gerçek görünüm tüm çirkinliği ile insanın suratına çarpıyor ve bir daha aldanmaya yer vermeyecek şekilde beyne kazınıyor.

Bizans İmparatorluğunun son dönemlerine damgasını vuran iki yaşam biçimi var. Birincisi, tüm halkın kanı, canı, alınteri üzerinde tepinen; vaktini sefahat içerisinde, içki, kadın ve kumarla geçiren; yaklaşan çöküşünün verdiği hırsla her şeyi kendisiyle birlikte tüketmek isteyen ve bunun için de akıl almaz boyutlardaki bir lükse kendisini kaptıran egemen sınıfların yaşamı. İkincisi ise, açlık, yoksulluk ve hastalıklarla pençeleşen; ekonomik çöküşüne paralel olarak ahlaki çöküşün de girdabına sürüklenen; horlanan, aşağılanan, gelecekten umutsuz halk kitlelerinin içler acısı yaşamı. Osmanlı İmparatorluğunun çöküşünün habercisi Lale Devri'nde yaşanan durum bundan farklı değil. O devirde de, devletin mutlak hakimi güçler göz kamaştırıcı bir lüks içinde yaşar ve İmparatorluğun tüm hazinesini bu sefih yaşamlarınının hizmetine sunup her tarafı lalelerle donatarak, toplumun sürüklendiği çürümüşlüğü onların başdöndürücü renkleri ve kokusu ardına gizlemeye çalışırken; diğer taraftan halk kitleleri korkunç bir açlık ve ahlaki çürümenin pençesinde kıvranmaktaydı. Ve her iki imparatorluğun da sonu aynı oldu. Halk kitlelerinin artık kaybedecek hiçbir şeylerinin kalmadığı ve egemen güçlerin de artık tüketecek bir şey bırakmadığı noktada; o dıştan parlak görünen ama içi kof iki muhteşem imparatorluk büyük gürültülerle çöküp yerle bir oldu.

Aynı oyun bu kez 20. asırın TC'sinde yaşanıyor, ama bir farkla; ne hastalıklı doğmuş Türk kapitalizmi öyle uzun boylu bir lüksü kaldırabilecek güçte ve ne de hak kitleleri geçmişte olduğu kadar bilinçsiz, aciz ve çaresiz. Ancak pek uzun sürmeyecek de olsa, yine de bugün Türkiye'de yaşanan durum ile daha öncekilerin durumu arasında önemli benzerlikler var. Bir yanda, tıkabasa yiyen, içen; gezen, tozan ve geleceğe ilişkin tozpembe hayallerle kitlelerin gözünü boyamaya çalışarak, yaklaşan sonunu geciktirmeye uğraşan bir avuç asalak takımı ve diğer yanda, işsiz, aç, her türlü ahlaksızlığın pençesine sürüklenme tehlikesini yaşayan ve çoğu kez de bundan yakasını kurtaramayan milyonlarca emekçi...

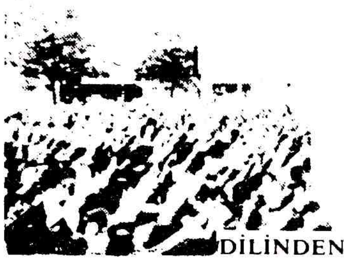
Burjuva gazetelerine şöyle bir bakmak, bu gerçeği tüm çıplaklığı ile görmek için yeter. En lüks otellerde yapılan ve bir tek kuşsütünün eksik olduğu milyarlık düğün haberleri ile çocuğuna süt alacak parayı bulamadığı için intihar eden ya da kendisini satan çaresiz bir ananın haberi yanyana... Turgut Özal'ın "Gelişen Türkiye" masalları ile bir çöpçülük ya da benzeri iş için sınava giren binlerce işsizin acı gerçeği iç içe... Semra Özal'ın, kadınlara yönelik, "İsraftan kaçının, düzenlediğiniz günlerde birkaç çeşit yemek ve tatlı yeter" çağrıları ile günde üç öğün şekerli su ve ekmekle "beslenen" ailenin tüyler ürpertici haberi peşpeşe... İstanbul'un lüks semtlerinde vitrinleri süsleyen bin bir çeşit ithal malı meyve resmi ile pazarda biraz daha ucuza satılan bayatlamış ve hatta küflenmiş ekmekleri satın alabilmek için birbirini ezen insanların resmi aynı sayfada... Evet, bu ve benzeri daha birçok korkunç örnek. Hepsi de her gün burjuva gazetelerinin sayfalarını süslüyor. Ve bütün bunları tamamlayan, çağımızın Neron'unun demoklesin kılıcı misali halkın başında sallanan sözleri: "12 Eylül öncesine dönmek mi istiyorsunuz?!"

Bütün bu belirttiklerimiz Türkiye tablosunun yalnızca bir yüzü. Bir de diğer yüzü var bu tablonun. Egemen güçler için iç karartıcı, ancak emekçi halk için geleceğe umudu besleyen aydınlık bir görünümü var tablonun bu yüzünün.

Türkiye halkı kıpırdanıyor. Geleceğin görkemli ayağa kalkışının müjdecisi bir kıpırdanış bu. Belki henüz, yediği ağır bir darbeyle kendini kaybedip düştükten sonra yeniden kendisine gelmeye başlayan, ancak hala yere sağlam basamayıp sendeleyen birisinin adım atışına benziyor adımları. Belki henüz vurduğu yerden ses çıkaran yumruklar değil, faşist burjuvazinin beynine indirdiği yumrukları. Ama bu adımlar yarının sağlam ve güvenli adımlarının başlangıcı; ve bugün bileğine yapışan bin bir çeşit el, yumruğunu tüm hızıyla indirmesini engelliyorsa da, geleceğin güçlü darbelerinin tohumlarını içinde barındırıyor yumrukları. Ve zaten bu gerçeklik değil midir, faşist burjuvaziyi telaşlandıran, halka hedef şaşırtmaya çalışmasına neden olan? Bu gerçeklik değil midir, "İnfaz Yasaları" çıkartmasını, Türk-İş güdümünde mitingler düzenletmesini, icazetli solu yeniden piyasaya sürmesini gerektiren?

Evet, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesi, yalnızca Kürdistan halkının değil, Türkiye halkının da yüreğindeki öfkeyi ateşleyen bir kıvılcım oldu. Kürdistan'daki kader ortağının ayağa kalkışını gördükçe Türkiye halkı da kıpırdanmaya ve kendisine bunca yıldır cehennemi yaşatan faşist güruhtan hesap sormaya başladı. Bu hesap soruş bugün çeşitli biçimlerde ortaya çıkıyor olabilir ama, devrime giden yolu açmaya başladığı hiçbir şekilde gözardı edilemez. Bütün halkların tarihinde bu böyle olmuştur. Toplumsal yaşamdaki küçücük bir olaya karşı ilk bakışta sıradan gibi görünen bir ayağa kalkış, giderek bilinçli siyasal çıkışlara dönüşmüştür. Bugün İstanbul'da, kaldırılmak istenen semt pazarlarını korumak için belediyenin önüne akın eden, gösteri düzenleyen ve "Ekmeğimize dokunmayın" diye haykıran yüzlerce kadın, yarın faşist cuntanın iktidarını alaşağı etmek için ayağa kalkacak yığınların müjdecisidir. Bugün Türk-İş cenderesi içine hapsedilen, her türlü demokratik hak ve özgürlükten mahrum bırakılan ve açlıkla yüzyüze olan yüzbinlerce işçinin, "ekmek ve özgürlük" talep eden gösterileri, yarın siyasal iktidarı hedefleyen gösterilere ve silahlı savaşıma dönüşecektir. Bugün, üniversitelerde uygulanan faşist yasaları, öğrenci arkadaşlarının ihmal yüzünden ölmesini ya da diğer bir arkadaşlarının kıyafeti nedeniyle polis tarafından dövülmesini protesto eden, öğrenci derneklerinde örgütlenmeye çalışan aydın-gençlik, geleceğin yaman savaşlarına hazırlamaktadır kendisini. Bugün, hükümetin uyguladığı düşük taban fiyatlarından ve pahalılık nedeni ile doğru-dürüst işleyip verim alamadığı tarlasının durumundan yakınan köylülük, yarın bu yakınmayı eyleme dönüştürecektir. Evet, tüm halk kitleleri, işçisi-köylüsü, memuru-aydını, kadını-erkeği ile devrim yoluna girecek ve faşist cuntaya karşı isyan bayrağını yükselteceklerdir. Bunun için bir tek şeye ihtiyaç duymaktadırlar: kendilerini örgütleyip, yönetecek, devrim yolunu aydınlatacak siyasal bir önderliğe! Bu önderlik de yaratılıp halkın günlük hoşnutsuzluklarını bir tek kanala aktardığında, oluşacak selin

Devamı Syf. 18'de

"Oğlumun HRK Saflarında Savaşmasından Gurur Duyuyorum. Torunlarımı da Kürdistan Bilinciyle Büyüteceğim!"

Soru: *Kürdistan'dan son olarak ne zaman ayrıldınız? Kürdistan'da düşmanın uygulamaları, halkın durumu ve devrimcilerin faaliyetlerine ilişkin gözlemlerinizi anlatır mısınız?*

Cevap: Kürdistan'dan yaklaşık bir aydır ayrılmış bulunmaktayım. Ülkemizdeki durumlara ilişkin gözlemlerimi kısaca şöyle anlatabilirim:

Ulusal kurtuluş mücadelemizin her geçen gün daha da geliştiği görülmektedir. Eylemler eskiye oranla daha da çoğalırken, halkın mücadeleye gösterdiği sempati ve destek de artmış bulunmaktadır. Halk arasından şimdi daha çok kişi mücadeleye aktif olarak katılmaktadır. 12 Eylül'den önce bizim oralarda KUK, ÖY, DDKD gibi örgütler de vardı. Halk, bunların hepsi de birer Kürt örgütüdür, ama ayrı yoldan gidiyorlar, diyordu. Bunun için, hangi örgütün peşinden gideceğini, hangisinin gerçekten halk için çalıştığını anlayamıyordu.

Ancak 12 Eylül'den sonra her şey daha da netleşti ve halk kendi gerçek öncülerini tanıdı. Şimdi haklı bir davada ve doğru bir mücadele içinde daha fazla yer alıyor; mücadeleye duyduğu sempati ve katılma oranı daha da artıyor.

Cunta, 15 Ağustos 1984'ten sonra vahşetine hız verdi. Sanki ülkemiz yeniden işgal edildi. Bütün köyler arandı; malımıza, namusumuza el atıldı; gençlerimiz tutuklandı.

Soru: *15 Ağustos 1984'ten önce düşmanın başlıca uygulamaları neydi, halkın durumu nasıldı ve devrimciler hakkında ne düşünüyordu?*

Cevap: Düşman, 15 Ağustos'tan önce halka ve devrimcilere çok baskı yaptı; çeşitli oyunlara başvurdu. Katliamlar yapıyor, insanlarımızı hapishanelere tıkıyordu. Toplu dayaklar atıyor, her türlü vahşi işkenceleri uyguluyordu. Halkın mal, din, namus, can ve akla gelebilecek ne değeri varsa, tüm bunlara saldırıyordu. Devrimciler hakkında anti propagandalar yapıyordu: **"Onlar teröristtir, Kuran'ı-dini inkar ediyorlar; Rusya için çalışıyorlar; kafir yoluna koyuyorlar."** diyorlardı. Halka, **"Size cami yapacağız, köyünüze elektrik getireceğiz, ancak köyünüze gelen bölücülerin kökünü beraberce kazımak şartıyla."** diyorlardı. Bu yöntemlerle devlet bazen kendisini halkın dostuymuş gibi gösteriyor, fakat yine de her türlü işkenceyi uyguluyordu.

Halk arasında ise şöyle bir durum yaşanıyordu; bazıları, **"Devrimciler dönecek ama kendi aralarındaki çatışmalar yine olacak ve devlet de bize yine baskı yapacak"** diyorlardı. Bazıları da çekingen davranıyor, devrimcilerin tekrar ülkeye gelip gelmeyeceklerinden kuşku duyuyorlardı. Ve diyorlardı ki, **"Biz şimdilik kendimizi açığa vuracak tavırlardan kaçınalım. Devrimciler gelirlerse biz de onlara katılır mücadele içinde yerimizi alırız. Elbette biz Kürdüz ama kendi başımıza ne yapabiliriz?"** Bazıları da, **"Devrimciler tekrar geri gelseler de, çeşitli devletlerden destek almazlarsa tekrar darbe yer yıkılırlar, ve sonra biz baskılara maruz kalırız."** diyorlardı.

Yine bazıları, **"Devrimciler daha iyi mücadele yürütebilmek için gerekli hazırlıklarını yapıp tekrar buraya, yanımıza gelecekler. Mücadeleyi daha da yükseltecekler. İşte o zaman düşmandan ve işbirlikçilerinden hep beraber hesap soracağız."** diyorlardı.

Soru: *Sizin yörenizde 15 Ağustos Atılımından sonra gelişen mücadelenin halk, diğer örgütler ve düşman üzerindeki etkisi hakkında bilgi verir misiniz?*

Cevap: Diğer hareketlerin durumundan bahsetmekle başlayacağım: 12 Eylül'den önce varlığından bahsedilen bu örgütlerden, şimdilik hemen hemen hiç kimse kalmamış durumdadır. Cuntadan önce KUK'un ilişkide olduğu bazı köyler vardı bizim yöremizde. Buradaki köylüler şimdi şöyle söylemektedirler; **"Geçmişte bizi kandırdılar, oyuna getirdiler, yalan söylediler. Sonra KUK ve diğerleri kaçıp Avrupa'ya yerleştiler. Bu durum bunların halka ve mücadeleye ne kadar bağlı olduklarını göstermektedir. Biz doğru yolu gözümüzle gördük. En vahşi işkencelere uğrayan, ancak akıl almaz zorluklara göğüs gererek dağların doruklarında, kısacası her yerde direnenler PKK'lilerdir. Düşman tarafından öldürülen, idamlar verilen, ama yine de yılmadan mücadeleyi yükselten PKK'lilerdir. Gerçek gün gibi ortadadır."**

Geçmişte bu örgütlerle ilişkide olanların çoğu bugün ERNK ve HRK saflarında yer alarak TC'ye ve onun yerli işbirlikçilerine karşı elde silah savaşıyor.

Zor günlerde bizi ve ülkemizi terk ederek Avrupaya yerleşen bu örgütlerden arta kalan bazı unsurlar varsa da bu unsurlar halktan destek görmemektedirler. Bu unsurlara ailelerinden başka hiç kimse yardım etmiyor. Bunlar bir zamanlar, "Avrupa'da birlik oluşturmuşuz, mücadele vereceğiz, ancak mücadele etmenin henüz zamanı gelmemiştir" diyorlardı. Halk içerisinde hiçbir örgütlülüğü olmayan KUK'tan bazıları köyleri gezip, **"Düşman güçlüdür, ona karşı savaşmak zordur, savaşmanın henüz vakti uzaktır"** diyerek halka savaşmamayı ve Apoculara destek vermemeyi öğütlüyorlardı. **"Apoculara destek vermez, onların eylemlerine katılmaz ve onları barındırmazsanız devlet de size baskı yapmaz"** diyorlardı. Onların haince niyetlerini anlayan köylüler, tepki göstererek ve komşu köyleri bu hainlere karşı uyararak oyunlarını bozdular.

Halk arasında şu düşünce egemendir; **"Önceleri düşmandan intikam almak için devrimcilerin gelmesini bekliyorduk. Şimdi devrimciler geldiler ve böylece intikam gününe kavuşmuş bulunuyoruz. Namuslu olan her Kürdistanlı devrimcilerin yanında yerini almalıdır."** Zaten yoksulluk içinde olan halk her şeyi ile mücadeleye destek vermekte ve ona katılmaktadır. Şimdiden devrimcilerin en geniş kesimlerle ilişkileri vardır. Mücadele geliştikçe ve düşman darbeler yedikçe halk mücadeleye daha fazla güven duymaktadır. Köylerde bir araya gelerek teyp kasetlerini dinliyor, devrimci sohbetler yapıyorlar. Bazı yerlerde ise, belirli sayıda insanın katıldığı gruplar oluşarak Serok Apo'nun Cephe'ye ilişkin video konuşmalarını ve PKK 7. kuruluş yıldönümüne ilişkin video kasetlerini seyretmektedir. Böyle grupların birinde kendim de yer alıp her iki kaseti de seyrettim. Halktan çoğu insanlar, **"Malımız, canımız, her şeyimiz gitse de biz bu yoldayız"** derken, bazıları da, **"Acele etmeyelim, mücadele doğrudur ama devrimciler eskisi gibi darbe yerlerse devlet yine bize baskı yapar, perişan eder."** demekte. çok az bir kesimi ise (kimileri bilinçsizce), mücadelenin gelişmesinden korku ve panik duyarak tedirgin olmaktadır. Bu ke-

sim işbirlikçi-hain kesimdir.

15 Ağustos'tan sonra düşmanın uygulamalarında şu farklılıklar göze batmaktadır. Eskisi gibi keyfi baskılardan öte, daha çok çekingen davranmakta, sinsi ve ince baskılarını daha da artırmaktadır. Örneğin, eskiden hep ordu ile halka gözdağı veriyordu. Fakat şimdi can telaşı içindedir. Cemselerin içi kum torbalarıyla örülmekte, bazı köylerde operasyona çıkarken devrimcilere hedef olmamak için askerlerin tüm rütbeleri sökülmekte, bazen de normal sivil elbiselerle operasyonlar yürütülmektedir. Muhbir ve ajanlar cezalandırıldıkça bu kesimden onlarcası muhbirlikten vazgeçmekte ve birçoğu da Anadolu tarafına kaçmaktadır. Bu durum halkı çok sevindirmektedir.

Soru: *Günümüzde çeşitli güçlerin, PKK aleyhtarı faaliyetlerine hız kazandırdıklarını biliyorsunuz. PKK'nin ülke zemininde yüzlerce şehidin kanıyla geliştirdiği ulusal direniş mücadelesine karşı bazıları, "Zamanı değil, halk bilinçsizdir, Apocular halkı katliama götürecekler, Apocuların faaliyetleri düşmanın işine yarıyor, PKK yurtdışında da yurtseverleri vuruyor" diye saldırmaktadırlar. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?*

Cevap: Bunları söyleyenler Kürdistan'ı tanımayan veya gerçeği tersyüz edenlerdir. Halk artık bu güçlerin söylediklerine inanmıyor. Apocular halkı katliama götürüyor diyenler dönüp bir kez tarihimize baksınlar. Tarihten günümüze kadar halkımız üzerinde hep katliamlar uygulanmadı mı? Bu güçler bu gerçekleri göremeyecek kadar sefilleşmişlerdir. Kürdistan sadece kalemle kazanılamaz. Yine, mühendislik ve avukatlık yapılarak ve bazen de Kürtlük ve Kürdistan'dan bahsedilerek zafer kazanılamaz. Böyle düşünmek mücadelemizi yüzyıl geriye itmek demektir. Düşman her şeyi ile bir çöküşü yaşamaktadır. Çevresindeki komşu devletlerle ilişkileri çok gergindir. Halk üzerindeki baskı ve işkenceler artmış bulunmaktadır. Halkın maddi durumu çok kötüdür. İşte bu ortamda Kürdistan halkı için mücadeleyi daha da geliştirmekten başka yol yoktur. Kürdistan ancak namlunun zoru ile kazanılabilir. Bu temelde PKK önderliğinde gelişen mücadele doğru ve haklı bir mücadeledir. Ben kendim ailem ve çocuklarımla birlikte bu mücadele içinde yer aldım. Gittiğim her yerde de halkın mücadeleye katılması için elimden gelen çabayı harcadım. Zamanı değildir diyenlere cavabım şudur: Biz aksine geç bile kalmışız. Elbette mücadele geliştikçe, düşmana darbeler vuruldukça düşman da baskılarını artıracaktır.

Ayrıca, halkımızın ve onun öncülerinin kanlarına elini bulayan hainlerin ister yurt içinde ve isterse yurt dışında olsun hakettikleri şekilde cezalandırılmalarını istemek her yurtseverin olduğu gibi, her Kürdistanlının da görevidir. Ben kendim de, elini devrimcilerin kanına bulayan bir haini gördüğümde cezalandırmaktan asla çekinmeyeceğim. Bunu bir yurtsever olmanın gereği olarak kabul ediyorum. İhanet nerede ve nasıl ortaya çıkarsa çıksın, ona yaşam hakkı tanınmamalıdır.

Soru: *Gelinen aşamada barbar sömürgeci Türk devletine karşı amansız bir savaşım vermekteyiz, PKK önderliğinde, ERNK ve HRK saflarında halkımızın birliği yaratılarak verilmekte olan bu savaşımda her Kürdistanlı yurtseverin ve demokratın görevleri sizce nedir?*

Cevap: Karşımızdaki düşman en barbar baskılarla, en incesinden en kabasına kadar geliştirdiği oyunlarla bizi bir halk olarak yok etmek istiyor. Bir halk olarak buna müsaade edebilir miyiz? Açık ki, hayır! Düşmanın yaptığı bütün imha hazırlık ve planlarını boşa çıkarmak ve onun ülkemizdeki varlığına son vermek için halk olarak ERNK ve HRK saflarında kenetlenerek savaşmak zorundayız. Her şeyimizle düşmanın üzerine yürümesini bilmeliyiz. Düşmanın üzerine yürürken, silahın gerektiği yerde silahla, konuşmanın gerektiği yerde ise konuşmayla savaşmak gerekiyor. Kürdistan'ın bağımsızlığından yana olan her namuslu insanın mücadeleye yapması gereken katkının (varsa silahı, parası, sopası vb.) yapmasının zamanı gelmiştir. ERNK saflarında birleşmek ve savaşmak, **"Kürdüm, yurtseverim, namuslu yaşamak istiyorum"** diyen herkesin en temel görevidir.

Soru: *Siz yaşlı bir yurtsever olarak, Kürdistan için uzun yıllar mücadele edenlerdensiniz. Kendi tecrübelerinizle Kürdistan'da birçok şeyi görüp yaşayanlardansınız. Kürdistan bağımsızlık mücadelesinde geçmişte ve günümüzdeki önderlik sorunu hakkında kısaca bilgi verir misiniz?*

Cevap: Eskiden Kürdistan adına ortaya çıkan çeşitli güçler, ne için ve nasıl savaşacaklarını bilmiyorlardı. Ülkenin bağımsızlığı ve halkın kurtuluşu için çalışmıyor ve savaşmıyorlardı. Bazıları din yoluyla, bazıları aşiret ve aile çıkarlarıyla uğraşıyorlardı. Kürdistan davasını dünya halklarına ve ilericilerine tanıtmıyorlardı. Bu durumlardan çok iyi yararlanmasını bilen Mustafa Kemal, zaman zaman bu güçleri birbirleriyle çatıştırmasını başarmıştır. İşte bunun için geçmişte önderlikler rollerini oynayamadılar ve oynayamazlardı da.

Fakat bugün durum tümden farklıdır. Kürdistan halkı PKK gibi yüce bir önderliğe sahiptir. PKK, halkımıza ulusal bilinci getiriyor, onları örgütlüyor ve düşmana karşı savaşmalarını sağlıyor. PKK militanlarının dağlarda ve işkencehanelerde gösterdikleri kahramanlıklar halk içerisinde bir destan gibi dilden dile dolaşmaktadır. Halk bu kahramanların peşinden gitmesini biliyor. Halk, "varımız yoğumuz bunlardır" diyor. Bazı satılmış hainler bu önderliğe ve gösterilen kahramanlıklara gölge düşürmek isteseler de hiç kimseyi kandıramazlar.

Allahın emri, devrimcilerin gücü ve yüce Partimizin yol göstericiliği ile bu kez mutlaka Kürdistan'ı kazanacağız.

Soru: *Konuşmalarınızda Kürdistan bağımsızlık mücadelesine ailece katıldığınızı belirttiniz. Oğlunuzun da HRK saflarında savaştığını biliyoruz. Fakat düşman, "Çocuklarınızı Apoculara vermeyin, Apocular çocuklarınızın ölümüne sebep oluyor" vb. propagandalar yapıyor. Tüm bu düşman propagandaları karşısında her Kürdistanlı anne ve babanın görevi sizce ne olmalıdır?*

Cevap: Bak oğlum, düşmanın bu propagandalarının yaygın olduğu açıktır. O, çocuklarımızın cahil kalmasını istiyor. Eskiden Kore'ye, Kıbrıs'a Kürt gençleri göderildiğinde bunlar kahraman olarak adlandırıldılar. Şimdi ise, gençlerimizin ülkesi ve halkı için savaşmasını istemeyerek, onları "Mehmetçik" olarak savaş malzemesi durumuna getirmek istiyorlar. Fakat tüm bu uygulamalar artık tutmamaktadır.

Gençlerimiz kendi ülkelerinin kurtuluşu için, bizim için uğraşmakta ve savaşmaktadırlar. Bunu istemeyen düşman, onbinlercesini hapishaneye tıktı, dağlarda ve ovalarda onların körpe bedenlerine kurşunlar sıktı. Kendi halkı için savaştıklarından dolayı onlara, "terörist, eşkiya" damgasını vurdu. Cahil aileleri çocuklarına karşı kullanmaya çalıştı ve çalışıyor. Kendi çocuklarımızı öldürüyor, Apocular sebep oldu diyor.

Ama halkımız bunlara aldırmıyor. Çünkü çocuklarımız bizim geleceğimiz, önderlerimiz, şerefimiz ve onurumuzdurlar. Her Kürdistanlı yurtseverin görevi, çocuklarına daha fazla yardımcı olmak, hatta yeni doğan bebelerini düşmana karşı kin ve öfke ile büyütmektir. Ben elli yaşındayım. Bugüne kadar Kürdistan için çok çalıştım ve son nefesime kadar da bağımsız bir Kürdistan için savaşacağım. HRK saflarında oğlumun savaşmasından hem gurur duyuyorum ve hem de ona derin bir saygı duyuyorum. Torunlarımı da Kürdistan bilinciyle büyütmeye çalışıyorum. Bunu kendim açısından olduğu gibi, bütün yurtseverlerin de yerine getirmesi gereken bir borç biliyorum. Vahşi, barbar, alçak, insanlık düşmanı sömürgecilerden kurtulmak için tüm bu söylenenleri yerine getirmeyi bir insanlık görevi olarak kabul ediyorum.

Kurdistan

Değerli Arkadaşlar,

Kürdistan İşçi Partisi'nin Başlangıcı, Kürdistan'da Yeni Bir Saflaşmanın da Başlangıcıdır, *başlıklı yazı benim özeleştirimi içeriyor.*

Benim bu mektupta üzerinde duracağım konu, benim duygularım ve sizden isteğimdir.

Değerli arkadaşlar, bana göre, savaşın bu aşamasında, Kürt halkının her türlü insan gücüne ihtiyacı vardır. Aydın ve yarı-aydınlara ihtiyaç daha coktur. Ne yazık ki bizde bu kategori içerisinde kalanlar, halkına karşı sorumluluklarını yerine getirmemek için her türlü yolu deniyorlar.

Ben, sürgün hayatım boyunca, şunu açıkça gördüm: Ulusal devleti olmayan bir insan, bilim deryası veya bir dahi olsa bile, pek bir önemi yoktur. En fazla olacağı şey, pahalı bir esirdir. Ben, PKK ile bütün konularda görüş bütünlüğü içerisinde değilim, ancak böyle olmasına rağmen, ulusal gururumun tekrar şahlanmasına önderlik eden bu Hareketin, Kürdistan'daki savaşı kazanmasını istiyorum. İleride PKK'nin kazanacağı zafere ben de katkıda bulunmak ve ERNK saflarında ulusum için savaşmak istiyorum. Savaşmanın çeşitli biçimleri vardır; benim istediğim biçim, Kürdistan dağlarında elinde silahla, ulusuma her türlü baskı biçimini tattıranlara karşı savaşmaktır.

T. S.

KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ'NİN BAŞLANGICI, KÜRDİSTAN'DA YENİ BİR SAFLAŞMANIN DA BAŞLANGICIDIR

Her şeyde başlangıç önemlidir: Başlangıcını doğru yapanlar, başka bir deyimle, başlangıçta hayatın gerçeğiyle birleşenler, sonradan sapmalarla birleşmedikleri sürece zaferin sahibi olurlar.

1978'den beri Kuzey-Batı Kürdistan'da, bir başlangıca tanık oluyoruz: Bu başlangıç, daha başından itibaren olay yarattı. 1978'de başlatılan bu başlangıcın yarattığı olay bütün şiddetiyle devam ediyor. Kürdistan'da zafere doğru ilerleyen bu başlangıcın sahibi, hepimizin bildiği gibi, KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ'dir.

Kuzey-Batı Kürdistan'da, PKK ile beraber ve daha önce başlatılan başlangıçların bir kısmı yok edildi; bir kısmı kendiliğinden yok oldu, bu iki kategori dışında kalanlar ise göçmenleşti. Buna karşılık, PKK başlangıcı gün geçtikçe güçlendi; günümüzde ise, işgalci Türk Devletinin, Kürdistan'daki en güçlü alternatifidir.

Senelerden beri sürgünde yaşayan bir Kürt yurtseveri olarak, ben, son bir seneden itibaren, "ajan-provakatör" örgüt ilan ettiğimiz Kürdistan İşçi Partisi Kürdistan'da zafere doğru ilerlerken, neden bizler köşede bucakta kalmış antika eşyalara döndük, sorusunu kendime sordum.

Kürdistan İşçi Partisi, yalnız bir başlangıç değildir; O, aynı zamanda bir saflaşmadır. PKK başlangıcı, Kürdistan'da ve sürgünde yaşayan Kürtler arasında saflaşmanın başlangıcı oldu. Kendisiyle birlikte saflaşmayı getiren bu başlangıç, bugün saflaşmayı daha üst bir aşamaya getirmiştir. PKK, Kürdistan'da saflaşmayı hayatın her alanında başlattı. Yalnız teoride değil, pratikte de gerçekleştirdi.

PKK, öbür hareketlerden daha değişik bir yol izledi: O, öbür başlangıçlar gibi, ezen ulusun şu veya bu sol grubunun, Kürdistan'daki kopyacılığını yaparak yola çıkmadı. Tam tersine, O, Kürdistan gerçeğinden yola çıktı; teorisini ve pratiğini buna göre inşa etti. Bu önemli kıstas, PKK'ye Kuzey-Batı Kürdistan'da verilen ulusal kurtuluş mücadelesinin liderliği konumunu sağlarken, öbür başlangıçları yok etti veya güçsüzleştirdi.

PKK başlangıcının başlattığı saflaşma süreci, gün geçtikçe daha değişik sıçramalara doğru devam etmektedir. On yıllık bir zaman birikimine bile sahip olmayan bu genç pratik, zaman sürecinin kısalığına rağmen, senelerden beri varlığını sürdürenlerden daha büyük işler başardı. Bu kısa zaman süreci içerisinde, PKK başlangıcının kazandığı başarılar, O'na, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde, dört önemli güçten biri olmayı sağladı ve Kürdistan'daki saflaşmayı hızlandırdı. Kürdistan'daki bu hızlı saflaşma, PKK'ye alınan tavırda somutlaştı. **(Ve sonuçta iki karşıt olgu ortaya çıktı, bn.):** PKK'nin başlattığı devrimci-direnişçi çizgi ve buna karşılık, Türk işgalci devletinin başını çektiği, içinde Türk solu ve yaşam gıdasını ezen ulus solu'ndan alan Kürt örgütlerinin bulunduğu cephe.

Benim de kısa bir dönem içinde bulunduğum bu cephe çok sesli olmasına rağmen, söyledikleri türkü aynıdır. PKK'nin doğuşundan beri söylenen bu türkü, on kere revizyondan geçirildi. Her revizyondan sonra şekli biraz daha değiştirilen bu türkünün özü hep aynı kaldı. Bir kıtadan oluşan, üç satırlık türkünün özü, "PKK pratiği gerçeğe uymuyor; bu pratik maceracı ve teröristtir; bu pratiği ancak ajan ve provakatörler savunur" sözleridir.

Bu çok sesli türkünün sahiplerine karşı, PKK'nin "ajan ve provakatör" pratiği başarı kazandıkça, türkünün sahipleri PKK'yi yok etmek için her türlü saldırı metodunu kullanmaya başladılar.

Bana göre, işin ilginç yanı, güçlerin karşılıklı çatışması değil, karşılıklı çatışmanın sonuçlarıdır. Kürdistan gerçeğinde, PKK'ye saldırıların cephesinde bugün hakim olan, panik ve dağınıklıktır. Onların karşıtı olan PKK, varolan saflaşmayı, 1984 Ağustos'undan itibaren daha üst bir aşamaya getirdi ve şiddetlendirdi. Saflaşmanın bugünkü aşaması, Kürdistan'da ve sürgünde yaşayan Kürtleri tavır almaya zorluyor. Saflaşmanın bu aşamasında da, saflaşma yine PKK'ye karşı alınan tavırda somutlaşıyor: PKK'nin başlattığı başlangıçtan yana tavır alanlar ve buna karşı olanlar. Bu iki gücün her alandaki çatışması, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelecekte nasıl bir rol oynayacağını belirliyor.

PKK başlangıcından yana yer alanlar, bugün Kürdistan'da, 1938'den beri susturulan Kürt ulusunun ezilmiş gururunun tekrar dirilişine ve bu dirilişin daha da güçlenmesine hizmet etmektedirler. Bugün PKK'ye saldıranlar ise, Kürt kişiliğini yok etmek için her türlü metodu kullanan, Kürt ulusunun yeminli düşmanı, sömürgeci Türk işgalci devletinden yana tavır alıyorlar.

Bunun böyle olmasından daha doğal hiçbir şey yoktur. Çünkü, PKK'nin yürüttüğü savaşın hedefi, 1938'den sonra Kürdistan'da askeri işgalini tamamlayan Türk işgalci devletinin işgaline son vermektir. Bugün Ortadoğu'da, ezilmişliği simgeleyen uluslardan biri olan Kürt ulusunu özgürleştirmektir. PKK'yi bundan vazgeçirmeye çalışan güç ise, senelerden beri Kürdistan'da işgalini sürdüren ve Kürt kişiliğini yok etmek için her türlü metodu kullanan faşist Türk dev-

Devamı Syf. 18'de

ULUSÇULUK VE DARGÖRÜŞLÜLÜK

İhsan AKSOY

Toplumsal gelişimin belirli bir evresinde ulusçuluk tarih sahnesinde göründü. Kapitalizm ulusal devlet sınırlarının belirlenmesini dayattı. Ulusal devletler oluşarak, gümrük duvarları belirlendi. Ulusçuluğun temsilciliğini burjuvazi üstlendi.

Ancak eşitsiz gelişimin sonucu olarak, her ulus devletini oluşturma olanağına kavuşamadı. Bunun yanında çok uluslu devletler boy gösterdi ve sömürgecilik değişik biçimlerde varlığını sürdürdü. Sınıfsal baskı ve sömürünün yanısıra, ulusal baskı ve sömürü de derinleşerek devam etti. Dünyada ilk proletarya devletinin oluşmasıyla sömürgeciliğin çöküşü, ulusal kurtuluş hareketleri ve proleter devrimler çağı başladı. Bağımlı ve sömürge uluslar, ulusal baskı ve sömürüye karşı başkaldırdılar.

Bağımlı ve sömürge ulusların kurtuluş savaşımında değişik sınıf ve tabakalar yer aldı. Köle ulusların kurtuluş savaşımında tek söz sahibi burjuvazi değildi. Kendi ulusal pazarına sahip olmak için emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı ulusal savaşımında yer alan "ulusal" burjuvazi savaşımda kend. belirleyiciliğini her zaman ister. Bunun için de işçi ve emekçi sınıf ve tabakların örgütlü gücünün düşük olduğu ülkelerde burjuvazinin belirleyiciliğinde sonuca varıldı. Ancak ikinci emperyalist bölüşüm savaşından sonra, dünya sosyalist sisteminin kurulmasına paralel olarak ulusal kurtuluş hareketlerinde öncülüğü devrimci güçlerin yaptığı savaşımlar başarıyla sonuçlandı. Özcesi, ulusal kurtuluş hareketleri sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı sürerken, savaşımda yer alan güçler sınıfsal konumları itibarıyla belirleyicilik içinde kavga veriyorlar. Tarihsel, toplumsal ve diğer koşullar sınıfsal öncülüğü belirliyor.

Yıllarca, yüzyıllarca emperyalizmin ve sömürgeciliğin baskı ve zulmü altında inletilen köle uluslar emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı nefret beslerler. Ulusal benliğine kavuşan uluslar kölelik zincirini parçalamak için savaşırken, kendi uluslarının da her ulus gibi özgür ve eşit olma hakkına sahip olduğunun bilincindedirler. Bunun yanında sömürü, baskı ve zulüm görmeleri onların emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı nefretlerine neden olur. Bu durum çok kez onları ulusal dargörüşlülüğe kadar götürür. Egemen ulusların devrimcilerinin ulusçu eğilimleri de bu görüşlerin belirginleşmesini kamçılar. Bunun içindir ki, gerek egemen ulus devrimcilerinin ve gerekse ezilen ulus devrimcilerinin ulusal dargörüşlülüğe karşı duyarlı olmaları gerekir. Elbette egemen ulus ile ezilen ulus uluşçuluğu arasında çok büyük farklar vardır ve ezilen ulusun ulusçuluğu emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı olması açısından tarihsel olarak ilerici bir içeriğe sahiptir. Ne var ki, uluslar arasında kin ve nefret duvarlarının örülmesine götürmemelidir. Elbette her devrimci kendi halkıyla, onun kurtuluş savaşımıyla gurur duyar. Ulusal gurur hiçbir zaman dargörüşlü ulusalcılığa eşit değildir. Dargörüşlü ulusçuluk uluslar arasında ayrıcalığın yaratılmasından yanadır. Oysa ulusal gurur, kendi ulusuyla kıvananların tüm dünya halklarına ve onların devrimci savaşımına da saygı duymasını kendi ulusuyla diğer ulusları eşit olarak görmesini gerektirir. Bu ikisini birbirinden ayırmak, olaylara böyle bakmak gerekir. Egemen ulus devrimcilerinin ulusçu yaklaşımları ezilen ulus devrimcilerinin dargörüşlülüğüne neden olamaz. Sömürgeciliği, emperyalizmi, ırkçı, şoven baskıları halkların kişiliğinde göremeyiz.

Bugün yüzyıllardan beri sömürgeciliğin baskı ve zulmü altında inletilen Kürt ulusu, ulusal bilinç kazandıkça sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı olan kinini ve öfkesini ulusal kurtuluş savaşımıyla açığa vurmaktadır. Kürt ulusunun devrimcileri elbette uluslarıyla gurur duyarlar. O ulus ki, bugüne kadar en barbar ırkçı, şoven saldırıları göğüslemiş, ulusal varlığını koruyarak bugünlere ulaşmıştır. Bugün halkının özgürlük ve eşitlik kavgasında faşist zindanlarda, savaş alanlarında, işkencehanelerde yiğitçe direnen devrimciler halkımızın malıdır. Tarihiyle, diliyle, kültürüyle, insanlığa kazandırdığı değerleriyle bizim halkımız da her halk gibi övünç kaynağımızdır. Halkımıza, onun gelişkin insani değerlerine, savaşım potansiyeline, geleceğe olan bağlılığına, özgürlüğe olan tutkunluğuna elbette inanıyor, onunla gurur duyuyoruz. Halkımızın varlığı bizim savaşım kaynağımız, coşkumuz, sevincimizdir. Ama bu bizi ulusumuza ayrıcalık ve üstünlük aramaya götürmemeli, emperyalizme ve sömürgeciliğe duyduğumuz kin ve öfkeyi halklara yöneltmemize neden olmamalıdır. Türk, Arap ve Fars halklarının ilerici kesimlerinin [illegible]en eğilimleri bizim dargörüşlü ulusçuluğa düşmemize neden olamaz ve olmamalıdır. Halkların eşitliği ve kardeşliği ilkesi bizim vazgeçemeyeceğimiz doğrultumuz olmalıdır.

Ulusal kurtuluş hareketlerinde, ulusçu eğilimlerin olması yadırganacak bir şey değildir. Çünkü ulusal kurtuluş hareketinde birçok sınıf ve tabaka yer alır. Ancak bunun halklar arasında kin ve öfke duvarlarının çekilmesinde değil, emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçı, şoven eğilimlere karşı savaşımda bir unsur olması gerekir. Bunun yanında yüzyıllarca emperyalizmin ve sömürgeciliğin baskı ve zulmü altında inletilen halkların ulusçu eğilimlerini egemen ulusun ulusçuluğuna denk görmek de yanlıştır. Ezilen ulusların duygularını anlamak ve onların ulusçu eğilimlerini doğru değerlendirmek, bunun için de enternasyonalist bir yaklaşımla halkların eşitlik ve özgürlük kavgasına katkıda bulunmak gerekir. Her ulusal gelişmeyi ırkçılık olarak görmek, ezilen ulusların ulusal özlemlerini hiçe saymak devrimci savaşıma bir yarar getirmez.

Kürt halkının özgürlük ve eşitlik savaşımında ulusçu eğilimlerin olması doğaldır. Çünkü sınıflı toplumlarda her sınıfsal kesim kendi ideolojisini yansıtmaya çalışır. Emperyalizme, sömürgeciliğe, faşizme karşıtlığı nedeniyle, Kürt ulusçuluğuyla örneğin Türk, ya da Arap ulusçuluğunu eşit görmek bilimsel gerçeğe aykırıdır. Birçokları kendi şoven yapılarını perdelemek için, çoğu kez Kürt ulusal hareketini tümüyle ulusçu olarak değerlendiriyorlar. Kürt ulusal kurtuluş hareketi, yurtseveri, demokratı, devrimcisiyle geniş bir kesimi kapsar. Emperyalizme, sömürgeciliğe, faşizme karşı olduğu içindir ki, bu geniş kesimden Kürt devrimcileri faşist zindanlarda tutuluyor, yargılanıp cezalandırılıyorlar. Elbette bu yapı içinde dar ulusçu kesimler de olacaktır. Bunların etkinliğinin kırılması egemen ulus devrimcilerine de enternasyonalist görevlerini dayatıyor. Bunun yanında Kürt devrimcileri de üstlerine düşen devrimci görevlerini yerine getirmek, halkların eşitliği ve kardeşliği ilkesinin yaşama geçirilmesi için çaba göstermek durumundadırlar. Türk sömürgeciliğini, faşist devlet yapısını Türk işçi ve emekçi kitleleri, ilerici, yurtsever ve devrimci kesimleriyle özdeşleştirmek devrimci savaşıma zarar getirir.

★

Aşağıdaki yazı, Kürdistan Report'un 16. sayısından alınmıştır.

Kürdistan'daki Silahlı Mücadeleyi Yargılayanlar, Avrupa Halklarının Kanlı Uluslaşma Savaşımını Hatırlamalıdırlar

"Eleştirime neden olan bir gerçek, belirli çevrelerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı olan tutumlarıdır. Hiçbir halkın ezilmediği şekilde ezilen bir halkın mücadelesine karşı bu kadar inkarcılık, bu kadar düşmanlık, bu kadar tahrifat ve anti-propaganda karşısında ben, yıllardan beri Ortadoğu sorunu ve özellikle Türkiye ve Kürdistan sorunu ile ilgilenen bir Avrupalı olarak, şoka uğramış durumdayım..."

Uluslararası dayanışma; gerici girişimlere karşı demokratik, ilerici ve eleştirisel bir tutum; tüm bunlar dürüst ve ciddi bir demokratın basite alamayacağı kavramlardır. Bu kavramların pratikte uygulandığı oranda geçerli olduğundan da şüphe edilemez.

Görülen odur ki, uluslararası alanda bazı çevrelerde görülen gelişmeler; perspektifsizlik, reformizm ve dünyamızın sorunlarını "barışçıl" yollarla çözüme kavuşturma istemi doğrultusundadır. Kadife eldivenlerle bir çözümün mümkün olamayacağı bilinmesine rağmen, böyle bir çözüm yolu en kutsal yol olarak propaganda edilmektedir. Her zaman tarafsız olmak ilke edinilmiş, taraf tutma, radikal ve devrimci olma, birçok "gelişmeye açık" ilerici demokrat kişi için bugün yabancı ve anlaşılmaz kelimeler haline gelmiş bulunmaktadır. "Hiç kimsenin damarına basılmamalı", hayır her şey "demokratik" olmalı!

Bu kadar demokrasi bolluğu içerisinde gözyaşlarımı tutamıyorum doğrusu. Tüm bunlar yetmeli ve bu sahtekarlığa artık bir son verilmelidir!

Öfkemin, ve kendisine "demokrat", ilerici" ve hatta "sosyalist" sıfatını takınanların tutumunu ve pratiğini eleştirmemin şüphesiz ki bir nedeni var.

Eleştirime neden olan bir gerçek, belirli çevrelerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı olan tutumlarıdır. Hiçbir halkın ezilmediği şekilde ezilen bir halkın mücadelesine karşı bu kadar inkarcılık, bu kadar düşmanlık, bu kadar tahrifat ve anti-propaganda karşısında ben, yıllardan beri Ortadoğu sorunu ve özellikle Türkiye ve Kürdistan sorunu ile ilgilenen bir Avrupalı olarak, şoka uğramış durumdayım. Sözünü ettiğim çevreler de en azından benim kadar bilir ki, Kürdistan halkı, tarihinde baskıdan, kölelikten ve işkenceden başka bir şey yaşamamıştır. Onlar da iyi bilirler ki, Türk faşist rejimi Kürdistan'daki sömürgeciliği, Kürdistan'ın zenginliklerini talan etmek ve insanının işgücünü sömürmek için, görülmemiş bir zora dayalı bir biçimde yaşatmaya çalışmaktadır. Onlar da iyi bilirler ki, Kürt insanının en doğal hakkı, yani Kürt olma hakkı bile yoktur. Kürt insanı bu "efendiler" karşısında geçmişini inkar etmeli, geçmişine ihanet etmeli ve ana dilini inkar etmelidir! Yalnızca bununla da yetinilmiyor! Bu sisteme kalırsa, Kürt halkının tümü yok edilmeli veya tarih sahnesinden silinmeliydi. Evet, tüm bu gerçekler sözü edilen çevreler tarafından çok iyi bilinmektedir.

"...Teslim olmayan ve mücadelesini zafere kadar sürdürmeye kararlı olan bir hareketi desteklemek, bu dünyaki en doğal birşey olmalıdır. Geçmişten ders alan bir harekete, tüm ulusal ayaklanmaların bastırılması geleneğine son verecek bir harekete ancak ve ancak büyük bir saygı ve hayranlık duyulur..."

Bir halkın böyle bir sisteme karşı ayağa kalkması ve her şeyini kullanarak mücadeleye atılması gerekliliğini tüm bu sözü edilen gerçekler bilinmesine rağmen, bu güçlere vurgulamaya gerçekten gerek var mı? Böyle bir halkın düşmanına ne zaman ve nasıl saldıracağı konusu tartışılamaz ve böyle bir mücadelenin de çok, ama çok çetin geçeceğinden şüphe edilemez. Kürt halkının tarihini iyi bilen herkes bilir ki, bu halk ilk defa ayaklanmıyor; fakat yine herkes iyi bilmelidir ki, bu defaki başkaldırış da, mücadelenin büyük bir sertlikle ve tavizsizlikle sürdürülmesi halinde ezilecektir.

Bu gerçekler ışığında, "medeni ilericiliğe", barbar bir sisteme karşı sabun köpükleriyle mücadele edilemeyeceğini vurgulamaya gerek var mı acaba? Teslim olmayan ve mücadelesini zafere kadar sürdürmeye kararlı olan bir hareketi desteklemek, bu dünyadaki en doğal birşey olmalıdır. Geçmişten ders alan bir harekete, tüm ulusal ayaklanmaların bastırılması geleneğine son verecek bir harekete ancak ve ancak büyük bir saygı ve hayranlık duyulur. Sömürgeciliğe ve

emperyalizme karşı mücadeleyi örgütleyen bir güçle dayanışma ve bu güce destek, demokratik ve ilerici kamuoyundan beklenebilecek en asgari şey değil midir?

"Bu halk eğer bugün ayağa kalkmışsa ve elindeki tüm olanakları kullanarak düşmanına karşı bir savaşıma girişmişse, bizim görevimiz bu halkın mücadelesini yargılamak ve ona lanetler yağdırmak olamaz..."

Ama hayır, bu akıl hocaları, bağımsızlığına ve özgürlüğüne kavuşmak isteyen bir halka, kendi hesaplarına uyan bir yolu önerme ve dayatma hakkını kendilerinde görebiliyorlar. Çıplak varlığı için savaşan bir halka karşı böyle bir hakkı neye dayanarak kendilerinde görüyor bu güçler?

Bu objektif gerçekler ışığında, pratikte dayanışma zor kullanmamaya ilişkin bir telkinden öteye gitmemeli miydi? Ulusal birliği zor ile parçalanmış bir halka, zordan vazgeçmeyi ve bu aracı kullanmamayı tavsiye etmek, bu halkla alay etmekten başka ne anlama gelebilir ki? Evet, 12 Eylül ucubesini susturabilecek, onu yok edecek ve tüm dünya halklarının yararına kullanılacak bir zordan vazgeç deniliyor Kürdistan halkına. Başka bir yol var mıdır ki, bu yoldan vazgeçilsin? Hayır yoktur; diğer yollar çıkmaza götürür. Eğer Kürt halkını ulusal kurtuluşuna götürecek başka bir yol olsaydı, ben eminim ki bu halkı bu yoldan hiç kimse alıkoyamazdı; fakat hayaller hiç kimseyi bir yere götüremez. Tecrübeler ve tarih de açıkça göstermiştir ki, diğer yollar Kürt halkını bağımlılığa ve sömürü ortamına götürür; ve bu halkın çetin silahlı mücadelesini sürdürmekten başka bir seçeneği yoktur.

Gün gibi açık olan bir gerçek de, Kürt halkının veya PKK'nin bizzat kendisinin zoru yüceltmediği ve Türk faşist sömürgeciliğinin bıçağı üzerine körcesine gitmediğidir. Tüm kalbiyle zoru lanetleyen her fert bu zoru bugün hangi tarafın kullandığını ve terörü yaydığını çok iyi görebilir. Tarihte hiçbir halk salt zordan hoşlandığından dolayı ayaklanmamıştır. Zor her zaman çıkarlarını korumaya ve kâr hırslarını dindirmeye çalışan hakim sınıflar tarafından dayatılmıştır.

Kürdistan'da bugün yaşananlar da bundan hiç de farklı değildir.

Bu halk eğer bugün ayağa kalkmışsa ve elindeki tüm olanakları kullanarak düşmanına karşı bir savaşıma girişmişse, bizim görevimiz bu halkın mücadelesini yargılamak ve ona lanetler yağdırmak olamaz.

"Eğer Ortadoğu'da bir halk geç de olsa ulusal ayaklanmasını başlatmış ve bağımsızlık yolunda kararlı bir şekilde ilerliyorsa, Ulusal şekillenme sorunu birkaç yüzyıl geride bırakmış yerler, özellikle de Avrupa, bu konuda duyarlı olmalı ve hatta sorumluluk hissetmelidir..."

Bir ulus şekilleniyor! Bir ulusal kurtuluş savaşı gözlerimizin önünde gerçekleşiyor! Bizler bir kere de kendi ulusal şekilenmemizi gözönünde bulunduralım. Biz bunu pazarlık yoluyla mı, tartışarak mı, yoksa tavizler vererek mi gerçekleştirdik? Hayır! Kafalar yuvarlandı! Ulus oluşturma savaşımında Alman halkının 2/3'ü hayatını yitirdi. O zamanlarda uygulanan metot ve araçları bugün lanetliyor muyuz? Bizim de böyle bir muhakeme süreci yaşadığımızı unutalım mı? Mücadeleden başka bir yolumuz ve seçeneğimiz var mıydı?

Eğer Ortadoğu'da bir halk geç de olsa ulusal ayaklanmasını başlatmış ve bağımsızlık yolunda kararlı bir şekilde ilerliyor ise, Ulusal şekillenme sorununu birkaç yüzyıl geride bırakmış yerler, özellikle de Avrupa, bu konuda duyarlı olmalı ve hatta sorumluluk hissetmelidir. Bugün çekingen davranan kararsız ve reformist güçlerin gelecekte Kürdistan'da mücadelenin daha da gelişmesiyle, Kürdistan halkının yanında yer alacaklarına dair umudum büyüktür.

Gerçek cani; barbarlık ve terör kusan faşist cunta yargılanacak; Kürdistan halkının mücadelesi hak ettiği desteği ve sempatiyi bulacaktır. Ancak o zaman biz demokratlık ve ilericilik görevimizi yerine getirebildiğimizi iddia edebiliriz.

Claudia S.

Aşağıdaki yazı Danimarka'da yayınlanan "INFORMATION" adlı gazetenin 6 Mayıs 1986 tarihli sayısından alınmıştır

TÜRKİYE'DEKİ KÜRTLER

INFORMATION gazetesinin diğer birçok okuyucusu gibi ben de, Lars Möller Rasmussen'in Türkiye hakkında kaleme aldığı değerlendirme yazılarını (mesela 21.4.1986'daki okuyucu mektubunda da belirtildiği gibi) okuyunca şaşakaldım. Adı geçen yazar, benim kanaatime göre, Türkiye hakkında gerçek dışı bir resim çizerek, neredeyse demokrasiye varmış olan bir ülke imajını yaratmaktadır. Sözkonusu makalede, yazarın konuştuğu sol görüşlü aydınlar yaptıkları konuşmalarda, ülkedeki durumun normale yakın bir durum arzettiğini belirterek, şu anda Türkiye'de sosyalizmin teorik olarak yasak olmasına rağmen, pratikte onu tartışabildiklerini belirtmektedirler.

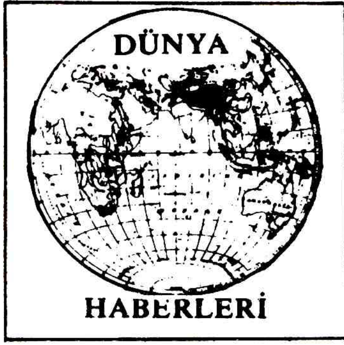
Fakat, Lars Möller Rasmussen (bu gazetenin Ortadoğu muhabiri), cesaret edip de seyahatini Doğu'ya yönelterek Kürtlerin mevcut durumunu inceleyecek olursa, demokratik sistemin bir kere daha iflas ettiğini gözleriyle görecektir.

2 yıl önce ben kendim, Türkiye'nin Kürtler bölgesinde bir yaşlı kadının ve kızının yurtsever türküler okudukları bir müzik kasetini üzerimde bulundurmam nedeniyle tutuklandım. Bu yakalanma bana ve bu adı geçen aileye 38 günlük tutuklanmaya maloldu ve bu vesileyle, Türk hapishanelerindeki siyasi tutukluların maruz kaldığı psikolojik ve fiziki işkencelere yakından şahit olma fırsatını buldum.

1923'te Türkiye'nin Cumhurbaşkanı Atatürk, Kürt dili ve edebiyatını yasakladı. Bunun üzerine Kürtler de isyan ettiler. 1980 askeri darbesinden sonra Kürtler üzerindeki baskılar daha da sertleşerek artırıldı. Bunun içindir ki, ilerici Kürtler, hiçbir zaman sahte Türk demokrasisinin oyununa gelmeyip, günümüzde PKK (Kürt İşçi Partisi) önderliğindeki gerilla savaşını desteklemektedirler. 15 Ağustos 1984'ten bu yana partizanlar Türk ordusuna karşı eylemler geliştirirken, buna karşılık Türk yönetimi de, Türk ve Avrupa kamuoyuna PKK'yi kötü gösterme çabası içine girmiştir. PKK'yi, "katil teröristler" ve "Olof Palme'yi vuranlar" şeklinde tanımlarken, bir taraftan da, Lars Möller Rasmussen'in 9.4.1986'da yazdığı bir makalede bahsettiği gibi, O'nun Avrupa'daki eroin kaçakçılığından sorumlu olduğuna dair şüpheleri olduğu yolunda bir imaj yaratmaktadır.

Türk makamları, Avrupalıların Kürt bölgelerine gitmelerini ve şimdi basın ve Türk parlamento üyeleri tarafından da itiraf edilen savaşın halini görmelerini istememektedir. Basında çıkan haberlere göre, bugün Türkiye'nin silahlı kuvvetlerinin 2/3'ü Kürdistan'ın Türkiye bölümünde günlük olarak Kürt köylerini basıp yağma etmekle uğraşmaktadır. Basılan köylerdeki Kürtler düzineler halinde tutuklanıp haftalarca karakollarda tutulmaktadır. Bir yılda 2000 Kürt ailesi Nusaybin, Bingöl ve Tunceli'den Türkiye'ye sürgün olarak göçerttirilmiştir.

Jacob HOGREBE

Peru'da İnsanlıkdışı Katliam

CEZAEVLERİNDE 300'Ü AŞKIN TUTUKLU KURŞUNA DİZİLDİ

Haziran ayı ortalarında Peru'da üç ayrı cezaevinde meydana gelen ayaklanmaları bastırmak amacıyla tutuklular üzerine ateş açan ordu kuvvetleri 300'ü aşkın tutukluyu katlettiler. Alınan haberlere göre, çoğunluğunu solcu **Aydınlık Yol** grubuna mensup gerillaların oluşturduğu tutukluların giriştikleri direnişi bastırmak için, Devlet Başkanı **Alan Garcia'nın** emri üzerine katliama girişen ordu güçleri, **El Fronton Adası, Lurigancho Cezaevi** ve **Santa Barbara Kadınlar Cezaevi**'nde tutuklular üzerine ateş açarak ve bir kısmını da tek tek kurşuna dizerek yüzlerce tutukluyu katliamdan geçirdiler.

Cezaevlerindeki ayaklanma ve katliam, Peru'nun başkenti Lima'da yapılan **Sosyalist Enternasyonal** toplantısı ile aynı döneme rastgeldi. Olaylara rağmen, toplantısını burada yapmak kararından vazgeçmeyen **Sosyalist Enternasyonal'in** Genel Başkanı **Willy Brandt,** bunun amacının, olaylar nedeniyle durumu sarsılan sosyal-demokrat **Alan Garcia**'ya destek vermek olduğunu belirtti. Katliama alkış tutan **Sosyalist Enternasyonal**'ce yayınlanan bir bildiride de, "Aşırıya kaçanların" cezalandırılması kararı onaylanıyor ve şöyle deniliyordu: *"Terörizmin demokratik düzeni yıkmasına izin verilemez. Demokratik düzen terörist eylemlere karşı uygun araçlarla kendini savunmak zorundadır."*

Katliamdan sonra cezaevi önüne toplanıp cinayetleri protesto eden tutuklu aileleri...

Peru'daki bu vahşi katliam tüm dünya ilerici-demokratik çevrelerinde nefretle karşılanırken, Peru'daki devlet yönetiminin durumunu da oldukça sarstı. Katliamda 100 kadar tutuklunun teslim olduktan sonra, askerler tarafından koğuşlarından tek tek çıkarılıp kurşuna dizildiğini belirten **Alan Garcia**, bunun kabul edilmez bir durum olduğunu söyleyerek, sorumluları hakkında soruşturma açılmasını istedi. Tutukluların kurşunlanması için emir vermiş olan ve bunu katliamdan sonra da onaylayan sosyal-demokrat Devlet Başkanı, 100 kişinin tes-

Devamı Syf: 19'da

Nikaragua'ya Karşı ABD'nin Yeni Bir Komplosu

CONTRALAR'A 100 MİLYON DOLARLIK YARDIM VERİLİYOR

ABD Başkanı Reagan tarafından, Nikaragua'daki devrim yönetimini devirmeyi ve yeniden Somoza yönetimine dönmeyi hedefleyen karşı-devrimci Contralar'a verilmesi önerilen, ancak bir süre önce "Temsilciler Meclisi" tarafından reddedilen 100 milyon dolarlık yardım, yapılan yeni bir oylama sonucu kabul edildi. Alınan karara göre, 70 milyonu askeri, 30 milyonu lojistik olmak üzere 100 milyon dolarlık yardım 1987 yılının şubatına kadar üç aşamada Contralar'a ulaştırılmış olacak. Alınan bu kararla, ABD, yıllardır CIA eliyle yürüttüğü Contralar'a yardımı ilk kez açıkça ve resmi devletin sorumluluğu altında vermiş olacak. Bu da ABD emperyalizminin Nikaragua yönetimine karşı faaliyetlerini artıracağına işaret etmektedir.

ABD emperyalizminin Nikaragua'daki Sandinist yönetime karşı yürürlüğe koyduğu karşı-devrimci yıkıcı çabaların yeni bir halkasını oluşturan karar, Nikaragua Devlet Başkanı **Daniel Ortega** tarafından sert bir dille eleştirildi. *"Tasarının Temsilciler Meclisi'nde onaylanması, ABD'nin Nikaragua'yı işgalin eşiğine getiren savaşçı politikasının bir kanıtıdır"* diyen **Ortega**, Reagan'ı *"Nikaragua'ya karşı, Hitler'inkinden daha faşist ve terörist bir politika gütmekle"* suçladı.

Contralar'a yardımın onaylanması ardından, Nikaragua'da devrimi koruma çabaları artırıldı. Devlet Başkanı **Ortega** yaptığı bir açıklamada, ülkede iç güvenlik önlemlerinin artırılacağını ve olağanüstü hal yasalarının sıkıca uygulanacağını belirtti. Bu arada, ABD'deki gerici bir kuruluş tarafından desteklenen Nikaragua'daki karşı-devrimci **La Prensa** gazetesi süresiz olarak kapatıldı.

ABD emperyalizminin Nikaragua'daki karşı-devrimcileri verdiği yardımla bir kez daha açıkça kışkırtması, tüm dünyada tepki uyandırdı. Bağımsız bir ülkenin iç işlerine böylesine futursuzca müdahale edilmesi ve karşı-devrimcilere askeri yardım verilmesinin uluslararası kuralları hiçe saymak ve Birleşmiş Milletler sözleşmesini ihlal etmek olduğu belirtilerek karar kınandı. **Contadora** grubu ülkelerinin bu yönlü açıklamalarının yanısıra, **Uluslararası Lahey Adalet Divanı** da bir açıklama yaparak kararı kınadı. Diğer taraftan, 26 ay önce ABD'yi **Uluslararası Lahey Adalet Divanı**'na şikayet eden Nikaragua, açtığı bu davayı kazandı. Mahkeme, aldığı kararda, ABD'nin Nikaragua yönetimine karşı yürüttüğü karşı-devrimci çabalarının Birleşmiş Milletler yasalarını ihlal etmek anlamına geldiğini belirterek, ABD'yi mahkum etti. Mahkeme başkanı **Nagendra Sing** kararı şu sözlerle açıkladı: *"Mahkeme, Contraların silahlandırılmasını ve eğitilmesini BM yasalarına aykırı bulmuştur. Contralara mali destek de, hiç şüphesiz, Nikaragua'nın egemenliğine ABD tarafından müdahale edilmesi anlamına gelmektedir."* Mahkeme, ayrıca ABD'yi, Nikaragua yönetimine tazminat olarak yüklü bir para ödemeye mahkum etti. Nikaragua yetkilileri mahkeme kararlarını sonuna kadar dayatacaklarını ve sorunu Birleşmiş Milletlere de götüreceklerini açıkladılar. ABD, mahkemeyi kaybedeceğini anlayınca, bir süre önce geri çekilmiş ve alınacak kararı tanımayacağını bildirmişti.

ULUSAL KURTULUŞÇU KİŞİLİĞE ULAŞILMADAN ULUSAL KURTULUŞÇU KÜLTÜR YARATILAMAZ

Kürdistan'da ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılması, ulusal kurtuluşçu kişiliğin yaratılmasına doğrudan bağlıdır. Bu nedenle iki olguyu birbirinden ayrıymış gibi ele almak hatalı bir yaklaşım olacaktır. Fakat birinin diğerini yarattığını da belirtmek gerekir. Toplumların gelişiminde her kişiliğin kendi öz kültürünü yarattığı dikkate alınırsa, ulusal kurtuluş mücadelesinde, ulusal kurtuluşçu kişiliğin de kendi öz kültürünü yaratacağı açıkça ortaya çıkar.

Kürdistan gerçekliğine bakıldığında görülecektir ki, geri feodal yapı; yabancı kapitalizmin çarpık gelişimi ile sömürgeciliğin çok yönlü imha ve asimilasyon politikaları sonucu, gerek kültürel alanda ve gerekse kişilik alanında yoğun tahribatlar yaratılmıştır. Özellikle kişilikte yaratılan tahribatlarla yoz, çarpık, kendisine, toplumuna ve emeğine düşman bir yapı yaratılmıştır. Toplum, aşiret aşiret, kabile kabile parçalanıp birbirine düşürülmüş, bu da yetmiyormuş gibi ulusal parçalanmışlıkla da bu durum bir üst boyuta vardırılmıştır. Öyle ki, toplumun her hücresi bir çelişki yumağına dönüştürülerek birbirine düşürülmüş; birey kendi öz kimliğinden utanç duyar duruma getirilmiştir.

Açık ki bu tahribat sadece kişilikler üzerinde kendisini göstermeyip kültüre de en çarpıcı bir şekilde yansımıştır. Oldukça geri ve dar sınırlar içerisine hapsedilen Kürt halk kültürü, bir taraftan çağın yüzlerce yıl gerisinde bir seyir izlerken, diğer taraftan da kendisine değil, yabancı sömürgeci güçlere hizmet ettirilir duruma düşürülmüştür. Gelenek-görenek, dil vb. birçok noktada yoğun yasaklamalar sonucu kültürde bir yabancılaşma yaratılmış, yabancı kapitalizmin de tahribatları buna eklenince, ortaya çıkan kültürel yozlaşmayla Kürt halk kültürü adeta tanınmaz hale getirilmiştir.

Sömürgecilikten kaynaklanan bu olumsuzluklarla birlikte halk kültürümüzün çok yönlü olumlu yanları da vardır. Her şeyden önce, tüm zorba yöntemlere rağmen halkımız, acı ve sevincini dile getirmenin bir aracı olan türkü ve ağıtlarını günümüze kadar koruyabilmiştir. Geri birçok özelliği olsa da, sömürgeciliğe karşı direnmeyi dile getiren türkülerimiz hala dilden dile dolaşmaktadır.

Böylesi bir zemini temel alarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, kültürel alanda da önemli mesafeler katederek ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılması doğrultusunda önemli mevziler kazanmıştır. Günümüzde bin bir zorluk ve dökülen kanlar temelinde de olsa, türkülerimizde, şiirlerimizde Kürt, Kürdistan ve bağımsızlık dile getirilmekte, direnişe çağrıda bulunulmakta ve direnmeler kahramanlaştırılarak Kürt halk kültüründe hakkettiği yere oturtulmaktadır. Aynı şekilde sömürgeciliğe duyulan kin ve öfke de her gün daha da ustaca kültüre de yerleşmektedir.

Günümüzde Kürdistan'da sadece gençlik ve yaşlı kesim değil, küçücük çocuklar bile ulusal kurtuluşçu kültür ile yetiştirilmektedir. Mevcut durumda kültürel alanda kazanılan mevziler henüz yeni ve dar da olsa, giderek derinleşip bütün Kürdistan'ı saracağını şimdiden kanıtlamış durumdadır. Kaynağa dönüş hareketi olarak da adlandırılabilecek olan bu durum mücadelemize direkt bağlı olarak gelişmektedir.

Bugün Kürdistan halkı her alanda olduğu gibi kültür ve sanat alanında da bir yeniden doğuşu yaşamaktadır. Bu, sömürgeciliğin tahrip ettiği değerlerimize sahip çıkarak onları yeniden yaratmanın savaşıdır. Ve bu yeniden yaratılış her şeyden önce kişiliklerde sağlanmak zorundadır. Çünkü sömürgecilik başta kültür olmak üzere, her türlü değerlerimizin tahribine öz kişiliğin tahribinden başlamıştır. O halde, başta kültür olmak üzere her türlü ulusal değerimizi yeniden yaratmak için her şeyden önce kişilikler yeniden yaratılmak zorundadır. Ve öz ulusal kişilik de ancak ulusal kurtuluş mücadelesi temelinde yaratılabilecektir. Ulusal kurtuluş mücadelesi içinde pişerek yetkinleşen kişilikler, diğer alanlarda olduğu gibi, kültür ve sanat alanında da öz değerlerimizi çağdaş ölçülerde geliştirebilecektir.

Bilindiği gibi, türkü, şiir vb. kültür öğelerinde dile getirilen direniş daha çok yaşanan gerçekleri dile getirme düzeyindedir. Açık ki, bir Diyarbakır zindan direnişi yaşanmadan, zulme karşı kahramanlık örnekleri sergilenmeden bunun dile getirilmesi olanaksızdı. Aynı şekilde sömürgeci zulme karşı militanca savaşarak kendilerini feda eden şehitlerin gösterdiği kahramanlık örnekleri olmasaydı, bunun kültüre yansıması da olamazdı. Bu durum, savaşan ve her gün nice kahramanlıklar yaratan savaşçılar için de geçerlidir. Yüzlerce yurtseverin savaşma duygularıyla dopdolu olarak mücadele saflarına akın etmesinin nedeni de yine öncü şahsında gerçekleştirilen ulusal kurtuluşçu kişiliğin çekiciliğidir.

Yapılan bu izahlarla, kişiliğin ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılmasında üstlendiği rol de açığa çıkmaktadır. Görüldüğü gibi, ulusal kurtuluş mücadelesinde topluma öncülük eden güç, devrimci ahlak ve devrimci anlayışı kendi yapısına ne derece hakim kılmış ve bunun pratik gereklerini ne derece yerine getirmişse, bunun kültüre yansıması da o ölçüde olur. İşte bu noktada, ulusal kurtuluşçu kişiliğin kültür üzerindeki etkisi daha da açık ortaya çıkmaktadır.

Bu, sadece Kürdistan açısından değil, ulusal kurtuluş mücadelesi veren birçok halk açısından da geçerli olan bir durumdur. Ve tarihte, ulusal kurtuluşçu kişiliği öncü gücün şahsında somutlaştıran birçok halkın gerçek anlamda ulusal kurtuluşçu kültürü de yaratabildiği çarpıcı biçimde gözler önüne serilmiştir. Vietnam'ın kişilikte yarattığı yurtsever militan özelliğin, bağımsızlıktan taviz vermeyen ulusal kurtuluşçu kültürü nasıl yaratabildiği, yine Rusya'da Bolşeviklerin sosyalist ahlak ve kültürü nasıl yarattıkları çok iyi bilinen gerçeklerdir.

Açık ki, Kürdistan'da devrimci kişiliğin nasıl ve hangi özelliklere sahip olması gerektiğini burada ele alacak değiliz. Bu durum birçok yazıda ayrıntılarıyla ele alınmış ve bu kişilik mücadele içerisinde kendisini kanıtlamıştır. Kürt halk kültüründeki olumlu gelişmeler de bizzat bu kişilik tarafından yaratılmıştır ve bu gelişmeler giderek daha da üst boyutlara çıkmaktadır.

Burada, küçük-burjuva kişiliğin ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılmasında oynadığı olumsuz rol ve bu anlayışın reformist bakış açısına da kısaca bakmak gerekir. Siyasette, sömürgeciliğe karşı tavizsiz bir savaşı yürütmekten uzak olan ve düşmanla uzlaşma yollarını arayarak teslimiyeti kişiliğinde somutlaştıran küçük-burjuvazi, direnişçi kültürün yaratılmasında da aynı olumsuz özelliği sergilemektedir. Bağımsız sanat anlayışını yaygınlaştırarak, sanatı sınıflar üstü bir olgu imiş gibi ele alan küçük-burjuvazi bu pratiği ile, bırakalım kültürel düzeyde ulusal kurtuluşa destek olup hizmet etmesi, tam tersine ona engel olma gibi bir özelliği de sergilemekte ve bunu çevreye de yaymaya çalışmaktadır. Kültürde, sürekli direnişi ve mücadeleyi canlandırmak ve ona hizmet etmek, reformist anlayışa oldukça ters gelir. Küçük-burjuvazi, halkın her kesimine hitap edilsin diyerek, en geri kültür öğelerini alıp olduğu gibi işler ve bu tutumuyla da halka ilericiliği değil, gericiliği dayatır. Kültür ürünlerinde işlenen direniş, mücadele vb. olguları "aşırılık"la suçlar, halk kültürü ile devrimci kültürü karşı karşıya getirmeye çalışır. Küçük-burjuvazinin, kültürde yozlaşmayı ve en geri kültür öğe-

Devamı Syf: 18'de

GENELDE VE KÜRDİSTAN'DA HALK SAVAŞI

Gerilla,
"Modern silahlar karşısında zafere ulaşmak için halkın kahramanlığına güvenir."
(Giap)

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Gerilla bölgelerinde yaygınlık kazanan gerilla faaliyetleri, düşmanı sürekli yıpratır. Gerillanın hareketliliği ve her alanda kendi görünmez üssünü oluşturma gücünü, daha Fransa'nın İspanya işgali döneminde, İspanya halkının gerilla mücadelesini zamanın bir Avusturya gazetecisi şöyle dile getiriyordu: *"Bu gerillalar sanki üslerini beraberlerinde taşıyor gibidirler, onlara karşı yapılan bütün harekatlar hedefin kaybedilmesiyle sonuçlanıyordu."* Ve yine, aynı dönemin bir rahibi halktan sürekli taze kanla beslenen gerillayı şöyle ifade ediyordu: *"Fransız güçlerini yıpratan ne savaşlar ne de çarpışmalardı, fakat izlendiğinde halkın arasında kaybolan ve hemen arkasından yenilenmiş güçlerle tekrar ortaya çıkan, gözle görülmez bir düşmana karşı yapılan sonu gelmez müsademeler Fransızları tüketti. Masallardaki sivrisineğin öldürünceye kadar eziyet ettiği arslan, Fransız ordusunun tam bir benzeridir."*

Halk savaşının tipik biçimi olan, günümüzde modern ve yaygın bir biçimde sömürge ülkelerde sürdürülen gerilla savaşı; olağan bir savaş olmayıp, özel bir savaş olarak sürdürülür. Bu demektir ki, savaş, askeri sahanın dışındaki cephelerde (psikolojik, kültürel, ekonomik vs.) de yürütülür.

Halk savaşının bu aşamasının stratejik ögesi olan gerillanın hareket zemini halk olduğuna göre; düşman da yürüteceği antigerilla savaşında bu zemini temel alacaktır. Hedefi halk olacaktır. Gerillanın temel amacı halkı örgütleyerek savaşı kitleselleştirmek iken; karşılaştığı en önemli saldırı onun bu hedefine yöneliktir. Yani bir yandan gerilla halkı örgütleyip, ulusal birliği sağlayarak, savaşın daha üst evrelere ulaşması için faaliyet gösterirken; karşı-devrim de "özel savaş" ile halk içindeki çelişkileri körükleyerek, halkın örgütsel birliğinin sağlanmasını engellemek için "böl ve yönet" taktiğini geliştirir. İşgalci güçler bu savaşımı yürütürken, dayandığı sosyal zemin bu dönemde en kararsız kesim olan ara tabakalar ve sınıflardır. Bu sınıflar aracılığıyla savaşı ülkeselleştirir ve bu güçleri proletarya ile yoksul köylülüğe karşı savaştırır. Bunların bir bölümünü gerilla karşıtı güçler olarak örgütler. Angola'da UNITA ve FNLA, Arnavutluk'ta Balli Kombetar en tipik örgütlenme biçimleridir. Günümüzde de El Salvador'da Ölüm Mangaları, Nikaragua'da Contralar, Kürdistan'da da "Köy Korucuları" ve değişik isimler altındaki "sol" ve "milli" maskeli örgütlemeler, bu karşı-devrim milis örgütlenmelerinin tipik biçimleridir.

İşgalci güçler, bu dönemde başvurdukları bir diğer yöntemle belli yerleşim bölgelerini stratejik alanlara dönüştürürler. Veya Vietnam'da aldığı isimle "stratejik köyler"e dönüştürülür. Çeşitli gerekçelerle belli sahalar boşaltılır. Genellikle havaalanı yapımı, genişletilmiş askeri yerleşim merkezlerinin kurulması veya baraj, yol yapımı vb. gerekçelerle yerel halk yerinden-yurdundan sürülür. En verimli araziler, meyve-sebze bahçeleri, otlaklar, atalarının yattığı mezarlar, kutsal yerler, her şey dümdüz edilir. Yerel halk, köylerinden, yurtlarından sürülür. Atalarından kalan köylerden sürülen bu insanlar, bu üs alanlarını çevreleyen, dış mahalleler biçiminde kurulan "stratejik köyler"e yerleştirilirler. Bu alanlar adeta toplama kamplarına dönüştürülür. Karşı-devrimin buradaki en önemli amaçlarından birisi muhtemel sızmalara karşı bir insan barikatı oluşturmaktır. Bu, daha ilk aşama olan stratejik savunmada, düşmanın başvurduğu bir taktiktir. Ancak yine bu aşamada devrimcilerin başvurdukları bir taktik, düşmanın tüm bu taktiklerini ters teptirecektir. Öyle ki, bu alanlar süreç içerisinde düşman için en tehlikeli alanlar haline gelirler. Buraya sızan her gerillayı yakalayıp sömürgecilere teslim etmekle mükelef kılınan yerel halk, sömürgeciliği yıpratan bir ögeye dönüşür. *"Stratejik köylerde yaşayan her yetişkin bir yabancı gördüğünde saldırmak ve onu bağlamak için sopa, ip ve fener bulundurmak zorundaydı. Çan çalarak, ya da tahtaları birbirine vurarak ses çıkarmalı ve bütün güçleri ile 'Vietkong' diye bağırarak, ellerinde meşalelerle yabancıyı yakalamak için davranmalıydılar. İçimizden birisi görüldüğünde, genellikle yaparlardı bunu. Ancak, değişmez bir şekilde, birbirlerinin üzerine düşer, beşi-onu birden bağrışmaya başlardı. 'Bu yöne gitti... Hayır hayır şu yana!' Gerçek yön hariç her yana koşuşurlardı."* Böylelikle "stratejik köy"de yaşayan halk, düşmanı sonuçsuzluk içinde manevi çöküşe uğratır.

"Stratejik köyler"e sızan gerillalar genelde olduğu gibi burada da halkın milis güçlerini veya kendi öz-savunma birliklerini örgütler.

GERİLLA SAVAŞINDA MİLİS VEYA ÖZ-SAVUNMA BİRLİKLERİ

Yerel MİLİS KUVVETLER veya ÖZ-SAVUNMA BİRLİKLERİ'nin esas görevi, kendi köylerini savunmak, çevre karakollarda bulunan düşman kuvvetlerini hareketsiz kılmak, bu karakolları sürekli olarak kuşatma altında tutmak, düşman saflarında propaganda ve inandırma çalışmaları sürdürmektir. Fakat direniş mücadelesi süreci içinde ÖZ-SAVUNMA veya ulusal kurtuluşçu milis kuvvetlerinin görevlerinin kapsamı da genişler. Öyle ki, başlangıçta evlerin ve tarlaların savunulması, ana yoldan köylere giden patikalara ve ardından da bizzat ana yolun kendisine kadar genişler. Bundan sonraki aşamada ise, basit tuzakların yanısıra, patlayıcılar da kullanılmaya başlar. Bunu takip eden süreçte ise düşman kuvvetlerini pusuya düşürmeye ve karşı saldırıları gerçekleştirmeye başlar. Son aşamada ise, düşman birliklerini karakollarına dek püskürtmeye ve karakollarını daimi olarak kuşatmaya başlar.

Bir örgütlenme biçimi olarak ÖZ-SAVUNMA, Vietnam Direniş Mücadelesinin kendine özgü koşulları içinde gelişmiştir. Diğer bir deyişle, düşmanın oluşturduğu karşı gerillaya, yine düşmanın köylerde örgütlediği "Öz-Savunma" veya Kürdistan'daki ismiyle "Köy Korucuları" ile "stratejik köyler" gibi oluşumlara karşı mücadelede bir önlem olarak ulusal kurtuluşçu ÖZ-SAVUNMA BİRLİKLERİ geliştirilmiştir. Vietnam halkının başarıyla sürdürdüğü gerilla savaşını daha güçlü kılabilmek için geliştirdiği ÖZ-SAVUNMA veya ULUSAL KURTULUŞÇU MİLİS BİRLİKLERİ, halk savaşı teorisiyle bütünleşmiş ve ondan soyutlanamaz bir hale gelmiştir. Artık ÖZ-SAVUNMA, HALK SAVAŞI veren tüm ülkelerde başarıyla uygulanabilecek bir husustur. Öyle ki, STRATEJİK SAVUNMA ve-

ya GERİLLA SAVAŞI olan ilk aşamada milis kuvvetlerinin gerekli örgütlenmesini sağlayıp, bir sonraki aşamada, özellikle kurtarılmış bölgelerde gündeme geldiğinde oluşturulan ve güçlendirilen köy grupları, ÖZ-SAVUNMA bölgeleri halinde birleştirilemezse, direniş mücadelesinin önemli kentlere saldırı düzenleyebilme aşamasına ulaşmak mümkün değildir. ÖZ-SAVUNMA'da yeni tekniklerin, taktiklerin ve hatta silahların geliştirilmesinde halkın yaratıcı insiyatifi rol oynar. Vietnam halkının direniş tarihinde şöyle bir örneğe rastlanır:

"Köylerimizden birinde, düşman tüm evleri yaktı, fakat birini gözetleme kulesi olarak bıraktı. Ertesi gün bir subay etrafa bakmak için pencereden kafasını çıkarınca, yukarıdan hızla düşen bir alet kafasını uçurdu. Böylece o evi de yaktılar. Ancak askerler uzun bir süre civara uğramadı."

Vietnam'da "stratejik köyler"i yıkmak için mücadele edildiği bir dönemde, bir kampanya biçiminde sürdürülen ÖZ-SAVUNMA birliklerinin kuruluşu şu amaçları temel alıyordu: Silahları, yeni, özgür bir yaşam için kullanmak; sürüldükleri eski köylerine yeniden yaşamak için dönüş; kendi tarlalarını ekme, atalarının gelenek ve göreneklerini sürdürme özgürlüğü; vergi toplayıcılarına, ağaların ajanlarına ve onları koruyanlara karşı direniş geliştirmek ve her şeyden önemlisi, hangi koşulda olursa olsun, o "stratejik", "yeni yaşam" diye sunulan, özünde bir tür toplama kampı olan köylere sürülmeye karşı durmaktı.

ÖZ-SAVUNMA faaliyetleri ilk önce köy düzeyinde ele alınır, faaliyetler geliştikçe ve savaşım yaygınlaştıkça bölgesel düzeyde birleştirilir. Esas görevi milis düzeyinde kendini, köylerini savunmak ve düşman birliklerini veya karakollarını etkisiz kılmak ise de, bu geniş çaplı düşman saldırıları karşısında taciz edici faaliyetlerde bulunma, pusular kurma, devrimci halk kurtuluş kuvvetlerine güç toplamayla uyumlu bir tarzda sürdürülür. Bu milis örgütlenmeler düzenli birlikler için sürekli bir insan kaynağıdır. Aynı şekilde bölgesel birliklere ve giderek düzenli ordu birliklerine katılacak askerler için muazzam bir eğitim odağıdır. Geliştirilen teknik ve taktiklerle köyler arasındaki bileşim de sağlanır. Öyle ki, bazı bölgelerdeki son derece mükemmel yeraltı tünelleri ile tüm köyler birleştirilerek, adeta bütün alanı kucaklayan yeraltı bir yaşam doğar.

Dikkat edilirse, ÖZ-SAVUNMA veya ULUSAL KURTULUŞÇU MİLİS, düşmanı moral olarak en çok yıpratan öge olduğu gibi, gerillayı da sürekli besleyen, genişleten, kendi yerleşim alanını gerilanın sağlıklı bir üssü haline getiren ve yaygın BÖLGESEL GERİLLA BİRLİKLERİNİN yaratıcısı olan canlı bir besleyicisidir. O, düşman birliklerine katılan, özellikle yerel nüfustan askerler arasında yürüttüğü propagandayla, düşman birliklerindeki manevi çöküşle çözülüşü sağlar. Sadece bir örnek ele alırsak, bu propagandanın yarattığı etkiyi açıkça görmek mümkündür. Yaşlı bir Vietnamlı, Saygon çarşısında dolaşırken, kukla orduya yeni katılan bir grup genç askerle karşılaşır. Yaşlı adam askerlerle şöyle konuşmaya başlar: *"Ülkemiz için savaşmanız çok iyi, çok yurtseverce bir şey. İyi de para veriyorlar size, şimdi orduya katılınca. Ama size küçük bir baba öğüdü vereyim: Bir kenara azıcık para ayırın cenazenizin ananıza-babanıza yük olmaması için. Öldürüldüğünüzde ya da çalışamayacak kadar ağır yaralandığınızda ailenizin elinde biraz para kalsın. Benim de sizin gibi askere alınan iki delikanlı oğlum vardı. Birkaç ay sonra öldürüldüler ve şimdi bana bakacak hiç kimse yok..."* Yaşlı adamın sözleri askerleri etkilememezlik edemezdi. Gruptaki askerler kendi gerçeklikleri hakkında derin derin düşünmek zorunda kalmışlardır. Ve esas yerleri olan Ulusal Kurtuluş Cephesinin birliklerinde yerlerini almışlardır. Olayı, **Vietnam Kazanacak** kitabının yazarına anlatanlar, yaşlı adamla konuşan ve daha sonra NLF birliklerine katılan askerlerden başkası değildir. Bu inandırıcı propaganda faaliyetinin etkisi hiç kuşkusuz ki çok büyüktür. Zira düşman ordusunda bulunan sayısız askerin, her köyde, her şehirde sayısız insanla karşılaşması kaçınılmazdır. Ve tabii ki kendi öz diliyle konuşan bu insanlar, onun gerçekliğe yönelmesini zorunlu kılar. Ve hele hele beş kuruş bile bir karşılık elde etmeden barbar bir ordu içinde yer alarak kendi halkına zulmetmek zorunda kalırsa, bu yönlü propagandaların etkisinin de çok daha büyük olacağı açıktır.

Büyük çaplı eylemlerin düzenlenmesine geçişte de, gerilla birliklerinin en büyük güvencesi, gönlünü fethettiği, kendisini her gün ÖZ-SAVUNMA birliklerinin saflarına ögeler katarak besleyen yerel halktır. Kitlelerin devrimci potansiyelini azami boyutta harekete geçirmek, ÖZ-SAVUNMA birlikleri sayesinde gerilla bölgelerini halkın içindeki yeraltı üslerine çevirerek, daha ileri boyutlara sıçramak için uygun kırsal alanlarda, kısmi ayaklanmaların düzenlenmesini sağlar. Tarihsel yurtseverliğinden başka, azgın düşmanların karşısında çok az olanağa sahip olan Vietnam halkı bu konuda dehalar yaratmıştır. Halk savaşı güçlülüğünün sırrıyla bir tek uçağa, uçaksavara dahi sahip olmadan, bu koşullarda dünyanın ilk "hava zaferini" sağlamıştır. Bir grup gerilla, Saygon'un hemen 24 km kuzeyindeki bir büyük hava üssüne saldırı düzenler. Gece yarısından az önce dev gibi bombardıman uçakları teker teker havaya uçar. Bu Vietnam halkı için, ve hatta dünya halkları için (bu koşullarda ele alındığında) o zamana kadar kaydedilen en büyük "hava zaferiydi." 15 dakika içinde bir tek uçak ve adam kaybetmeksizin 20'si dev B-57 bombardıman olan en az 27 savaş uçağı yok edilir (bu rakam resmi ABD kayıtlarına göredir, gerçek rakam bunun çok üzerindedir), çok sayıda uçak da hasar görür.

Evet, birçoklarının dediği gibi, düşmanın modern ve teçhizatlı ordularına rağmen, devrimci kuvvetler tanka, topa, uçağa sahip değildir. Ama en önemli şeye sahiptir: Halkının desteğine... *"Yerel halkın yardımıyla bir tek adam kaybetmeksizin çekildik"* diyor grubun komutanı Huynh ve sözlerine bu dev başarıların sırrının izahıyla devam ediyor: *"Birimdeki herkes, ben ve komutan yardımcım da dahil olmak üzere, Bien Hoa'-dandık. Kendi topraklarımız üzerinde, kendi insanlarımızın içindeydik. Çevre köylere gidiş ve dönüşlerimizde her ağacı, her taşı ve her köpeği –ki bu sonuncusu çok önemli– tanıyorduk. Fakat daha da önemlisi, çevredeki bölgeye girdiğimizde tamamen kendi insanlarımız arasındaydık. Saldırılarımız başarılıydı, çünkü, halkın tam desteğini almıştık. Bu desteği de saldırıdan önce aylarca sürdürülen dikkatli politik çalışmalara borçluyuz."*

Gerilla savaşı bu noktaya geldiğinde, gündemine bir diğer stratejik problem girer. UZUN SÜRELİ BİR HALK SAVAŞININ doğası gereği küçük çaplı birliklerle ve muharebelerle sonuç elde etmek mümkün değildir. O halde savaşın uzatmalı ve çetin bir savaş olması itibarıyla; gerilla savaşının gerekli, olanaklı ve zorunlu bir gelişme olan hareketli bir savaş haline gelme sorunu vardır. Zira, gerilla savaşı, hareketli bir savaş olarak gelişme göstermedikçe, savaş gerçek anlamını bulamaz. Savaşın uzatılmışlığı ve çetinliği içinden geçen gerilla birliklerinin, faaliyetleri içinde pişerek, uygun biçimlerde düzenli kuvvetler haline gelmeleri olanaklıdır. Böylelikle hareket şekli giderek düzgün bir hal alır ve GERİLLA SAVAŞI, HAREKETLİ BİR SAVAŞA'a dönüşür.

Ne var ki, bu belli koşullara bağlıdır. GERİLLA SAVAŞI veren birliklerin hareketli savaş veren düzenli kuvvetler haline gelebilmesi için öncelikle iki koşulun yerine getirilmesi zorunludur. Bunlardan birisi, düzenli kuvvetleri oluşturabilecek sayısal artışı sağlama, bir diğeri de nitelik olarak gelişmedir. Sayıca artış iki yönlü sağlanabilir. Ya halkı kuvvetlere katılma konusunda seferber etme ya da küçük birliklerin bir araya getirilmesiyle sağlanabilir. Daha iyi bir niteliğin elde edilmesi ise, savaşım içinde savaşçıların yetkinleştirilmesi ve silahların geliştirilmesine bağlıdır.

DEVAM EDECEK

YENİ RAYBERLER İŞBAŞINDA...

Baştarafı Syf: 6'da

sonucu "mahkum" durumuna düşen birçok kişiye olduğu gibi, gerçekleri artık gördüğünü ve sömürgeciliğe karşı savaşmak istediğini belirten bu unsura da saflarını açar. Ve bu hain HRK saflarında hareket ederek, planını hayata geçirmek için uygun fırsat kollamaya başlar. Ocak ayında, HRK birliğinin Şırnak'ın Bestler mıntıkasındaki bir köye toplantı amacıyla girmek için hazırlık yaptığı bir sırada hastalık numarası yaparak gidemeyeceğini belirtir. Bunun üzerine, Birlik, iki savaşçısını bu hainin yanına bırakarak görevini gerçekleştirmek üzere köye gider. Ancak, Birlik geri döndüğünde, Cemil ve Edip kod isimli savaşçılarının öldürülmüş olduğunu görür. Aynı anda, çevreyi kuşatan büyük çaptaki operasyon birlikleri de HRK birliğini çembere almaya çalışmaktadır. Durumu farkeden HRK savaşçıları, şehit yoldaşlarının silahlarını alarak düşman çemberini yarar ve geri çekilirler. Böylece, komplonun ikinci aşaması kayıp verilmeksizin atlatılır.

Kendi mahkumiyetini kaldırmak için iki HRK savaşçısını alçakça katledip düşmana sığınan ve diğerlerini de pusuya düşürmeye çalışan bu hainin şahsında ortaya çıkan olay son derece önemli bir duruma işaret etmektedir. Basit bir kişisel çıkar için her türlü değerin ayaklar altına alınabildiği bir ülke gerçekliği üzerinde hareket edilmektedir ve bu durum hiçbir zaman akıldan çıkarılmamak zorundadır. Kürdistan halkı yakın tarihinde de benzeri olaylara çokça tanık olmuştur. Rayberlerin ihanetleri unutulmuş değildir. Ancak bugün düşman, toplumsal zeminin bu olumsuz yönleri üzerinde geçmiş tarihi ihanetleri çok çok aşan yeni ihanet örgütlenmeleri yaratmanın çabaları içerisindedir. Bir yandan, hiçbir vahşeti uygulamaktan çekinmeksizin en şiddetli bir savaş ortamı içerisinde kitleleri pasifize etmeye çalışırken, diğer yandan da sınıfına, ulusuna ve insanlığa yabancılaştırılmış insan tiplerini canlarını bağışlama karşılığında satın alarak devrimci saflarda çeşitli komplo girişimlerini uygulama hesapları yürütmektedir. Bu, düşmanın özellikle üzerinde durduğu bir hesaptır. Ve yaşanan süreç, çeşitli özelliklerinden ötürü, ulusal kurtuluş mücadelemizin benzeri olaylarla daha da karşılaşabileceğini ortaya koymaktadır.

Tarihsel kökenleri ve güncel özellikleriyle üzerinde çokça durularak dikkat çekilen ihanetin çeşitli ortaya çıkış biçimlerine karşı dikkatli ve uyanık davranılması gereği, yaşanan bu acı olayla daha da dayatıcılık kazanmıştır. Ulusal kurtuluş savaşçıları ve halkımız, düşman komplolarına karşı her alanda tetikte olmalı ve her türlü düşman oyununu boşa çıkarıp etkisizleştirebilmelidir. Şu çok açıktır ki, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı işlenen hiçbir suç cezasız kalmamıştır ve kalmayacaktır. Basit kişisel çıkarları karşısında halkın kutsal davasını satarak ulusal kurtuluş savaşçılarının kanında yaşam hakkı arayanlar, HRK'nin halk adına uyguladığı acımasız adaletin pençesinden kurtulamayacak ve bunun hesabını akıllarının dahi alamayacağı biçimde ödeyeceklerdir.

BURJUVAZİ KORKU İÇİNDE...

Baştarafı Syf: 7'de

önünde cuntadan eser kalmayacaktır. Egemen sınıflar, tüm şatafatlı yaşamları, lüksleri ve eğlenceleri ile sömürücü Türk devletinin yıkıntıları altında kalıp boğulacaklardır. Tıpkı, yıkılmaz sanılan Bizans'ın yerle bir oluşu gibi; tıpkı 600 yıllık tarihiyle övünen Osmanlı İmparatorluğunun hasta yatağından sağ çıkamayışı gibi, "en son ve ebedi Türk devleti" TC de bu kez nihai olarak çökmekten kurtulamayacaktır.

Ne "şanlı ordu"su, ne Avrupa emperyalizmi ve ne de ABD emperyalizmi onu bu kaçınılmaz sondan alıkoyamayacaktır.

Çünkü, hiçbir şey aç kitlelerin öfke ve lanetinden daha korkunç değildir. Çünkü hiçbir güç, artık kaybedecek şeyleri kalmayan kitlelerin gözüdönmüşlüğünün yarattığı o muazzam kuvvetin önünde durabilecek güçte değildir. Bu öfke ve kuvvet kendisini bağlayan zincirleri kırıp atmıştır. Şafak yakındır.

ULUSAL KURTULUŞÇU KİŞİLİĞE...

Baştarafı Syf: 15'de

lerini olduğu gibi işleyerek de gericiliği temsil etmesi, onun uzlaşıcı ve teslimiyetçi sınıf karakterinden kaynaklanmaktadır.

Bu anlayış sahipleri, direnişçi kişiliğe de aynı tarzda saldırmakta ve onu kendi reformist bakış açılarına göre suçlamaktadırlar.

İşte tüm bu anlayışlara karşı, ulusal kurtuluşçu devrimci-direnişçi kültürün nasıl ve hangi kişiliklerle yaratılacağı bir kez daha bilince çıkarılmak zorundadır. Cabral'ın deyimiyle, "Yabancı otların seçilip atılması gerekir." Kürt halk kültürünün ne derece yabancılaştırıldığı dikkate alındığında temel hedef olarak alınan Kürt halk kültürünün direnişçi bir öze kavuşturulması ve giderek daha da biçimlendirilmesi için, "yabancı otların" temizlenmesi görevi daha da yakıcı hale gelir.

Sonuç olarak şunu belirtelim ki, ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılmasına katkıda bulunmak isteyen her kültür emekçisinin, ulusal kurtuluşçu kişiliğe ulaşması ve böylesi bir kişilikle, kültüre doğru temellerde bir bakış açısını özümsemesi gerekir.

KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİNİN...

Baştarafı Syf: 10'da

letidir. Türk devleti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve onun Kuzey-Batı Kürdistan'daki önderi KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ'ni yok etmek için bütün gücüyle saldırıyor. Böyle nazik bir dönemde kendisine Kürdüm diyenlerin tutumları ne olmalıdır?

Bana göre, kendisine Kürdüm diyen herkesin tutumu, Kürdistan İşçi Partisi'ni desteklemek olmalıdır. Çünkü, düşmanın, yani Türk işgalci devletinin, bugün yok etmek istediği yalnızca PKK değildir; düşmanın yok etmek istediği, günümüzde PKK'de şekillenen Kürt ulusu ve onun teslim olmayan kişiliğidir. Düşmanın isteğini boşa çıkarmak isteyen güç ise, Kürdistan İşçi Partisi'dir. Bu iki güç birbiriyle kıyasıya çatışmaktadır. PKK, ezilen Kürt ulusunu temsil ediyor, İşçi Partisi'nin yenilgisi, Kürt ulusuna çok şey kaybettirir; buna karşılık, Türk devletinin yenilgisi ise, Kürt ulusuna çok şey kazandırır. En basit örneği, bizi sürgün yaşamından kurtarır.

Bana göre, mücadelenin bu aşamasında, niye antika eşyalara döndük sorusuyla uğraşmak, boşuna zaman harcamaktır. Mücadelenin bu aşamasında alınacak en doğru tutum, safını belirlemektir.

Ben, 1978'den önce sosyalşoven TİKP grubunun içerisinde yer aldım, daha sonraları bağımsızlar modasına katıldım ve bunun propagandasını yaptım. 1986'da Berxwedan aracılığıyla, Kürt halkına şöyle seslenmek istiyorum:

Mücadelenin bu aşamasında, ayrılık noktalarımızı ön plana çıkartmak ve ayrılık noktalarımızı derinleştirmek, ulusal kurtuluş mücadelesine değil, Türk işgalci devletine yarar. Mücadelenin bu aşamasındaki en doğru tutum, görüş ayrılıklarımızı zaman sürecine bırakmak; görüş bütünlüğüne sahip olduğumuz konuları ön plana çıkarmak ve bağımsız bir Kürt devleti için birleşmektir. Bağımsız bir KÜRT DEVLETİ için birlik, Kürt ulusunun isteğidir. Ulusal birlik için ileri! PKK önderliğinde, ulusal birlik için, ERNK saflarında birleşelim!

YAŞASIN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK-DEMOKRATİK KÜRDİSTAN!

PERU'DA İNSANLIKDIŞI KATLİAM...

Baştarafı Syf: 14'de

lim olduktan sonra katledilmesi olayını bu şekilde ön plana çıkararak, bir yandan her türlü karşı-çıkışın kanlı bir şekilde bastırılmasını açıkça onaylarken, diğer yandan da bir kısım polis ve subayı yargılamakla tepkileri kendisinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır.

Ancak, sivil hükümetin bu tavrı ordu bünyesinde derin hoşnutsuzluklara yolaçtı ve ordunun yönetime el koyacağı söylentileri hız kazandı. Bunun üzerine, Arjantin, Kolombia, Ekvador, Venezüela, Guatemala ve İspanya devlet başkanları peşpeşe **Alan Garcia**'ya destek mesajları gönderdiler. Peru Devlet Başkanının bugüne kadar silahlı kuvvetler ile ilişkilerini iyi düzeyde tutmaya çalıştığı ve bu vesileyle ordunun **Aydınlık Yol** gerilalarına karşı mücadelesini daima desteklediği, ancak son olayda ortaya çıkan durumdan askerleri sorumlu tutmasının ordunun tepkisine yolaçarak, yönetime el koyma yolunda çabalar doğurduğu belirtilmektedir.

Gelişmelerin bu boyutlardaki çıkışlara yolaçmasını engel-'emek ve devletin katliamdaki sorumluluğunu gözardı ettirmek için sonuçta bir grup asker hakkında soruşturma açılırken, Adalet Bakanı ile Lima Emniyet Müdürü de görevlerinden istifa ettiler.

Diğer taraftan, katliam haberi üzerine cezaevlerinin önünü dolduran yüzlerce tutuklu ailesi kanlı uygulamayı protesto ederek, sorumlularından hesap sorulmasını istediler. **Sosyalist Enternasyonal** toplantısının kapanışından hemen sonra ise, solcu **Tupac Amaru** (MRTA) örgütüne bağlı silahlı gruplar başkent Lima'daki Alman DPA, Fransız AFP, İngiliz REUTER ve İtalyan ANSA haber ajanslarının bürolarını basıp bir süre işgal altında tutarak katliamı protesto ettiler ve dünya kamuoyunun dikkatlerini gelişmelere çektiler. Aynı günlerde, bir turist trenine yapılan bombalı saldırıda da Avrupalı ve Amerikalı 7 turist öldürülürken, 28'i de yaralandı. Cezaevlerindeki katliamdan sonra, ülkede uzun süredir gelişmekte olan silahlı direniş eylemlerinin boyutlandığı ve **Aydınlık Yol** ile **Tupac Amaru** örgütleri arasında eylem birliği anlaşmasına varıldığı bildirilmektedir.

Sosyal-Demokrat Devlet Başkanı **Alan Garcia**'nın istemi üzerine 95 polis ve subayın tutuklanması ile olayların önü tutulmaya çalışılsa da, cezaevlerindeki katliamın toplumda yarattığı hoşnutsuzluğun kolay kolay bastırılamayacağı ve ordunun da mevcut durumdan duyduğu hoşnutsuzlukla ülke yönetimi üzerindeki ağırlığını artırmaya çalışacağı görülmektedir. Önümüzdeki dönem, Peru'da ordu ile sivil hükümet arasındaki ve yine bu güçler ile halk arasındaki çelişkilerin daha da keskinleşmesine ve yeni yeni patlamalara tanıklık edecektir.

SÖMÜRGECİLER, İDAM...

Baştarafı Syf: 1'de

lere ve halka gözdağı verme politikalarının bir parçasıdır. Düşman böylece içine düştüğü aczi bertaraf etme çabası içindedir.

PKK-Kars Davasında 5 İdam

9. Kolordu Erzurum Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde görülmekte olan 232 kişilik PKK-Kars davası karara bağlandı. 26 Haziran'da açıklanan kararda, faşist mahkeme, 5 savaş esirine ölüm, 3'üne ömürboyu hapis ve 83'üne de 20 ila 3 yıl arasında değişen hapis cezaları verdi. 138 kişi ise beraat etti.

Mahkeme kararını, "Biji Serok Apo" sloganıyla karşılayan devrimci savaş esirlerinden idama çarptırılanlar şunlar: Cemalettin Cinkılıç, Hasret Kuş, Hüseyin Makal, İsmail Çakmak, Serdar Ökmen. Ayrıca Hikmet Tabak, Mihrali Yılmaz, Seyfettin İnkılıç ise müebbed hapse mahkum edildiler.

Altı yıldır süren mahkeme sonunda bu süreçte 3 savaş esirinin cezaevinde katledildiği açığa çıktı, ancak sömürgeciler bu cinayetlerini de "doğal ölümler" şeklinde açıklama yoluna gittiler.

PKK- Ömerli Davası Sonuçlandı

7 savaş esirinin yargılandığı PKK-Ömerli davası sonuçlandı. İbrahim Aslan ve Davut Tekin 13'er yıl, 4'er ay; Fadıl Aslan ve Veysi Parıltı ise 4'er yıl hapis cezasına çarptırıldılar. İskan Oğuz, Kadir Yıldız ve Mehmet Parıltı da beraat etti.

KÜRDİSTANLI EMEKÇİLER ERNK...

Baştarafı Syf: 5'te

başladılar. Saat 11.00'e dek süren bu akın sırasında bir yandan da davul-zurna eşliğinde folklor gösterileri yapılıyor ve çevrede bulunanların tüm dikkati eylemciler üzerinde toplanıyordu. Saat 11.00'de yürüyüş korteji; ulusal bayrak, Ulusal Önderimizin resmi, başta PKK-MK üyeleri olmak üzere şehit yoldaşlarımızın resimleri ve çeşitli dillerden pankartların arkasında yer alarak, Enternasyonal Marşı'nın okunması ardından yürüyüşe geçti. Yol boyunca megafondan Almanca ve Türkçe konuşmalar yapılıyor, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi ve sömürgecilerin karşı-devrimci "özel savaş" uygulamaları anlatılıyor, çevrede bulunanların tüm dikkati Kürdistan'da verilmekte olan haklı ulusal kurtuluş savaşına çekiliyordu. Bir taraftan da yaygın bildiri ve yayın dağıtımı yapılıyor; yazılı belgelerle de mücadelemizin tanıtılmasına çaba sarfediliyordu.

Bir saatlik yürüyüş ardından miting alanına toplanan Kürdistanlı yurtseverler ve enternasyonalist dayanışmacılar eylemlerine burada devam ettiler. Devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşu ardından Almanca ve Türkçe konuşmalar yapıldı. Folklor ekibi çevrede bulunanların coşkulu alkışları eşliğinde Kürdistan'dan halk oyunları sundu. Giderek eyleme katılan halk kitleleri de ulusal bayrak altında kenetlenerek bu coşkulu halaylara eşlik ettiler ve çevrede bulunan 500'ü aşkın yabancı izleyicinin hayranlığını topladılar. Daha sonra hep bir ağızdan Ulusal And içilerek, coşkulu halaylarla eylem sonuçlandırıldı.

Şehrin en işlek alanında gerçekleştirilen yürüyüş ve miting eylemi geniş çevrelerin dikkatini Kürdistan üzerine çekerek güçlü bir propaganda eylemine dönüştü. Bu eylem aynı zamanda, gerek dost güçlerle dayanışmanın artırılması ve gerekse Kürdistanlı kitlelerin kendi aralarındaki birlik ve mücadele ruhunun derinleşmesi açısından güçlü bir zemin oldu. Eylemin başarısı ve coşkulu ruhu, gelecek eylemler için de büyük bir çekim gücü ortaya çıkarmış ve gelecekteki daha güçlü ve kitlesel eylemler için sağlam bir zemin oluşturmuştur.

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr. 060579 C
Kaiser Str. 151
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG.-Bonn
Konto Nr: 12052421 00
BLZ: 380 101 11

Danimarka	5.-	dkr.	Norveç	4.-	nkr.
Avusturya	12.-	s.	Fransa	4.-	ff.
İngiltere	0.50	£.	İsviçre	1.50	sfr.
Hollanda	2.-	hfl.	İsveç	4.-	skr.
Belçika	40.-	bfr.	Avusturalya	2.-	$

Impressum: I. Korkmaz, c/o Feyka-Kurdistan

والايمان المطلق بالثورة والوعي الثوري العميق والتصميم على الامور من أجل انتصار الثورة وخصائص أخرى مثل الجرأة والشجاعة. ولكن ما يجب ذكره هنا هو عدم تردده في لحظة من اللحظات في مواجهة الاستعمار الفاشي والتمتع بروح عالية باستمرار، والقدرة على اتخاذ القرارات السريعة دون تردد، ومواجهة أصعب المواقف بأعصاب هادئة، والمهارة في القيادة والادارة التي كانت دائما مصدر الثقة لرفاقه، كما كان يجسد في شخصه مستوا عاليا للتطور والشخصية الثورية. والواضح أن الذي أكسبه كل هذه الخصائص هو تواجده الدائم في خضم لهيب النضال والثورة وهذه هي أبرز خصائصه. الانقطاع عن العملية الثورية بالنسبة له كان يعني الانقطاع عن الحياة نفسها، لذلك بذل وباستمرار جهودا جبارة من أجل عدم الوقوع في وضع كهذا. وكان يرى الحل الصحيح والكامل لقضايا النضال الثوري في اطار الممارسة الثورية فقط، لا في مكان آخر. وكان يواجه كل القضايا بشعارات "مزيدا من التجارب، مزيدا من التطبيق العملي". وفي اطار عمله الثوري كان دائما في مواقع الهجوم. ووصل الى مرتبة الخلود وهو يبذل جهودا جبارة في خضم النضال الثوري الهادف لحل القضايا التاريخية. كان دائما يرى الحياة في الاشتباك المستمر مع العدو بهدف خنقه، وفي الهجوم الدائم والنضال الدؤوب في سبيل قضية تحرير شعبنا. بخاصيته هذه كان الحلم المزعج للاستعمار الفاشي، كان الشرارة الاولى التي تسبق كل هجمة يشنها شعبنا على العدو.

ومما لا شك فيه أن خصائص الرفيق عكيد هذه لم تلد معه حين ولادته، بل اكسبته اياه تجارب الخمسة عشر عاما الماضية من نضال بروليتاريا وشعب كردستان تحت قيادة حزبهما حزب العمال الكردستاني. نتيجة هذه النضالات العملية التي دامت عشر سنين يعتبر تصعيد نضال كهذا وخلق هؤلاء الابطال المناضلين مفخرة لشعبنا وحزبنا.

بحياته الغنية والمشرفة أصبح الرفيق عكيد - دون شك وتردد - طليعة لنضال تحرير شعبنا وطبقتنا العاملة منذ بداية عمره. استشهد ووصل الى مرتبة الخلود بعد مسيرة نضال ثوري غني دام عشر سنين على هذا الدرب، عشر سنين من النضالات العظيمة. استشهد في الوقت الذي نضج فيه تماما ويحتاجه النضال الثوري أكثر من أي وقت مضى. ويسير شعبنا الان تحت قيادته المعنوية العظيمة في طريق التحرر الذي رسمه حزبنا، وهذا هو الجواب الحقيقي لذلك. وتدفع وحداتنا التحررية وشعبنا الوطني بعشرات الالاف من أمثال عكيد الى حربنا التحررية وتهيب بشعبنا للنهوض والوحدة ولجعل ذكرى هذا البطل المقدام نبراسا في نضال المتطور على طريق النصر.

أيها المناضلون والثوار!

لقد ألمت بنا خسارة كبيرة وألام عميقة. وهذا ما يلقي على عاتقنا أكبر المهام الثورية في اطار سعينا لان نكون قوة أعظم وذات شأن أكبر. فتحملنا المهام الثورية العظيمة وذكرى الرفيق عكيد دينا مستحقا وواجب التسديد. يأتي على رأسها تحقيق المهام الثورية بجدارة في الوقت المناسب والسوية الرفيعة، والدفع بنضال تحررنا الوطني قدما نحو الامام على طريق النصر السريع الشيء الذي يعتبر أهم متطلبات ذكرى الرفيق عكيد.

- لنجعل ذكرى الرفيق عكيد نبراسا في حربنا الثورية المتصاعدة!

- لنكن أكثر يقظة وانتباها وحيطة في مواجهة الاعيب ومؤامرات العدو!

- لنعمل من أجل محاسبة المستعمر الفاشي الوحشي وأزلامه من العملاء والخونة!

- لنتقدم شعبنا في مواجهة الاعداء ولنحارب بجدارة!
- لنسر بوعي ودون تردد تحت رايات حزب العمال الكردستاني وجبهة التحرير الوطني الكردستانية وقوات تحرير كردستان!

* عاشت حرب كردستان التحريرية!
* عاش حزب العمال الكردستاني وجبهة التحرير الوطني الكردستانية وقوات تحرير كردستان!

١٥ أيار ١٩٨٦
قوات تحرير كردستان

نضالات عملية أكثر تقدما ورفع شأن القوى العملية الى سوية متقدمة جدا وجعل الخطوات العملية الضرورية ممكنة وناجحة هي المهام التي يجب أن يسخر الثوار كل قواهم الفكرية والبدنية من أجل تنفيذها في خضم النضال العملي. فندخل وبالاستناد على نضال سيدك عروش نظام ١٢ ايلول الفاشي مرحلة تتطلب تطوير النضال وترسيخ التنظيم الثوري بين القواعد، وايجاد هذه القواعد في المكان والموقع المناسب من أرض وطننا، وتوسيع اطار القوات المسلحة الثورية والوحدات القتالية الى أقصى حدود ممكنة، وتكليف الجماهير بالمهام الثورية، وخلق تنظيمات أكثر اتساعا وشمولية وتنظيم الشعب وتطوير تجييشه وتنظيمه كماً ونوعاً. أداء كل هذه المهام بنجاح وظيفة حياتية لابد من أداءها بالنسبة لنضالنا الثوري. وهذا بدوره يتطلب توجيه نضالات القوى الثورية نحو تحقيق هذه المهام وأن تخدم الدعاية والتحريض الثوريين والعمليات المسلحة وكل النشاطات الاخرى، المساعي المبذولة من أجل تنفيذ هذه المهام. ومثلما يشكل القتال في وجه الاستعمار الفاشي التركي لدى الجماهير الشعبية ضرورة ملحة، نعتبر عملية تدريب وتعبئة هذه الجماهير ضرورة ملحة بنفس القدر. اذ يجب ازالة كل المعوّقات من طريق التنظيم، وذلك بالجوء الى الكفاح المسلح رفيع المستوى المنظم والمخطط، من عصابات الحرب الخاصة الى سحق زعماء الاشقياء والميليشيا العميلة والقوى الهجومية المعادية. هكذا يجب أن يكون النضال وعلى هذه الشاكلة يجب أن يستمر حتى النهاية.

اننا نرى قوانا وظروفنا مساعدة جدا وكافية وملائمة أكثر من أي وقت مضى من أجل تحقيق هذه هذه المهام المرحلية الملحة. ولكي نتمكن من تحقيق النجاح في أداء هذه المهام ونصل الى نضالات عظيمة رائعة، يشكل خط حزبنا - كما كان في السابق - دليلا ومرشدا في خلق هذه النضالات العظيمة بالاستناد على الدعم والقوى الذاتية لشعبنا. فالاعتماد على هذه القوى ومتابعة النضال بشكل صحيح يزيل كل أسباب الفشل ويزيد من احتمالات النجاح. على ضوء هذا التوضيح، اقامة تنسيق بين التطورات والمهام وتطوير الاساليب النضالية الضرورية بشكل كاف، وتقييم نضالنا العملي بشكل عميق وبكل أبعاده بالاستناد على التجارب المتعددة السابقة يسهل تنفيذ هذه المهام ويجعلها أمرا ممكن التحقيق...... من هنا تأتي ضرورة تقييم نضالنا بشكل كاف وصحيح. ولكن ليس بالوقوع في خطأ انكار كل شيء أو الاعتقاد بوصول كل شيء الى التمام والكمال، ولا بتعظيم السلبيات أو الايجابيات من جانب وحيد، بل بكشف الحقائق والاخطاء بنظرة موضوعية واستنتاج الدروس والعبر التي تزيدنا قسوة.

فبالتطور النظري والعملي وتحقيق هذه المهام في قفزة صيف ١٩٨٦، تصبح الحركة أكثر قوة ومنعة، وتتولد حوافز خلق التطورات اللاحقة والدخول الى مرحلة النضالات العظيمة.

لقد فقد شعبنا وحزبنا ووحداتنا التحررية ابنا غاليا من أبناءها عضو اللجنة المركزية لحزبنا وقائد وحداتنا الانسان والقائد العظيم الرفيق معصوم قورقماز (عكيد) الذي استشهد في خضم النضال الناجح، نضال الانتقال الى مرحلة جديدة مليئة بالتطورات المحتملة. لقد حقق العدو النجاح في نقطة واحدة، نجح في شيء عجز عن تحقيقه طوال عدة سنوات خلت بالهجمات العلنية والالاعيب وأساليب فرض الخيانة والعبودية. استشهاد الرفيق معصوم في مثل هذا الظرف يزيدنا قوة في مواجهة الاستعمار الفاشي التركي، وأصبحت ذكراه وقيادته المعنوية منبعا للقوة المطلوبة لتحقيق النجاح في المرحلة المقبلة.

يأتي الرفيق عكيد على رأس أولئك الذين حققوا قفزة ١٥ آب ١٩٨٤. فكان على رأس النضال منذ البداية، سواء في مرحلة استمرار الاستعدادات، وسواء في مرحلة تحقيق وتطوير مقاومة ١٥ آب الثورية. اذ يمكن القول بأنه الانسان الذي بذل أكبر الجهود في سبيل تصعيد هذا النضال. على ضوء ذلك يمكن القول بأنه شخصية عظيمة لاتعرف التردد، لايمكن أن تركع أبدا، لا تعرف التعب. بخصائصها هذه انعكست شخصية الرفيق عكيد على مقاومة ١٥ آب المسلحة وتجاربها الفريدة.

كان الرفيق عكيد واحدا من الشخصيات الثورية التي نجحت في تجسيد هذه المزايا في نفسها، مثله في ذلك مثل أولئك القادة العظام أصحاب الشخصيات الثورية الفذة الذين شوهدوا بكثرة في الثورات البروليتارية والشعبية. ليس هناك مجال للذكر كيفية تجسيده خصائص المناضل البروليتاري

الممارسات بصمت، واحتمال ابقاءهم مكتوفي الايدى أمامها • ولابد من ايصال مثل هذه الظروف الملائمة الى مقاومات وانتفاضات جماهيرية واسعة لافشال كل تكتيكات الحرب الخاصة هذه •

ان مقاومة ١٥ آب المسلحة والنضال الثورى المتصاعد باستمرار، يلحقان ضربات قوية وعظيمة بالاستعمار الفاشي ويتركان أثرا عميقا على الجماهير الشعبية، وألحقا الهزيمة ولو بشكل محدود بالقوات الفاشية الاستعمارية التركية • وأدخلتانا مرحلة ثورية جديدة نقف فيها أمام ضرورة الانتقال الى مرحلة أعلى من النضال العملي والسياسي•

لقد باءت بالفشل كل المساعي المبذولة من أجل رص صفوف نظام ١٢ أيلول الفاشي في مواجهة النضال الذى نخوضه ضده • وزاد تشتته أكثر فأكثر وتم تجاوزه ، الا أن البرجوازية التركية والامبريالية لاتزال غير قادرة على الاتيان بالبديل• أى أن القوى المتسلطة غير قادرة على الاتيان بسلطة سياسية جديدة • وثمة قوى كثيرة على الساحة ، ترى مختلقة ومجردة تجاوزت السلطة الحالية وتنظم جهودها لتكون الطرح الجديد والبديل عن السلطة الراهنة • ففي الوقت الذى كان يوجد فيه صوت واحد هو صوت فاشية ١٢ ايلول العسكرية التي تمزقت بضالنا الثورى، بدأت هذه القوى تبذل جهودها المضحكة عديمة الشعور واستخدمت هذه النماذج التعيسة ، انما يشير الى أننا سنعيش في المرحلة المقبلة وضعا سياسيا نشطا • فالجماهير الشعبية التي تعاني أزمة عميقة جدا في ظل النظام الفاشي وتأثرت بعمق بحربنا الثورية ، ستنزل لا محال الى الميدان العملي والسياسي تحت لواء قيادتها الثورية • وقد انطلقت بالفعل شرارة مثل هذه التطورات في يومنا • والجدير بالذكر أن التنظيم الجيد وقيادة الجماهير بشكل صحيح في هذه المرحلة سيخلق تطورات ثورية متقدمة ينبثق منها حكم الثورة •

ان الوضع الذى تعيشه القوى الاخرى في يومنا ، يظهر وبوضوح الماهية التي ستكون عليها تطورات المرحلة المقبلة • فما يتم تجاوزه في شخص نظام ١٢ ايلول الفاشي، لايعني تجاوز السلطة السياسية للبرجوازية التركية فحسب ، بل يعني أيضا نهاية سيطرة كل الطبقات الحاكمة التركية التي يرجع تاريخها الى قرون طويلة • فهذه الطبقات حققت سيطرتها منذ القدم بالاستناد على القوة العسكرية تسير اليوم نحو التشتت والانهيار المتسارع• لهذا السبب ، فان تجاوز هذه السلطة لم يعد كما كان عليه في السنوات الاولى من السبعينات، الا ليست هناك اطروحات بديلة وأصبحت المسألة بالنسبة لها مسألة حياة وموت• فدخلت السيطرة البرجوازية التركيه مرحلة لم يعد بامكانها الخروج منها • دخول مرحلة كهذه مصير محتم بالنسبة لها • ولتبتكر ماشاءت من الاحزاب القديمة منها والجديدة ، العسكرية والمدنية ، ولتخلق ما طاب لها من السياسيين، فهذا لن يغير في الامر شيئا ولن تتمكن من تخدير الشعب أكثر مما فعلت، ولن تستطيع الاستمرار في سيطرتها كما فعلت في السابق• لانها لم تعد بالامر السهل والممكن•

لقد كانت سياسة الطبقات البينية في تركيا ضعيفة جدا ومقنعة ولم تظهر على الساحة السياسية الا كقوة "يسارية" و "ثورية" واهنة ومزيفة • أما الان فقد سحقت ولدرجة كبيرة هذه البنية الضعيفة واسقطت الاقنعة عن وجوهها خلال السنوات الست السابقة في ساحة النضال الشاق، وعريت وجوهها الحقيقية أمام الشعب، ولم يعد بامكانها اخفاء أمر عمالتها للبرجوازية • لذلك لن تستطيع هذه القوى المروضة الاستمرار في حياتها مهما دفعتها البرجوزية الى الساحة وتحت أى الاقنعة فعلت ذلك فلتفعل• أما النواة التي ستخلق مثل هذه التطورات وتدفع بها قدما نحو الامام فهي القوى الثورية المتجسدة في يومنا في حزب العمال الكردستاني وجبهة التحرير الوطني الكردستانية وقوات تحرير كردستان المعبر عنها بحركة التحرر الوطني الكردستانية • ويدخل التنظيم الكردستاني الذى يملك زمام المبادرة في يده وله وزنه باعتباره القوة المولّدة لهذه التطورات، يدخل هو الاخر المرحلة الجديدة كقوة كبيرة ووحيدة ومؤثرة • لذلك فتحقيق المهام الثورية المرحلة المقبلة وتأسيس قوى الشعب العسكرية والسياسية ، سيولّد أشكالا نضالية متطورة جدا وستتقدم على طريق السلطة الثورية •

تواجهنا اليوم مهام ثورية تتطلب حلول عاجلة قبل الدخول الى المرحلة التي سنعيش فيها تطورات تاريخية وعظيمة جدا • استيعاب النتائج المستمدة من النضال السابق وتطوير الثورة وخوض

مثل اصدار "قانون الندم" الرامي لضرب الحركة من الداخل، والى تسليط الخيانة والعبودية. وحين فشلت في هذه أيضا، عمدت الى تنظيم الانسان الكردستاني تحت امرة خدمها من الاقطاع رؤساء العشائر تحت اسم "حماة القرى" بهدف مواجهة نضال التحرر الوطني الكردستاني عن طريق التقاتل الداخلي وتطبيق تكتيك "كردستنة الحرب". ان تكتيكاتها هذه ايضا باءت بالفشل، الامر الذى اضطرها الى مد قواها القديمة بقوى جديدة ونشر عصابات الثورة المضادة في كل أرجاء كردستان. وحددت "المكافآت" لكل من يقطع رأس ثورى" وأوجدت "صيادى الرؤوس" لاصطياد الثوار الواحد تلو الاخر، ونظمت وكلفت العملاء والمخبرين للاندساس في صفوف الوحدات التحررية. وحين عجزت عن سد الطريق في وجه الجماهير المندفعة الى صفوف الثورة، أوجدت "اليساريين المزيفين" والاحزاب "اليسارية" وربطتها مع اليسار التصفوى ودفعتها للهجوم على حركة التحرر الوطني الكردستاني وعلى نضال هذه الحركة. ومارست الوحشية والبربرية والبطش، هاجمت كالوحوش المفترسة، أحرقت ودمرت، هجّرت وتتلت، اعتقلت و......،عملت كل ما أسعفتها بها طبيعتها وخصائصها التاريخية، وغطت الجبال والوديان بهذه التكتيكات. واتخذت من انعدام الخلق والشرف أساسا لدعايتها الى جانب اطلاق العنان لاكاذيب لاحد ولا حصر لها. نشرت ألف خبر وخبر بحق القيادة الثورية والتنظيم الثورى، من اذاعة نبأ مقتل شخص واحد أكثر من مرة حتى السعي لاخفاء الكذب والتغطية على أشهر خصائصها الا وهي انعدام الشرف في اطار مفهوم الشرف لدى شعبنا. ولاتزال تستمر في مساعيها هذه في يومنا هذه أيضا دون أى انقاص من سرعتها.

ان الامر الملفت للنظر في اطار مساعيها هذه هو مبادرتها لتحديد عمر الحركة الثورية (يومان، ٧٢ ساعة) اضافة الى أقوالها "لقد أنهيتهم"، "اقتلعتهم من جذورهم". كانت تقول ذلك في الوقت الذى تمنح فيه سلطات وصلاحيات أوسع لجيشها وترفع الاحكام العرفية. لقد كررت وماتزال كذلك منذ سنتين وبشكل يومي. ولكن تعمل على اللجوء الى ممارسات جديدة في اطار الحرب الخاصة مثل "انشاء القرى الاستراتيجية" حيث تهجّر السكان من المناطق الحساسة وتقيم المناطق الامنية. فتجمع القرى الصغيرة وتحيطها بالاسلاك الشائكة والمحارس، وتفرّغ المواقع الحساسة وتقطع علاقة الشعب مع قوات التحرير الثورية، الا أن الشعب الذى لايمكن صده عن الانضمام الى هذا النضال، يدفع بكل هذه الى الطريق المسدود.

ان ارتفاع صيحات زعماء الفاشية التركية قائلة "انهيناهم"، "استأصلناهم من جذورهم" في الوقت الذى يدخل فيه نضالنا التحررى الوطني مرحلة جديدة أعلى، انما يدل على عجز وارتباك وكذب ورياء الفاشيين. لجوءهم الى مثل هذه التكتيكات انما يشير الى دخولهم مرحلة عجز واحباط وفشل جدية في مواجهة حربنا الثورية التي تحبط وباستمرار كل تكتيكات العدو والحرب الخاصة، وتفلس هذه التكتيكات بشكل تام.

تولد تكتيكات "الحرب الخاصة" الجديدة التي يلجأ اليها المستعمرون الفاشيست وضعا حساسا جدا؛ وتجعل مهمة احباط هذه التكتيكات على رأس المهام التي يجب أن يؤديها الثوار. لجوء العدو الى هذه التكتيكات انما يعني أنه يلعب بالنار. لذا فان افشال مثل هذه التكتيكات عملية سهلة وممكنة بالنسبة لنا، وهذا ماسيولّد تطورات هامة للغاية. اذ أن امكانية افشال تكتيكات العدو هذه تكمن ضمن التكتيكات نفسها. فلن تستطيع النيل من شعبنا، ولن يمكنها اقتلاعه عن وطنه وترابه ولن تقدر ابعاده عن عمله. بل أن هذه الاساليب تشد من عزيمته، تنشطه وتحركه وترفع من ارادته وتصميمه على المقاومة، وتشكل حافزا له على انخراطه في صفوف النضال الثورى. ولكن الامر الذى منه هو اليقظة والانتباه والاستعداد والجاهزية اللازمة للقتال والدعاية والتحريض الثوريين، والتنظيمي والعملي المسلح، لدفع القرويين الكردستانيين الى التمسك بترابهم ومواقعهم وعملهم. ويجب كشف الوجه الحقيقي وتعرية هذه الممارسات وعن أهدافها وعما يمكن أن تسفر عنه، أمام الجماهير، وتوعية هذه الجماهير وايقاظها ازاءها. كما يجب توسيع رقعة الاطار التنظيمي بين الفلاحين بالاستناد على هذا النضال. ولابد من مواجهة والتصدى لممارسات العدو بكل الوسائل والاساليب الممكنة، المسلحة وغير المسلحة ودفع الجماهير لمقاومتها، ورفع وتيرة مقاومات الشعب وجعلها مقاومات جماهيرية شاملة. كما يجب القضاء على كل سبل احتمال قبول أية قرية مثل هذ

٢٩- نشب صدام مسلح بين قوات تحرير كردستان ووحدات الجيش الفاشي في ميديات-ماردين اسفر عن مقتل ثلاث جنود وجرح عدد كبير آخر.

٣٠- قامت قوات التحرير الثورية بمداهمة قرية بوزقون-أروه ونفذت حكم الاعدام بواحد من الميليشيا وجرحت أربع آخرين.

٣١- في الاشتباكات المسلحة التي نشبت في بيت الشباب-هكاري بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو قتل رقيب أول وأربع جنود كما جرح عدد آخر من جنود العدو أثناء هذا الاشتباك.

٣٢- نصبت قوات التحرير الثورية كمينا في تشقورجة أسفر عن تدمير آليتين عسكريتين تدميرا كاملا وجرح عدد كبير من جنود العدو.

في ديار بكر نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام رميا بالرصاص بأربع من ضباط العدو الفاشي.

٣٣- نشب صدام مسلح بين قوات تحرير كردستان وجيش العدو الفاشي في برتك-ديرسيم أسفر عن اسر أحد الرفاق متأثرا بجراحه واستشهاد رفيق آخر في هذا الاشتباك الذى دام ساعات طوال تكبد العدو خسائر فادحة بالارواح والمعدات.

٣٤- تنفيذ حكم الاعدام بالمخبر العميل المدعو جاسم في فيرانشهير - أورفة.

٣٥- تأميم أسلحة حماة القرى أثناء العمليتين اللتين نفذتا في قريتين من قرى كرجوش. هذا وأطلق سراح الميليشيا بعد أن تعهدوا بالكف عن عملهم كميليشيا.

٣٦- تأميم أسلحة حماة القرى في خمس قرى خلال العمليات التي نفذت في خمس من قرى كربوران ميديا وقطعوا على أنفسهم وعد الكف عن عملهم كميليشيا.

٣٧- الهجوم بالقذائف الصاروخية على مركز الاتصال ومنزل المختار في قرية أورمان أرده-أروه أدى الى الحاق أضرار بالغة بهما. والجدير بالذكر أن تنفيذ هذه العملية التي جرح فيها اثنان من حماة القرى جاء في الوقت الذى قدم فيه وزير الداخلية الى سيرت.

٣٨- نفذت وحدات التحرير الثورية هجوما جريئا على مخفر كيفي-بنغول أسفر عن الحاق أضرار بالغة بالمبني وعن قتل وجرح العديد من جنود العدو.

٣٩- نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام على أحد العملاء في تشاناق-قره قوتشان.

٤٠- قامت قوات التحرير الثورية بتدمير خط أنابيب البترول في قرية تيلكيلار-بازارجق أدى الى اشتعال النيران فيها عدة أيام نجم عنها خسائر مادية جسيمة. ومن الجهة الاخرى وقعت قوات العدو التي هرعت الى مكان الحادثة في كمين قوات التحرير أسفر عن وقوع عدد كبير من القتلى والجرحى في صفوف العدو أحدهم برتبة ملازم أول.

٤١- نشب اشتباك مسلح بين قوات التحرير الثورية وقوات العدو في قره قوتشان أسفر عن قتل وجرح عدد كبير من جنود العدو. وعادت قوات التحرير الى قواعدها سالمة.

٤٢- أممت قوات التحرير الثورية أسلحة حماة القرى أثناء العمليتين اللتين نفذتاها في كرجوش هذا وأطلقت سراح الميليشيا بعد أن تعهدوا بالكف عن أعمالهم كميليشيا.

من خلال الضربات القوية التي ألحقتها مقاومة ١٥ آب المستمرة منذ قرابة العامين، بالعدو الفاشي التركي، شكلت قوة جبارة تلتف حولها الجماهير الشعبية المندفعة بحماس للانخراط في صفوف النضال العملي، وتفشل مؤامرات المستعمرين الواحدة تلو الاخرى؛ وتحبط تكتيكات الحرب الخاصة الامبريالية الاستعمارية الفاشية التركية، وتسحق فعاليات الثورة-المضادة الساعية لتصفية حركة التحرر الوطني الكردستاني. ومن أجل الحفاظ على سيطرتها وبالتالي وجودها أمام هذه التطورات، تلجأ الامبريالية والفاشية التركية الى تطبيق تكتيكات "الحرب الخاصة" الجديدة رغبة منهما في التصدى لحربنا الثورية والاجهاز على نضالنا الثوري. فتزج بكل قواها في هذه الحرب بدءا من الارهاب وأعمال الاستفزاز وحبك الدسائس، مرورا باستخدام كل تكتيكات "الحرب الخاصة" وتسخير عصابات الثورة-المضادة (الكونترا) واللجوء الى الحرب النفسية بشكل متداخل في آن واحدة. فمنذ انطلاقة قفزة ١٥ آب، هاجمت بكل قواها العسكرية من أجل سحق أية انتفاضة محتملة ولازالة "المصيبة" التي حلت عليها، بضربة خاطفة. وحين فشلت في تحقيق ذلك، لجأت الى تكتيكات جديدة

عميلين وجرحت عددا كبيرا آخرا من الجنود والميليشيا الذين وقعوا في كمينها الذى نصبته في قرية جمكي تعلو ـ شرناق ـ سيرت.

١١ـ في الثامن والعشرين من آذار ١٩٨٦ أسفر الاشتباك الذى نشب بين قوات تحرير كردستان ووحدات جيش العدو، عن قتل وجرح عدد كبير من جنوده، كما استشهد في هذه المعركة قائد الوحدة التحريرية والقائد الكبير عضو اللجنة المركزية لحزبنا الرفيق عكيد.

١٢ـ في آذار ١٩٨٦ نشب اشتباك بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو الفاشي قرب قرية رابوسك أسفر عن مقتل عريف وجرح العديد من جنود العدو.

١٣ـ في آذار ١٩٨٦ فجرت قوات التحرير الثورية منزل مختار قرية كفور ـ ألودره. كما قتل جندى كان في طريقه الى نقطة الحراسة، نتيجة انفجار لاتة علقت على الطريق.

١٤ـ في آذار ١٩٨٦ نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام بأربع جنود وجرحت عدد كبيرا آخر ودمرت آليتهم تدميرا كاملا بعد أن وقعوا في الكمين الذى نصبته أمامهم.

١٥ـ في الثامن من نيسان ١٩٨٦ نشب اشتباك بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو الفاشي في المنطقة الجبلية من هكارى دام يوما كاملا، أسفر عن مقتل ضابط وجنديين وجرح عدد كبير آخر. هذا وقد استشهد في هذه المعركة الرفيق عزيز بعد مقاومة بطولية حتى النهاية.

١٦ـ دمرت قوات تحرير كردستان مركز تعبئة البترول في توى بلان وكبدت العدو خسائر مادية فادحة قدرت بـ (٢٥) مليونا.

١٧ـ هاجمت قوات التحريرالثورية مركز الرادار في بولومور ـ ديرسيم ودمرته تدميرا كاملا قتل أثناءها أربع موظفين.

١٨ـ في نيسان ١٩٨٦ نصبت قوات التحرير الثورية كمينا في تشقورجه أسفر عن تدمير آليتين عسكريتين تدميرا كاملا وجرح عدد كبير من الجنود.

١٩ـ في ٣٠ نيسان نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدم بمختار قرية شانكوى ـ كيفي المخبر العميل جميل يازجي.

٢٠ـ في أواخر نيسان نشبت اشتباكات عديدة في المنطقة الجبلية من ديرسيم أسفرت عن قتل وجرح عدد كبير من جنود العدو، كما أدت الى استشهاد أحد مقاتلينا الابطال.

٢١ـ في ١ أيار ١٩٨٦ نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام على االمخبر العميل علي أقتاش في آيان أوغلو ـ كيفي.

٢٢ـ في ١ أيار ١٩٨٦ وقع اشتباك بين قوات التحرير الثورية ووحدات جيش العدو في هكارى، أسفر عن قتل وجرح الكثير من جنود العدو، واستشهاد المقاتل الشجاع شريف(سليمان كافال) بعد قتال بطولي واسر رفيق آخر بعد أن اصيب بجراح بليغة.

٢٣ـ في أيار هاجمت قوات تحرير كردستان مخفر كختة أسفر عن قتل شرطي وجرح عدد آخر وتدمير المخفر كما نشب اشتباك في المنطقة الريفية أسفر عن قتل وجرح الكثيرين، كما استشهد في هذه المعارك اثنين من مقاتلينا الشجعان واسر ثالث متأثرا بجراحه.

٢٤ـ في أيار ١٩٨٦ وقع اشتباك بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو في المنطقة الجبلية الجبلية من بينجول أسفر عن قتل ١١ جنديا وجرح عدد كبير آخر.

٢٥ـ نشب صدام مسلح بين احدى وحدات قوات تحرير كردستان وقوات جيش العدو في كييك بنار ـ ديرسيم أسفر عن اسقاط حوامة وقتل ضابط وجنديين وجرح عدد كبير آخر.

٢٦ـ في اشتباك آخر نشب في أواجق قتل فيه عدد كبير من جند العدو أحدهم برتبة ملازم أول، كما جرح عدد كبير آخر.

٢٧ـ نفذت قوات التحرير الثورية عملية جريئة في قرية بوغازلى ـ دجلة ضد الميليشيا، أسفر عن قتل اثنين منهم وتأميم سلاح اثنين آخرين.

٢٨ـ نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام على ٣ جنود ومخبرين عميلين كما جرحت عددا كبيرا آخر من الجنود والميليشيا الذين وقعوا في كمينها الذى نصبته في شرناق ـ سيرت.

من مكتب قوات تحرير كردستان الى الرأى العام:

لنعمل على تحقيق المهام الثورية ولنفشل الاعيب المستعمر الجديدة في قفزة الصيف

ولنحيي ذكرى الرفيق عكيد بالمقاومات الثورية المتنامية والانتصارات المتلاحقة

تستمر حربنا الثورية بكل هيبتها في وجه الاستعمار الفاشي التركي وارتقت الى مرتبة جديد أعلى من خلال توسعها وشمولها كل أنحاء كردستان الشمالية الغربية. والاستعمار الفاشي التركي هو الاخر بدأ من جهته بالتخطيط وحبك ألاعيب ومؤامرات جديدة تهدف كبح هذه التطورات. حربنا الثورية هذه تحمّل الثوار مهام ومسؤوليات جدية في النضال العملي المرحلي. وقد انطلقت وحداتنا التحررية تقاتل بشجاعة واقدام وروح خلاقة من أجل تنفيذ هذه المهام. في اطار قتالها هذا نفذت عشرات العمليات الثورية خلال أشهر قفزة ربيع عام ١٩٨٦، رغم قسوة الظروف الجوية ورغم كل التدابير المشددة التي اتخذها العدو. والاتية بعض من هذه العمليات:

١ ـ في كانون الاول ١٩٨٥ وقع اشتباك مسلح بين قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الفاشي الاستعماري في المناطق الجبلية من جميش كزك ـ ديرسيم أسفر عن مقتل رقيب أول وقتل وجرح الكثيرمن جنود الاستعمار. كما أدى الى استشهاد الرفاق الابطال محمد أوزكال، كاظم متين ويلماز علي أوغلو.

٢ ـ في ١٢ كانون الثاني ١٩٨٦ طوقت قوات التحرير الثورية قرية كارفي ـ شرناق وأممت أسلحة الميليشيا العملية. حيث تم تأميم ٨ بنادق فردية وجهاز لاسلكي واحد من التي قامت الدولة التركية بتسليمها الى أعوانها. لذلك قامت الدولة التركية بجمع الاسلحة الموزعة على الميليشيا بعد أن تأكد لها بأنها غير قادرة على الحفاظ عليها.

٣ ـ بتاريخ ١٥ كانون الثاني ١٩٨٦ نشب صدام مسلح بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو في المنطقة الجبلية من ايدل، أسفر عن مقتل وجرح الكثيرين من جنود الجيش الفاشي. هذا وقد استشهد في هذا الاشتباك المقاتل الرفيق حسن سفيلكان واسر رفيق آخر بعد أن أصيب بجراح بليغة.

٤ ـ في كانون الثاني ١٩٨٦ نشب اشتباكين مسلحين في المناطق الجبلية لشرناق بتواريخ مختلفة بين قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الفاشي، أسفرت عن قتل وجرح الكثير من جنود العدو، كما استشهد فيها الرفاق شيخ موسى، أديب وجميل بعد مقاومة بطولية صمدوا فيها حتى النهاية.

٥ ـ في ٣ آذار داهمت قوات التحرير الثورية مخفر منطقة دجلة ـ دياربكر نفذت فيه حكم الاعدام بضابط صف وعدة جنود وجرحت عددا آخرا من الجنود.

٦ ـ في الرابع من آذار ١٩٨٦ وقع صدام مسلح بين وحدات قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الفاشي الاستعماري في منطقة بايقان أسفر عن قتل وجرح العديد من جنود العدو، واستشهاد ٣ من رفاقنا بعد أن خاضوا مقاومة بطولية.

٧ ـ في الثامن عشر من آذار نفذت قوات تحرير كردستان هجوما جريئا على مخفر قرية رابوسك ـ أولودره ـ هكاري قتلت أثناءه ثلاث جنود وجرحت عددا كبيرا آخرا، كما أممت الاسلحة التالية: رشاش متوسط من نوع ([illegible]) وثلاث بنادق من نوع ([illegible]). علما بأن أحد رفاقنا أيضا أصيب بجراح خفيفة في كتفه أثناء هذه العملية.

٨ ـ في ٢١ آذار ١٩٨٦ داهمت قوات التحرير الثورية منزل مختار قرية أولاشلي ـ بايقان ونفذت حكم الاعدام على ٤ مخبرين خونة قد أخبروا عن أربع ثوار.

٩ ـ في الثاني والعشرين من آذار ١٩٨٦ نفذت قوات تحرير كردستان سلسلة من العمليات الثورية في قرية أغاج يوردو ـ أروه حكمت خلالها حكم الاعدام على ٣ من عصابات الثورة المضادة و٨ من الميليشيا وجرحت ٣ ميليشيا آخرين.

١٠ ـ في السابع والعشرين من آذار نفذت قوات التحرير الثورية حكم الموت على ثلاث جنود ومخبرين

HİLPİŞKÎNA HAVÎNÊ Bİ SERBİLİNDÎ DİDOME

Gelê Kurdistan, bin pêşengiya hêzên xwe yên rêber PKK-ERNK-HRK bi gavên gewre pêşve diçe. Pelên dîroka xwe yên bi têdayîtir û bi rûmettir vedike û dide destpêkandin. Ê din, rêça rizgariya netewî ku li ser tê çûyîn, ji qonaxa nevegarindina xwe derbas bûye û ber bi serfîraziyê bi lez pêş dere. Bi destpêka Buhara sala 1986'an pêde, pêşî gelê Kurdistan, hemû gelên Rojhilata-Navîn û cîhanê berxwdana herî çelenk a hêzên HRK nasdikin. Bi bêrî û evîneke pir mezin van xweragirtinan dibînin û dişopînin. Serkeftinên domana mihên Buharê de hatin danezanekirin, yekcardin datînin holê ku berxwedana me a çekdarî a şoreşger ra girtiye. Belê, ev giş dikarin bi yek hevokê wusa kin bên gotin: Gelê Kurdistan bi berxwedana leheng a ku hêzên wê yên rêber dimeşênin, pêşketinên mezintir yên dîroka xwe dije.

Hilpişkîna Havînê ku pay Gava Buharê bi livbaziyên dorfireh hate pêşvebirin, ordiya mêtingerî-faşîst ber bi hilweşandinê ve aniye. Zêdebûna bazdanên (fîrarên) ji nav refên ordiyê û zêdebûna pevçûnên hundurî yên nav sefên ordiya dijmin, delîlê vê rastiyê yên aşkartîne. Komara Tirk, bi bikaranîna tevayî sixleta xwe "parêzkarên gund" ji nûhve de dide rêkxistinkirin, gundên stratejîk avadike û bi vî avahî dixwaze li pêşiya têkoşîna me a rizgariya netewî çeperan birîse. Pênc serleşkerên girêdana awarte (îdara orfî, sıkıyönetim) bi duxuyaniyeka xwe di rojnama "Güneş" hêjmara roja 17'è Hezîranê de, "Hedefa yekemîn PKK'ye" dibêjin û banga, "divê koka PKK bê kolandin" dikin. Tenê ev yek, bêçaretî û qelsiya ordiya faşîstên Tirkan ku di nav de digevizin, bi rengekî têr berçav dikê. Erê, hedefa yekemîn ku îro li pêşiya cunta faşîst hatiye danîn, PKK û têkoşîna rizgariya netewî a ku bin pêşengiya PKK pêşve diçe ye. Daku vê têkoşînê û PKK tune bikin, tu provaqasyon, qomplo û êrîş neman ku bicih nanîn. Ev roj ji serî didin azînên nûh û êrîşbaziya xwe birêve dibin. Bi taybetî, ji yekîtiyên pewist yên qomando bigrin ta yekîtiyên nîşangirtinê yên jêhatî û dij-şoreşgerî (kontr-gerîlla), gelek yekîtiyên xwe yên leşkerî li Kurdistanê dilivînin (didin tevgerandin) û dixwazin bi destê vanan tekoşîna me bifetisênin. Plana "gundên stratejîk" a vê dawiyê tê bikaranîn, bireke van êrîşan a giring datîne holê.

Îro cunta mêtingera faşist, azînên dij-şoreşgerî yên têniktir û qebetir yên tevayî dîroka xwe li Kurdistanê bikartêne û dorfîreh dike. Ne tenê hemû azînên ku pêsîra wê de hene, hemû azînên ku himbêza emperyalîzmê de jî hene, gişan tev li du-hev (pay-hev) li Kurdisanê bikartêne. Bi rêya vanan, dixwaze biçe encamê (dawiyê). Bi hemû hîm û hîmmetên xwe û bi hemû hêzên xwe dixebitin, daku bikaribin rawestînin, sala 1986'an ji bo gelê me nebe salekî zafer û serfîraziyê; ev bi destê gelê me nekeve. Qomployên dij-şoreşgerî yên ku heyvên Buhar û Havînê de dijwar bûn, armanca mêtingeran (kolonyalîstan) bi terzekî gelek eşkere datînin holê. Hemû hêz, hetanî partiyên hêlwestên (muxalifên) hûkûmetê, gişt ev pişt didin şerê cunta faşîst ku ji bona bikaribe li Kurdistan li ser piyan bimîne, dimeşêne; û daku têkoşîna me têkbibin û biperçiqênin hemû sixletên xwe bikartênin, keftûleftê dikin. Herwusa, pişgirtên wan yên ji qîrexa "çep" ji derdikevin holê; bin hicceta xebatên damezrandina partiyeke sosyalîst ji cunta re dibin pîne û wusa dixwazin cilên xwe yên derizî û qetayî bigrin an bidin dirutin. Belê ev giş û hêj gelek pêşketinên din, xebatên çeper rîsandina li pêşberê têkoşîna me a rizgariya netewî ne.

Pêşketînên ku hêj heftên pêşemîn yên Hilpişkînên Buhar û Havînê de bidestketin, pir zelal datînin holê ku giş ev êrîş û qomplo wê di avê de herin. Niha, li Çolamêrgê, Dêrsimê, Bîngolê, Batmanê, Mêrdînê û gelek dorên din de, livbaziyên me yên berxwedanê bi hemû dijwariyên xwe berdewam dikin. Rastiya ku herroj bi sedan civîn pêktên, raberî (numayiş) tên rastkirin, belavok tên belavkirin, duruşme (şîar) tên daleqandin ûhw... şanî dide ku, hemû bikaranînên dijmin boşê de diçin. Gava livbaziyên me yên rizgariya netewî bêbetlanî didomin, rêkxistinên me yên berxwedanê ji nav sefên girsên gel rayên xwe hêj behtir didin gerandin û xwe kur dikin.

Livbaziyên me yên ku heftên pêşemîn yen Hilpişkîna Havînê de pêkhatin, yekcardin duxuyan kirin ku, têkoşîna me a rizgariya netewî ji her demê behtir xurtdibe û gavên gelek pêş de davêje. Gelê Kurdistan ku bi rengekî gelek xurt kete sala 1986'an, wê domana vê salê de serfiraziyên pêşvetir bidestê xwe ve bênê û wê bizanibe bi rangekî serxwe û xwedîhîm vê salê derbasbike. Livbaziyên me yên berxwedanê yên ku destpêka demsala Havînê de bicih hatin û bûn sedema tunekirina bi dehan leşkerên mêtingeran û herwusa qedera bi milyonan xusarên diravî û maddî dan dijmin, delîlên ve rastiyê yên gelek kifşin. Livbaziyên me yên rizgariya netewî wê ji niha û pêde jî, bi hemû lezên xwe berdewam bikin û pêşve herin!..

LÎ DÊRSÎMÊ BERXWEDANA SOR SERDESTE

Livbaziyên Me Yên Rizgariya Netewî Berdewam Dikin

Li derdora Dêrsimê kiryarên me yên rizgariya netewî bi dijwarî didomin. Peyvajoya Hilpişkina Buharê de, serî de li Pûlûmûr, Çemişgezek, Pertek; li gelek dorhêlên heremê de livbaziyên tolhildana (heyfstandina) şoreşgerî bilind bûn. Bi hêjmara dehan ji leşkerên kedxwaran hatin kuştin, hevqasî ji birîndar ketin. Domana giş van livbaziyan de hêzên HRK, tenê cengawerekî xwe şehîd dan. Li pêşberê hundabûnên dijmin yên bi hêjmarên bilind ku hêzên HRK Hilpişkina Buharê bi hundabûnên gelek kêm, lê bi çakî û jêhatîbûn pêkanîn, nîşan dide ku **Berxwedana Sor Li Dêrsimê Serdeste.**

Havîn li Dêrsimê gelek germ destpêkir. Ev germî, bêhtir ji germiya demsalê, germiya têkoşîna me a rizgariya netewî ye, ku li dijî dijminê mejokdar serkeftinî bidestanî û berxwedanên serxwe pêkanî. Ango, germiya berxwedan û van gevên serkeftinê ye. Zêdetir ji germiya tava havînê, germiya livên namluyên tolhildanê yên li bera dijminên mêtinger hetin zivirandine; ku gelek bûyerên berî nihan bi sedan sal hatibûn jiyandin anîn ziman û risteki gelek bi şewat leyistandin; ku heyfa rûdanên xwedî-ês û -kovan yên berî nihan bi 40 salan bê hilanîn. Gelek pêşketinên ku hêvî li derheqê jiyankirina wan nebû û bawerî pê nebû ku bikaribin bidest ve bikevin, îro bi têkoşîna ku hêzên HRK bin pêşengiya PKK dajon, dibin perçekî jiyanê. Lewma tesîra derbên li Dêrsimê li dijmin dikevin dibe giran û jidandî. Li Dêrsimê, ku mêtingerên faşist xwe bi dijwarî bicih kirine, ramana rizgariya netewî demekî gelek kurt de rayên xwe da gerandin; vê mêrxasî û gernasiyê da duxuyankirin. Ev rastî, pêşî ê mêtingerên faşist, lerzîn dixe dilê hemû hêzên hevrexebatkar û sosyal-şoven de; wanan serwextî tirs û xofê dike.

Qonaxa livbaziyên me yên ku destpêka Havînê li Dêrsimê pêkhatin, li kêleka diyarkirina ku şerê me a berxwedana çekdarî ra girtiye, herwusa zêdebûna piştgirtina girsên gel bo têkoşîna me jî didin nîşankirin. Taliya kemîn vedanekê li Pûlûmûr û Çemişgezekê ku 10 leşkerên dijmin hatin kuştin û behtirî 15 kesan jî birîndar ketin xuya dike, ka di rojên bên de qonaxa û qama livbaziyên me wê çi bin. Li Pertekê, ji leşkerên mêtingeran yên ketin xefkê, gelek mirî û birîndar hene. Ev rûdana bi serhişkî ji hêla dijmin hat veşartin û niximandin, li derdorê bayên giring zakir û bi şahî hate pîrozkirin. Herwusa destpêka miha Hezîranê de, yekîtikî ji yên HRK ji 100 kesan tevlî başdarbûna girsan, raberîkî konevanî dirust kirin. Ev livbazî di navenda bajarê Dêrsimê de pêkhat. Tê saloxdan ku duruşmên şoreşvanî hatine bangkirin û pêre jî belavok hatine belavkirin û şiar hatine daleqandin. Li gora agahiyên gihan me êrîşek çûye ser xaniyên "serekên Kemalîstên Ciwan" Şahîn Donmez û Yildirim Merkît ku ji wan bêbaxtanin ku ji hepsê hatine berdan: lê belê gava êrîşê ev bedbext ne li malê bûn. Gava ev livbazî tesîreke herî pêwist şun xwe hêla, yekcardin bi delil hate diyarkirin ku wê bêbextî tucaran nayê afukirin.

Li ser Dêrsimê me berî nihan jî nivîstibû. Me ji hemû aliyan ve dabû nasdan, ka dewleta mêtingerî-faşîst a Tirkan li vê derdorê li du çiye; çi li ser vê xopanê dileyizine. Hin kes û dor ji van dîtin û nêrînên me, dilteng û acizbûn. Ji ber vê sedemê destpekirin nifrîn û dijun li têkoşîna me a rizgariya netewî ku em li vê derdorê pêşve dibin, bikin û bibarînin. Helbet bingeh û sedemên rewşeke wusa, ku didin destpêkandin heye. Herwusa; em li vê kêliyê yekcardin diyar dikin ku, tiştên hevqas xwewna wanan direvîne ne tenê nêrînên me yên li dermafê heremê ne. Pêşketin û pêşveçûna livbaziyên me yên berxwedanê, rastûrast dibe sedema tirs û bizdana wan a mezintir. Weke hemû xwendevanên me dizanin, nêrînên me yên ger li ser tevayiya Kurdistan, ger jî yên li ser Dêrsimê, rastiyên objektîf mîna xwe dihilmînin û datînin holê.

Ev hêzên hanan, çima ji ber rastî nîşankirina heqîqetan hevqas aciz û melûl dibin? Tirsa wan ji çiye? Çiyê sedema bizdan û xofa dikeve dilê wan? Rastî ev sedem gelek eşkere û zelalin, lê dîsa jî em dixwazin ger tenê ji alîkî ve be jî, li ser van rastiyan birawestin û dîtinên xwe deynin holê.

Berî hertiştî; ev kes û dor tesîrên giran yên mêtingeriyê di jiyana xwe de peyda dikin û heryek ji wanan çanda kişla kemalîzmê de hatine istirandin. Fikara bi navê mirovatî ji bîr kirine. Belengaz û abdalên herkêliyê tên hilweşandin û rizîdibinin. Herçuqasî gotinên şoreşgerî yên çak û dijwartir di devên xwe de mîna benîştê diçon û van gotinan ji devên xwe derdixin jî, ev jê re ne bese, ku bikaribin rengê cilkên xwe yên gemar biguhurînin an veşêrin. Bilî hemû keftûlaftên wan, Kemalîzm diranên xwe yên mezin di devên wan de şanî dike û diqurijîne. Bin her firsendê serê xwe dirêj dikin, û mîna marekî ku dixwaze jehra xwe valake, dixebitin ku bi melîsonekî xwe veşêrin. Gava her derê miroveki şot û tazî li ber çavan be, mîna çuka devê ku serê xwe di nav qumê de vedişêre, çavên xwe li ber rastiyan digire. Rewşeke wusa, li ba hêzên sosyal-şoven jî timûtim tê jiyankirin. Hinkarên vê pêwist li Dêrsimê, em dikarin bi firehî bibînin.

Niha, ev hêzên sosyal-şoven û hêzên kemalist yên har, mîna çuka devê li rastiyan dinêrin û destpêkirine ku bêjin, "em li heremê nemane". Lê belê, Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, ne tenê serê wan ji nava qumê derxist, bilî hemû israrên wan rastiyan jî li pêşberê çavan daweşand. Mîna kesê ku cilên wî yên qirêj derketibin bazarê, ev ji destpêkirine bi tirseke gelek kur çewta hertiştî îddia bikin. Li pêşberê pêşketinên têkoşîna me a rizgariya netewî, "nabe, divibû hevqas pêşketin nebûbana" gotin û destpêkirin li dijî vê têkoşîna me propoxendeki reşkirinê a dorfireh pêşve bibin. Ji vêna tenê yek armanc dihat hêvîkirin: Ruçkên xwe, ku eşkere derketibû holê û nedikarî ê din bê veşartin, biniximînin.

Piştî livbaziyên 15'ê Tebaxê 1984'an pêde, "dem nehatiye", "hunê gel bibin qirkirinê" ûhw.. gotin û bi van çirokan êrîşî têkoşîna me a rizgariya netewî kirin. Ji hêzên sosyal-şoven yên êrîşî têkoşîna me kirin, komika bi navê "Partizan" behtir devê xwe dirêj kir û got: "Şertûşirutên têkoşîna çekdarî tuneye". Bivî rengî, bi temamî di eniya li dijî me de cihê xwe girt. Gava yekîtiyên rêber hêj nûh xebat li dora Dêrsimê dimeşandin, ev kesên hanan, "wê Dêrsima duwemîn di serê me de bênin", "alîkarî nedin Apociyan" gotin û xebatên xwe yên li dijî me rastûrast qulibandin êrîşên eşkere. Koma "Partizan" ku heta 15'ê Tebaxê behsa livbaziyên "gerîllayên TÎKKO" dikiran, piştî livbaziyên Êrûh û Şemzînan duxuyankirin ku, "şertên têkoşîna çekdarî negihane." Ev hêza hana, miha Sibatê 1986'an dîsa behsa "kiryarên gerilla" kirin û wusa qelsî û bêçaretiya xwe danîn holê.

Çima em hewce dibînin ji nûhve li ser van pirsan bisekinin? Em bawer dikin xwendevanên me pir dereng wê naminin, ku hin encaman derxînin

holê. Ev hêzên sosyal-şoven ku li Dêrsimê xwediyê bingehekî maddî ne, îro ber bi hilwşandinê ve diçin. Daku hebûna xwe bidomînin rojekê xwe li rastê, rojekî din ji li çepê dihejênin. Ji bona wan gotineke wan a îro, sibe wê çawa bê ne pir giringe. Lewma tiştê îro dibêjin, sibe bi rengeke din dibêjin. Ji bona wan a giring eve; ew jiyana wan a rizî ku perçe perçe diweşe, dîsa bi perçên rizî bidin berdewam kirin. Ku hêj dema destpêka livbaziyan me yên netewî de beyî hurkolinek bikin, êrîş kirin û li dijî kiryarên me rawestiyan, vê daxwaza wan pir eşkere derdixe holê.

Piştî sala 1940'an pêde Kemalîzm, jehra xwe a biyanî heta merhelekî pêwist seriyan de şirinqe kiribû. Ev yek, daku ev hêzên hanan jiyana xwe berdewam bikin, bingehekî maddî afirandibû. Hêzên sosyal-şoven bi paldana li ser vê bingehê, li vê derdorê hinek hîm ji xwe re komkirin. Hetanî diho, Dêrsim ji xwe re mîna kelatekî, ku nikaribe bê zeftkirin, didîtan. Ger ev rewşa Dêrsimê wusa berdewam bikirbana, rastî jî wê Dêrsim biba kelatek ku nikare dîsa bê zeftkirin. Lê belê, ev daxwaza mêtingeran û hemû hêzên cahşên wan di qorik de man. Derbên rêzerêz yên mirinê li çanda kişla Kemalîzmê ketin; ew rewşa qirkirina sipî ku afirandina wê dihat raman kirin, qul-qulî bû. Bin hat kolan. Ev yek, ji bona van hêzan jî bû destpêka dawî pêhatinê.

Li pêşberê pêşveçûna rizgarîxwaziya netewatî, înkarvaniya millî ku bi paldana ser çanda kişla Kemalîzmê derketibû holê, çeperek pêwist datîna holê. Piştî 15'ê Tebaxê ku livbaziyên berxwedanê li her derê hatin dorfirehkirin, ev avahî heta merhelekî gelek pêwist perçekirin. Mêtinger û cahşên wan yên sosyal-şoven, li hemberê van pêşketinan bingehên xwe hundakirin. Ji ber van sedemane ku îro ev hêz, êrîşekî dijwar li dijî têkoşîna me birêve dibin. Lewma, ji ber nêrînên me yên li ser Dêrsimê

hevqasî dikevin nava tirs û xofê. Lewma carek din xwe helifandin tektîkên xwe yên herdemê, ji bona ku gel û pêşeng bênin beramberê hev. Tiştên ji bona mejiyên Kemalîzmê ji hêla me hatibûn gotin, mîna ku ji bona tevayî Dêrsimê hatîne gotin lanse kirin (belav kirin) û wusa xwestin rewşa xwe biveşêrin. Di eynî deme de tevlî mêtingeran xwe bi demagojiya, "wê sala 1938'an bênin serê gel" zeliqandin û xebitîn daku gel xwe li dora têkoşînê, di nav refên rizgarîxwaziya netewatî komneke. Lê ev keftûlaftên wan giş bêhuda çûn. Ne xwe û ne jî efendiyên xwe yên kemalîst, nekarîn ji belavbûn û rizîbûnê xelasbikin.

Mirovên Dêrsimê hingavtin, pîkolî, zînat û vebirînên (qirkirinên) hovtirîn jiya ne. Kemalîstên dirinde, vebirîneke wusa bicih anîn ku, yên li paş mabûn, dev jê berdin serê xwe hildin, nekarîn vê yekê tenê bînin bîra xwe. Nexasim, serboriyên kesên wê demê jiyankirne de sala 1938'an, mîna ku hêj do bû pir teze û ciwan dimîne. Tijîbûna çiyan û newalan bi laşên însanan, bi hewar, qêrîn û feryadan; zarokên ku hêj di zikên daykên xwe de hatin qelişandin; hewara keçên ji bona namusa xwe, xwe ji teht û latên çiyan avêtin xwar; ço û çemên xwîn diherikandin û avên çema Munzurê yên bi xwîna sor, hêj di meji û hişên mirovên Dêrsimê de zinde diminin û cih girtine. Dêrsimî dîsa naxwaze wan rojan bibîne. Lê gelek baş ji dizane rêça vê, tenê bilindkirina şerê tolhildanê li dijî cunta faşîsta mêtingere. Lewma, çîrokên mîna, "wê sala 1938'an di serê me de bê" nikarin ra bigrin. Mêtinger îro jî, ji dema derbasbûyî kirinên ne kêmtir bikartênin. Lê belê îro, hin pêşketinên ku ne weke dema derbasbûyîne, hene. Rêberiya PKK, weke li gelemperiya Kurdistanê li Dêrsimê jî, hîma ceng û berxwedanê bi dijwartirîn dide gel.

Livbaziyên me yên berxwedanê ku sala 1985'an de bi rengekî fireh hatin birêvebirin, vê rastiyê bi zêdetirîn derxistin ronahiyê. Hêwî û tiqeyên li derheqê pêşengê tên xwedîkirin, derkete holê ku gelek xwedî mafin.

Di demekî de ku dihat gotin, livbaziyên berxwedana çekdarî nikarin bên pêşvebirin, kiryarên me bi hundabûneke kêm, lê bi bidestanînên mezin, bicih hatin. Ev xurtiya berxwedana me a çekdarî û alîkariya ku ji gel digre, nîşandike, ev serkeftinên hanan ne ji yên ku meriv wan piçûk bibîne ne.

Livbaziyên me yên ku destpêka Havînê li Dêrsimê bi firehî domdikin, gava ji hêlekê li dijî sosyal şovenîstiyê bûn derbekî giran, ji hêla din ji mîna balyozekê li çanda kişla mêtingeran ketin. Tevlî van, ew rewşa terora sipî ku dixwestin serdest bikin, bêhuda çû û **Berxwedana Sor Serdest Bû.**

Ê din dîrok li Dêrsimê ji bo berjewend û sodên gelê me pêşve diçe. Kedên mêtingeriyê yên 50 salan yeko-yeko tên tunekirin û têkdiçin. Ew rewşa ku daxwaza dijmin bû, bi hemû derfetên xwe ve hate hilweşandin. Livbaziyên me yên berxwedanê ku dema pêşiya me de wê dijwartir bibin, wê pêşveçûna xwe ji bona derba encamê li dijmin bixin, berdewam bikin û heyfa Dêrsimê li erdê nahêlin. Wê gelê me ber bi serxwebûnê ve bibin. Bersiva wan gunehên ku mêtingeran kirin, bên standin. Bîranîna şehîdên me, wê bicih bêtin. Emê tucaran ji bîr nakin ku, li bin her kevirê, her darê; li kêleka her kevirê, her darê xwîna bi sedan mirovên me hatiyê rijandin; emê hebûna hestûwên wan ku bûne ax, tucaran ji bîr nakin. Ev wê hertim, hîma livbazîkariya me xurtbike û zindê bihêle; wê rêşanî me bike ku em, tola gêlê xwe hilênin. Belê, em dibêjin tolhildan, heyfstandin... Banga Nurî Dêrsimî ku di guhên me de çingînî dide û dibêje, "**Tolê hilînin!.. ji bona Kurdistan'eke Aza û Serbixwe tolê hilînin...**" îro tevlî bîranîna şehîdên me yên dema nûh dibe û rêça me xetûxêz dike.

Bîranîna şehîdên me; Metin, Kazim, Azîme, Seyfî, Çîçek û Baqî'yan û hemû şehîdên me yên din wê di Hilpişkîna mihên Buhar û Havînê, wê di Hilpişkînên dema bên de bije. "**Deriyê Simê**" ê Kurdistanê, qedrûqiymeta mafkirî, wê bistîne.

Li Xeta Bîngol û Qaraqoçanê bi Dehan Leşkerên Mêtingeran Hatin Kuştin

Gava em ji mihên Buharê ketin mihên Havînê, leqayî livbaziyên li ser xeta Bingol û Qaraqoçanê bûn ku xwe dorfireh kirin û derbên xedar li mêtingeran xistin. Di şerên rêzerêz de ku di nav yekitiyên ordiya mêtinger û hêzên HRK de derketin, nêzîkî 20 serbazên kedxwaran hatin kuştin, hevqasî ji birîndar bûn.

Dawiya miha Gulanê û destpêka miha Hezîranê de du (2) şerên çekdarî yên ji hev cuda li Bingolê qewwimîn. Bêhtirî 10 leşkerên mejokdaran hatin kuştin; hêjmara birîndaran nediyare ka çuqase. Herwusa di şerên li Qaraqoçanê derketin de ji, gelek leşker hatine kuştin an birîndar kirin. Di şereki de ku destpêka Hezîranê li Qaraqoçan qewwimî, 3 leşker hatin kuştin. Li kêleka van bûyeran, di eynî mêjûyê de komeke ji leşkerên mêtingeran li gundê Hergeptê navça Kîxi ketin kemîna hêzên HRK. Tê duxuyanikirin ku dijmin derbên giran girtîye û necar maye xwe paşve bikşêne, lê diyar nebû ka çend mirî an birîndarên dijmin hene. Bilî van kiryaran, nuçên li derheqê gelek rûdanên hur û gir dighine me.

Bajarê Bîngolê, ji ber taybetiya xwe a stratejik a giring, ji bona têkoşîna me a rizgariya netewî, derdorekî gelek pêwist datîne holê. Li kêleka pêwistiya erdnigarî (coxrafî), ji ber potensiyala welatperwerî a kur ji ev derdor, qadekî cengê a giring datîne holê. Berî 12'ê Êlûnê 1980'an, derbên pêwist li hêz û rêkxistinên faşist yên li vî bajarî hatin xistin û encamê de bi temamî hatin belavkirin. Ser ve bingehê têkoşîna rizgariya netewî pêşve ketibû û ev yek, giringiya bajarê Bîngolê bûhatir kiribû.

Piştî birvara vegerandina welat hate dayin pêde, pêşî komên pêşajo çûn vê heremê û hin hazirî û karên kefşê bicihanîn. Xebatên ku pişta xwe dabûn potansiyala welatperwer a kur, demeki gelek kin de fêqiyên xwe dan û encam bidest ve anîn. Hin pêşketinên herî pêwist diyar bûn. Belê, giş ev pêşketinên rind û baş, ji ber bêşerefîya bêbextê xiniz Hîdayet Bozyîxit ku xwe da destê dijmin, nekarîn bên bilindtir kirin. Ji ber xebatên rawestandinê yên vî bêbextî, pêşketinên dihatin armanc kirin, nedikarîn bidest ve bikevin. Ev rewş, heta ku ev bêşeref bêbextiya xwe eşkere kir û xwe avêtê bextê dijmin, berdewam kiribû. Xebat, heta merheleki giring rawestiyabû. Piştre, bi dest danîna ser pêşketinan, pêşketin di ser xeta berjewendên soreşê pêşve ketin û pêşiya livbaziyên soreşvanî vebû.

Jiyankirina kiryarên dorfireh yên peyvajoya Buhar û Havînê, nîşan dike ku xebatên me yên sala 1985'an de leqayî zor û zehmetiyên giran bibûn, dema nûh de zexmûxurt bûne. Têkoşîna me a berxwedanê pir zelal danî holê ku, hima bikaribe hercure qomplo û xebatên rawestandinê yên ji derve û hundurî, têkbibe heye.

Xeta Bîngol û Qaraqoçanê, wê ji niha û pêde behtir leqayî bilindkirina livbaziyên me yên xweragirtinê, bibe. Hemû çeper hatine hilweşandin û mînaku tir ji kevana hatîkişandin derdikeve, bi lez em ber bi hedefa xwe rêyan li paş xwe dihêlin. Ne êrişên mêtingeran ne ji keftûlafta bêbextan, nikare vê rastiyê bisekinîne. Hêzên me yên rizgariya netewî iro gihane quwweta ku bikaribin her babêt qomplo boşe derxinin. Bi hima xwe ku tu çeper nasnake, mîna li tevayî Kurdistan, li xeta bajarên Bingol û Qaraqoçanê ji, wê hebûna xwe serdest bike: wusa ku tucaran dîsa nekaribe bê rakirin.

Li Batmanê Agirê Berxwedanê Bilind Dibe

Derdoreke ku li wir livbaziyên me yên rizgariya netewî ra digrin, bajarê Batmanê ye. Bilî operasyonên dorfireh û dijwar yên ordiya mêtingera faşist, hêzên berxwedana çekdarî yên rayên xwe di kuriyan erdê de dagerandine bi livbaziyên xwe yên refbiref derbên xedar li dijmin xistin. Di vê heremê de, li kêleka cezakirina bi dehan leşkerên mêtingeran, cahş û polisan, li dijî saziyên aborî yên dijmin ji, hin kiryarên babêtî birêveketin.

Ji Batmanê nuçên livbaziyên nûh dighine me. Mîna saloxên berdestê me bûn, li dijî gelek saziyên aborî yên dijmin êrişên herişandinê (sabotaj) pêkhatine. Herwusa taliya kiryareke kemîn vegirtinê ji, 3 leşkerên kedxwaran bi mirinê hatine cezakirin. Tê gotin ku, encama êrişên herişandinê de agir bi saziyên aborî ketiye û bi buhatiya milyonan ji Lirên Tirkî xusarên maddî pêkhatine.

Têkoşîna me a berxwedanê, li bajarê Batmanê kozên cengê yên nûh bidest têne û pêşvediçe. Mêtingerên Tirk, qiymet û bûhatîkî taybetî didin vê derdorê. Berî hertiştî hebûna rafîneriyên ziftê (petrolê) pêwistiya heremê a aborî giring dike û li kêlaka vê ji, danîna erdnigarî a vê heremê bo pêşvebirina têkoşîna rizgariya netewî gelek hewce ye. Ev rewş jê re dibe sedem ku, mêtinger bi zêdetirîn li ser ve heremê bisekinin. Herwusa, bicihkirina hêzekî leşkerî a giring li Batmanê, giringiya hatî pîvan pir ronak datîne holê. mêtingerên ku ji alîkî hêzên xwe yên leşkerî bi rengekî dijwar bicih dikin, ji aliyê din ji lez didin, xebatên sixur û milis kirinê û bi vî rengî dikevin nav karûbarên serdestkirina dij-şoreşê. Bona vê yekê ji, gelek qomplo û quellebazi danîne pêşiya xwe.

Bilî hemû azinên dij-şoreşê yên bikartêne, livbaziyên me yên berxwedanê xwe hilimandine heta navenda bajêr û taliya gelek livbaziyên li navenda bajêr de birêketin, çendek polis û sixurên cahş hatin cezakirin. Rastiya ku kiryarên me bi jîr û jehatî pêkhatin û tu xusar me negirt, datîne holê ku, livbaziyên me yên berxwedana çekdarî li vê xopanê ji rayên xwe zexm girtine. Bajarê Batmanê, dema pêşiya me de wê serwextê livbaziyên me yên berxwedana çekdarî bibe û wê derbên xedar li dijmin bêne xistin. Pelên agirê berxwedanê yên bilind dibin, wê behtir geş bibin û xwe belavî tevayî heremê bikin. Wê xwe li ve derdorê hişk serdest bikin.

Bajarê Batmanê, bajareke ku li vê derê livbaziyên berxwedanê bi rengekî dorfireh pêşvebikevin û zexmûxurt bibin. Bingehên hatin danîn gelek ciwan û asê hatine danîn û ê din li ser vê bingehê, tiştê ku xwe bilind bike, wê avahiya soreşê a serfiraz û xwedî-rumet be!

Li Midyadê "Parêzkariya Gundan" Nikare Derfeta Jiyanê Peyda Bike

Mêtingerên faşist, daku şer têxin nav gelê Kurd di serî de dest avêtin tektîka bikaranîna "Parêzkarên Gundan". Ev leyistoka dijmin, ku bi destê "perêzkarên gund" çeper li pêşiya têkoşîna me danîn û di barê "Kurdan bi destê Kurdan bişkine" de gav avêt, rastî bêhuda diçe û pûç dibe.

Milisên ku pêşî li Çolamêrgê, Sêrt, Mêrdîn ûhw. de hatin bi çekkirin, iro tê xwestin li tevayî Kurdistan bên belavkirin û rêkxistinkirin. Pêşveçûna têkoşîna me a berxwedana li tevayî Kurdistan û bi rengekî gelek dorfireh pêşketina wê, bû sedem ku mêtinger ji bikaranînên xwe yên dij-şoreşê li seranserî Kurdistan bikarbênin. Çetên milis û cahş ku bi navê "parêzkarên gund" hatin rêkxistinkirin, li pêşiya hêzên leşkerî li dijî hêzên berxwedanê, di şerên

Spasiyeka Mezin
Ji "BERXWEDAN"ê Re

Eve salek derbasbû, di ser destpêka **"Derîyê Zimanî"** re. Di her hêjmarekê de teviya rûpelekê bo Hevotina Zimanê Kurdî hatibû amadekirin. Berpirsiyar û hevalên **"Berxwedan"**ê (û yek ji wan şehîdê rêya serxwebûnê M. Rauf AKBAY bû) ji min xwestin, ku ez di Deriyê Zimanî de binivisînim. Min soza xwe nexwar û wan jî rê li pêş negirtin, dilsoz û wefadar man.. û teviya nivîsara min *(Destnivîsara: Hevotina Zimanê Kurdî - Zarava Kurmancî /Helep 1978)* belavkirin. Ew jî gaveka giring bû di dermafê pêşxistina zimanê dayik li ba xwendevanên karker û xebatkar û bi taybetî yên ji Kurdistana Bakur li dervey welat belavbûne. Pir caran rûpelên **"Berxwedan"**ê bo xebatên din pêwist bûn, lê dîsa jî rûpela min ji min re vala dihiştin.

Di van belavkirinên çûyî de hinek şaşiyên çapkirinê pêdabûn, di her hêjmarekê de çendek hebûn. Lê bi rastî karhevalên demnivîsara **"Berxwedan"** bi dilxwaziyeka mezin di "Deriyê Zimanî" de dixebitîn. Ma çi kar bê şaşî hene?!

Hêviya min ewe, ku em *(Hevotina Zimanê Kurdî - Zarava Kurmancî)* weke nivîsarekê belavbikin. Hingê emê bixebitin ku şaşiyên berê derbasbûne kêm bikin.

Ez ji dilê xwe ê piçûk hemû xebatkarên **"Berxwedan"**ê re spas dikim û daxwaza min ewe, ku di warê (Ziman, Çîrok, Çîrçîrok, Hozan, Heyranok û perçeyên bijarte de) xebata xwe pêşve bidin, weke ku çawa me di -Sergotina Derîyê Zimanî de- gotiye.

Hindek dibêjin: Îro dema çand û ziman nehatiye, ew karekî piştî serketina ramyarî ye.

Bersiva min ewe, ku xebat ji bo serxwebûna zimanî û kulturî pareka giringe ji xebata me a ramyarî re.

Cankurd

"Li paş dîwarên bêdengiyê"

Cankurd/1986

Ba rawestiye
tiştek nalive
sipîndar û sic nahejin
heyv di cî de rûniştiye
û dêmê kiça min a piçûk
ji qehra çelmisiye...
Ewrêd ezmanî
weke hêştirên ku mexel bûne
li deryayê bê dawî dinêrin..
û ji tehna melûl bûne...

Bêdengiyeka bi sur
li ser singê gerdonê rûniştiye..
bêdengiya li zêviyan
li co û cobaran
li çerx û felekan
li ser rêyêd asinî..
û xwelî li her derekê
belav bûye
bêdengiya radioyane
û van çayxanane....

Lê ji dûrve,
ji Afrika..
gum-guma daholane
straneka reşane:

"Em tên ji Sovêto
li ba me mirov her tên kuştin
û rêyên goristanan bi hêstiran
tên şuştin..."

Li paş dîwarên bêdengiyê
li Kurdisanê.. û li Tirkiyê..
teq-teqa tivingane..
dibêjin ku ji zûde,
şoreş karê Kurdane,
û serhildan jiyana wan e..

Mirovin..
dixwazin serxwebûna xwe
rojeka nu
dixwazin mirovatiyê
azadiyê...

Li paş dîwarên bêdengiyê
kenê zarokan tê guhêd min
hêviyeka tijî jin
digihîne dilê min
û bihneke welatê min ê dûr
derbasdike tixûbên
xeribiya min..

çekdarî de tên ajotin û dehfandin. Eşqiyayên milîs ku derdorên xwe rind dinasin, şehîdketina gelek rêhevalên me de risteke pêwist leyistin. Gava meriv vê rewşê berbal bêne, ger meriv hin delametan bicih neyne û amedekariyan birêve nebe, pir eşkereye ku wê pêşketinên pir metirs (tehluke) derkevin holê. Lewma erk û hedefeke pir pêwist a cenga me, ev çete û milisên sixur û cahşin.

Mêtinger, bi rêya vê qomployê gava ji hêlekê rawestandina herifandina ordiyên xwe anîn ber çavan, ji hêla din jî bi şikandina gelê me bi destê gelê me, xwestin plana. "lêxistina du (2) çukan bi kevirekê". karvaniyê de birêve bibin. Ger ev dolap [illegible] bigirta, pêşveçûna têkoşîna me a berxwedanê heta merheleki pêwist, wê hiltapilîbana. Têkoşîna ku ji destpêkê vir de bi terzekî rast û dirust li dijî çetan hat meşandin, ji bona îflaskirina "parêzkarên gund" rê şanîkir. Bi livbaziyên li dijî milîs û çetan, serekên çetan û milîsên har hatin cezakirin. Herwusa, dest li ser çekên bi sedan milîs hat danîn û daku dev ji vî karê xwe berdin, gavên pêwist hatin avêtin. Gelek ji wanan dev ji kirinên xwe berdan. Bivê tektîkê milîsvanî derbekî giring girt. Milîsvaniya ê din nekarî xwe li ser piyan bigre, destpêkir ku belav bibe. Îro, milîsvaniya derbên pêwist girtiye, qîrexa belavbûnê de ye.

Li bajarê Midyadê û dora Midyadê, bi destpêka sala 1986`an pêde, derbên xedar li milîsvaniyê ket. Hêzên şoresger dest danîn ser çekên bi dehan milîsên cahş. Di heremên ku li wir milîsvanî nekarî jiyan bike de, mêtinger keftûleftên dijwar li wir şanîkirin, lê ev ji avê de çû. Hin milîsên ku hatibûn rêkxistinkirin, rojên derbasbûyîn de ji hêla yekîtiyên HRK hatin cezakirin. Daxwaza jiyangirtina milîsvaniyê, derbên mirinê yên heri pêwist girt. Ev ji duxuyan dike ku, milîsvanî li Kurdistanê tê pûçkirin û derfeta jiyanê nikare peyda bike.

Livbaziyên Me Yên Berxwedanê Dorfireh û Xurt Dibin

Li gora agahiyên ji gelek derdorên Kurdistan gihan rojnama me, livbaziyên me yên berxwedanî bi firehî berdewam dikin. Domama van livbaziyan de, gava cengawerên HRK tu hundabûn û xusar negirtine, derbên giran li mêtingeran hatine xistin.

Ji dora bajarên Çolamêrgê, Pazarcik, Wan, Ruha, Amed, Bingol û Dersimê saloxên kiryarên nûh belav dibin. Ev kiryarên ku hêj li derheqê wan nuçên dorfireh ber destê me neketine, bûne sedema hin pêşketin û rudanên gelek pêwist. Li gora agahiyên vê dijî Saziya Kedderxistinê ê Dewletê (Dewlet Üretme Çiftliği) li navça Ceylanpinarê birêketiye. Tê gotin ku bi bûhatiya bi milyonan Lirên Tirkî, xusarên diravî dijmin girtiye. Livbaziyên ku domana Hilpişkîna Havînê de pêkhatine û nuçên dorfireh li derheqê wan bighîne me, emê hêjmarên kovara xwe yên bên de, pêşkêşî xwendevanên xwe û alema gişiya pêşveçûyî bikin.

[illegible] dawiyê gihan me, tê gotin ku li Pazarcikê gilikarek bi mirinê hatiye cezakirin. Bilî vê ji, êrişek herifandinê (sabotaj) li

⊛

Nikaragua Devrimi 7. Yılına Girdi

"HALK, HALKIN İNTİKAMINI İSTİYOR..."

Ulusal kurtuluş devrimlerinin en aktuel halkası olan Nikaragua'nın anlamı, bugün ABD emperyalizmine karşı bir halkın direnişinde somutlaşmıştır. Latin Amerika'nın 148.435 km² yüzölçümlü ve yaklaşık 3 milyon nüfuslu bu ülkesi, 1502 yılında Kristof Kolomb tarafından keşfedilir. Keşfedilişinden birkaç yıl sonra İspanyol işgalinin başladığı Nikaragua'da direnişler de bu tarihlerde başlar. Yerli halk olan Kızılderililer, işgalin başlatıldığı ilk günden itibaren direnirler. Kendisini İspanya ve daha sonra hüküm süren Meksika egemenliğinden kurtaran Nikaragua, 1840'lardan başlayarak uzun bir süre ABD ve İngiltere sermayesinin çekişme alanı durumuna gelir.

19 Temmuz 1979 tarihi, ABD emperyalizminin Latin Amerika'da sonsuz bir saltanat gibi sürdürmek istediği egemenliğine indirilen ölümcül bir darbenin tarihidir. 19 Temmuz, Nikaragua devriminin zafer günüdür. Sandinist Cephenin önderliğinde gerçekleştirilen Nikaragua Devrimi, halkların emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı olan kininin güçlü ve örgütlü bir ifadesidir. Sandinist (Sandino) adından da anlaşılacağı gibi Nikaragua'daki silahlı direnişin temeli 1926'lara kadar uzanır. Augusto Sezar Sandino, 1927 ile 1933 yılları arasında zirvesini yaşayan ve ülkedeki baskı ve sömürüye karşı yönelen silahlı mücadelenin önderidir. Özellikle maden işçilerinin arasında örgütlenme faaliyeti yürütür ve onları eyleme kaldırır. 1933 yılında Sandino önderliğinde savaşan ve gerilla sayısı 6000'i aşan Nikaragua halkı bu tarihlerde ABD emperyalizmini dize getirerek onu ülkesinden kovmayı başarır. Sandino'nun bir ateşkes antlaşması sonucu geri çekilmesini fırsat bilen ABD emperyalizmi, Temmuz 1979'a kadar hüküm sürecek olan Somoza hanedanlığının ilk temsilcisini, Anastasio Somoza Garcia'yı başa getirir. Sandino'nun bir suikast sonucu katledilmesiyle Nikaragua'da karanlık bir dönem başlar. Örgütsüz de olsa, Nikaragua halkı direnişini sürdürür. Kürdistan'daki Demirci Kawa örneğine benzetebileceğimiz bir kahramanlık olayı Nikaragua'da 1956'larda gerçekleşir. Genç bir şair olan Rigoberto Lopez, Somoza'yı bir ziyaret esnasında öldürerek halkının diktatörlüğe karşı olan kinini dile getirir. Bununla birlikte Somoza rejimine karşı direnişler dalgası başlar. Direnişlerin bir örgütlülükten yoksun olması nedeniyle Somoza hanedanlığı yeniden başa getirilir. Yeni diktatörün adı yine Somozadır.

Nikaragua'da ayaklanma, Eylül 1978

Yalnız Nikaragua'yı değil, tüm dünya halklarını sevince boğacak ve ABD emperyalizmini kahredecek olan Nikaragua halkının devrimci gücü FSLN (Ulusal Kurtuluş İçin Sandinist Cephe) 1961 yılında kurulur. İlk anda itibaren silahlı direnişi savunan ve bununla kalmayarak onu başlatan FSLN hareketi, bu tutumuyla tüm dünya ulusal kurtuluş hareketlerine örnek olmayı bilmiştir.

Nikaragua halkının büyük komutanı Carlos Fonseca Amador 1976 sonbaharında Segorias dağlarında şehit olmadan birkaç hafta önce, silahlı direnişi karalama kampayansına giren güçlere cevaben şunları söylüyordu:" *Sandinist Cephenin kurulduğu günden itibaren silahlı direnişteki büyük kararlılığını karalama girişimleri sözkonusudur. Şüphesiz ki bazı hatalar kaçınılır, bazıları ise –diyalektik açıdan– kaçınılmazdı... Lenin'in ilk yılların oynadığı rol üzerine yazdığı kısa bir makele bize herşeyi göstermiyor mu?... Rusya'da devrimci mücadelenin modernize edilmesinde Marksizm rolünü oynadı, fakat her şey kitapların eseri değildi. Rusya'da Bolşevikler doğdu, çünkü onlardan önce Narodnikler vardı. Nikaragua'da devrimciler doğacak, çünkü onlardan önce Sandinist Cephe vardı. Bunun gibi, Gronma ve Sierra Maestra doğdu, çünkü ondan önce Moncada Kışlası ve 26 Temmuz olayı vardı.*" (Fidel Castro 26 Temmuz 1953'te bir grup yurtseverle Moncada Kışlasını basar ve Batista'ya karşı ayaklanışın ilk sinyalini buradan verir. Granma ise, Fidel Castro ve arkadaşlarının Küba'ya girmek üzere geldikleri bozuk geminin adıdır. Karaya çıkarken Batista'nın saldırısıyla karşılaşır ve sayısı 80 dolaylarında olan gerilla grubu, ancak sağ kalan 12 kişiyle Sierra Maestra dağlarına çekilir.)

FSLN hareketi, köydeki bir çifçinin barakasında ve şehirdeki illegal bir evde birkaç kişilik bir grup olarak doğduğu, ondan bir halk hareketi haline gelerek devrimi gerçekleştirdiği ana kadar, en değerli militanlarını feda etmekten hiç bir zaman çekinmedi. Militan devrimciliğin yarattığı ve bugün daha iyi görebildiğimiz gerçekleri FSLN hareketi Nisan 1979'da yaptığı bir açıklamada şöyle dile getiriyordu: "*Ulusal Kurtuluş için Sandinist Cephe, Somoza diktatörlüğüne karşı yürütülen 18 yıllık acımasız savaşta sayısız kahramanlıklar gösteren halkının en değerli evlatlarını yitirmiş ve Nikaragua halkının tartışılmaz önder gücü haline gelmiştir.*"

Diğer bir konuya ışık tutması açısından, bir gazetecinin Nikaragua'nın şimdiki savunma bakanı olan, devrim önderlerinden Humberto Ortega'ya yönelttiği bir soruya ve onun cevabına değinelim. Sohbette daha önce değinilen noktalara bağlantılı olarak şöyle bir soru yöneltiliyor Ortega'ya:

– "*Yani demek istiyorusunuz ki, düşmana vurduğunuz darbenin etkisiyle düşmanın giriştiği katliamlar sizin vurduğunuz darbeden daha ağır basmıyordu?*"

Ortega ise şu yanıtı veriyordu:

– "*Bizim vurduğumuz darbe daha büyük oluyordu. Halkımız o kadar acı görmüş ve zafere özlem duymuştu ki, Eylül katliamı, bırakalım halkımızı sindirmeyi, bilakis onu daha da canlandırmış ve teşvik etmiştir. Her ailenin bir ferdi, akrabası veya tanıdığı hayatını yitirmişti. Bir intikam aşkı yaşanıyordu. Halk, halkın intikamını talep ediyordu ve biz ona engel olmadık.*"

Birçok yönüyle dersler alabileceğimiz Nikaragua Devrimi sahte birçok güce gereken cevabı daha 6 yıl önce vermişti. Zaferinden bugüne kadar azgın ABD emperyalizminin saldırılarına maruz kalan Nikaragua, ne emperyalizme ne de onun beslemesi Contra'lara boyun eğecektir. Nikaragua Devrimini 6. yılında da sarsılmaz kılan ve 7. yıla güvenle girmesini sağlayan önder gücünün radikal devrimcı çizgisi, emperyalizme karşı **NO PASARAN (Geçit Yok)** sloganında somutlaşmıştır.